

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ບົດຮຽນພຣະຄຳພີ ພາສາລາວ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Bible Study Writer for Lessons 1, 2, 3, 4
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 5, 6, 7, 8
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 5, 6, 7, 8
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 9, 10, 11, 12, 13
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 9, 10, 11, 12, 13
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 14, 15, 16, 17, 18
Houphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 14, 15, 16, 17, 18
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ບົດຮຽນທີ 1

ການລໍຄອຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 1:1-25

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 1:1-25

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ລູກແກ່ເຊຄາຣີຢາແລະເອລີຊາເບດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການລໍຄອຍທີ່ດົນນານສິ້ນສຸດລົງ ແລະກໍເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະເມຊີອາ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານກຳລັງລໍຖ້າອັນໃດຢູ່ບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊີ້ແຈງເຖິງຊີວິດອັນສົດໃສ ຊຶ່ງຄຳສັນຍາຂອງທູດສວັນໃຫ້ແກ່ເຊຄາຣີຢາແລະເອລີຊາເບດ.

ຄຳນຳ

ໃນຖານະທີ່ເປັນສິດຍາພິບານ, ມີຜົວເມັຍຄູ່ນຶ່ງຕ້ອງການຢາກມີລູກ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາປຶກສາກັບຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍນຶ່ງພັງພວກເຂົາເຈົ້າຢ່າງຕັ້ງໃຈ. ພັລຍາຂອງເຂົາບໍ່ສາມາດຈະມີລູກໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນໃຈເຂົາເຈົ້າຫລາຍ ຈຶ່ງໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພັງກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງລູກຄົນທີສອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະທ່ານໝໍໄດ້ແນະນຳວ່າພັລຍາຂອງທ່ານຈະມີລູກອີກບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງກັນໄປຂໍເອົາລູກຈາກເຮືອນລ້ຽງເດັກ. ພວກເຮົາກໍຮັກເໝືອນກັບລູກຄົງຂອງຕົນເອງ. ຫລັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນປານໃດພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄປຂໍເດັກທີ່ເຮືອນລ້ຽງເດັກເໝືອນກັນ. ເວລາພົບກັນ ຫລາຍຄັ້ງພວກເຂົາເຈົ້າກໍຂອບໃຈພວກເຮົາທີ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ພວກເຂົາ.

ສາມີພັລຍາຄູ່ນີ້ຍັງບໍ່ທັນມີອາຍຸແກ່ເທົ່າກັບເຊຄາຣີຢາແລະເອລີຊາເບດ. ຫລາຍປີຕໍ່ມາພວກເຂົາກໍມີລູກເປັນຂອງຕົວເອງ. ບາງທີທ່ານຫລືບາງຄົນໃນທີ່ນີ້ອາດມີປະສົບການເໝືອນກັນກໍອາດເປັນໄດ້. ພວກເຮົາມາສຶກສາບົດຮຽນນີ້ດ້ວຍກັນໃນວັນນີ້.

1. ລູກາສເນີເຮືອງລາວ: (ລູກາ 1:1-4)

ເຮືອງລາວໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນທີ່ກະສັດເຮໂຣດ. ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຳພີໄດ້ສືບເນື່ອງມາເປັນປະຫວັດການ, ສະຖານທີ່ແລະເວລາໄດ້ບົ່ງບອກໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກສາສນາອື່ນໆຂອງໂລກ. ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາໄດ້ນຳພາພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນທີ່ອິສຣາເອນ ບ່ອນທີ່ກະສັດເຮໂຣດເປັນກະສັດ.

ລູກາ 1:1 ເລີ່ມດ້ວຍຄຳວ່າ “ ທ່ານ ທີ່ໂອພິລັສທີ່ໂຄຣຣິບຢ່າງສູງ.....” ລູກາເປັນຜູ້ບັນທຶກ ແຕ່ເພິ່ນກໍໃຫ້ກຽດ

ແກ່ທ່ານທີ່ໂອພິລັສ (ແປວ່າເພື່ອນຂອງພຣະເຈົ້າ) ແລະຫລາຍໆຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍ, ເພາະວ່າເພິ່ນລົງທ້າຍດ້ວຍຄຳວ່າໃນຖ້າມາກາງເຮົາທັງຫລາຍ. ທ່ານລູກາເປັນນາຍແພດທີ່ຮ່ວມເດີນທາງກັບໂປໂລ (ໂກໂລຊາຍ 4:14).

ລູກາອາດຈະຢາກໃຫ້ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທີ່ເພິ່ນຂຽນຂຶ້ນນີ້ໄດ້ອອກໄປສູ່ຄົນຕະຈັກຕ່າງໆ ແລະຄົນຕະຈັກຂອງທ່ານເອງດ້ວຍ. ໃນສັມຍນັ້ນມີການຮ່ວມກັນສຶກສາພຣະທັມກໍແມ່ນຢູ່ຕາມບ້ານເຮືອນຫຼືສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາເປັນຈຸດສຳຄັນຂອງຂ່າວປະເສີດກ່ຽວກັບການທຳງານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບາດກ້າວແລກທີ່ເພິ່ນເລີ້ມຕົ້ນກ່າວກໍຄືວ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ, ຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນກັບຕາ, ຕາມທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ສະແດງໃຫ້ຮູ້. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການຍັງຢືນຂອງລູກາຕໍ່ທ່ານຜູ້ອ່ານທັງຫຼາຍ.

2. ບໍ່ປາຖນາອັນໃດອີກແລ້ວ: (ລູກາ 1:5-7)

ຈາກພຣະທັມມາລາກີ ມາເປັນເວລາ 400 ປີ ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃດຫຼືປະໂລຫິດຕິນໃດທີ່ຈະເອີ້ນປາກອອກມາກ່ຽວກັບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເມຊີອາ. ຄົນທັງຫຼາຍລໍຄອຍການປົດປ່ອຍດ້ານທະຫານ, ທາງການເມືອງ ທີ່ຈະອອກຈາກອຳນາດການປົກຄອງຂອງໂຣມັນໄດ້ (ກຸງໂຣມ). ພຣະເຈົ້າງຽບຫາຍໄປ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ປະໂລຫິດແກ່ງ ຄົນນຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ ແລະແລ້ວທົ່ວທັງໂລກກໍເລີ້ມຕົ້ນທີ່ຈະປ່ຽນແປງທັນທີ. ເຊຄາຣີຢາແລະເອລີຊາເບດເປັນຄົນທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍແລ້ວ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ພາກັນອ້ອນວອນຂໍລູກ, ແຕ່ກໍບໍ່ສົມປາຖນາຈັກເທື່ອ. ຜົວເມັຍຄູ່ນີ້ເປັນຄົນຊອບທັມ, ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະສາສານາຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແຕ່ພວກເຂົາເປັນຄົນທຸກຈົນ. ດັ່ງນັ້ນ ສ່ວນຫຼາຍໃນພຣະທັມລູກາຈຶ່ງມັກຈະເວົ້າເຖິງຄົນທຸກຍາກ, ຄົນຖືກໂດດດ່ຽວ, ຄົນກຳພ້າ, ແມ່ໜ້າຍ, ແລະກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງທົ່ວໄປ.

ເຊຄາຣີຢາເປັນປະໂລຫິດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນປະໂລຫິດທີ່ໃຫຍ່ໂຕ ແຕ່ທ່ານກໍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອາໂຣນ. ພັລຍາຂອງເພິ່ນກໍເປັນເຊື້ອສາຍດຽວກັນ. ເພາະສະນັ້ນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເພິ່ນຈຶ່ງໜັ້ນຄົງ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີສິ່ງໃດເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຊີວິດກໍຕາມ. ການມີລູກສືບຕະກູນເປັນພຣະພອນຫຼືລາງວັນຈາກພຣະເຈົ້າ. ສຳຫຼັບຜູ້ຍິງຫຼືຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ມີລູກຖືວ່າພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດ. (ທັມນຽມຂອງຍິວ)

3. ປາກົດເຫັນທູດສວັນ: (ລູກາ 1:8-20)

ແຕ່ລະເຊົ້າ, ປະໂລຫິດປະຈຳວັນກໍຈະເຂົ້າໄປປົນນິບັດ, ທຳໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃນພຣະວິຫານ. ໃນວັນນີ້ເຊຄາຣີຢາໄດ້ຈັບສລາກຖືກເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມບູຊາ. ໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນໃນວັນນັ້ນກໍຄືທຳຄວາມສະອາດບ່ອນເຜົາເຄື່ອງບູຊາ ແລະນຳເຄື່ອງເຜົາໃໝ່ທີ່ມີກິ່ນອັນຫອມຫວນເພື່ອຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ. ງານກໍບໍ່ໜັກໜ້າພໍໃດເພາະເປັນງານທີ່ຮູ້ຈັກແລະເຄີຍເຮັດມາເປັນປະຈຳ. ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ແປກປລາດສຳຫຼັບປະໂລຫິດແກ່ງຄົນນີ້? ພຣະເຈົ້າມັກເຮັດສິ່ງແປກໆໃຫ້ມະນຸດເຫັນແມ່ນບໍ່? ພຣະເຈົ້າມັກປ່ຽນແປງສິ່ງທີ່

ມະນຸດຄິດວ່າປ່ຽນແປງບໍ່ໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ເຊຣາຣີຢາປາກົດເຫັນທູດສວັນຍິນຢູ່ເທິງຂ້າງຂວາແທນບູຊາ. ເພິ່ນກໍມີຄວາມຕົກໃຈ, ຢ້ານກົວ. ທູດສວັນຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ: “ຢ່າຢ້ານເລີຍ” ທູດສວັນໃນພຣະຄັມພິ ແມ່ນຕົວແທນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນຈະເປັນຄໍາປອບໃຈ, ໝູນໃຈ ແລະໃຫ້ກໍາລັງໃຈ. ແລະທູດສວັນກໍໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ: “ຄໍາອະທິຖານຂອງທ່ານພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັບຟັງແລ້ວ.” ໝາຍຄວາມວ່ານາງເອລີຊາເບດຈະມີລູກ ແລະລູກນັ້ນກໍໃຫ້ຊື່ວ່າ ໂຢຮັນ. ທູດສວັນອະທິບາຍແກ່ເຊຣາຣີຢາກ່ຽວກັບລູກນັ້ນວ່າ: ເຂົາຈະເປັນຄົນພິເສດ, ທ່ານຈະດີໃຈແລະຄົນທັງຫຼາຍກໍຈະດີໃຈດ້ວຍ. ເຂົາຈະເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ພຣະທັມມາລາກີສໍາເຣັດ (ມາລາກີ 4:5-6) ເຂົາຈະໃຫຍ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ (1:15) ເປັນຄົນທີ່ປະກອບດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ(1:15), ເຂົາຈະນໍາພົງພັນອິສຣາເອນໃຫ້ທັນກັບມາທາພຣະເຈົ້າ (1:16) ເຂົາຈະນໍາໜ້າພຣະອົງໂດຍນໍ້າໃຈແລະຮິດເດດຂອງເອລີຍາ (1:17).

ເຊຣາຣີຢາມີບັນຫາຈຶ່ງທູນຕອບທູດສວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄປວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະແນ່ໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ, ເພາະວ່າອາຍຸກໍຫຼາຍແລ້ວ? ທູດສວັນກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ: “ເຮົາຄືຄັບຣີເອນ ຊຶ່ງຄອຍຮັບໃຊ້ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ...ທ່ານຈະເປັນໃບໄປຈົນເຖິງວັນທີ່ການເຫຼົ້ານີ້ຈະສໍາເຣັດ” (1:19-20) ສ່ວນຄົນທັງຫຼາຍທີ່ລໍຖ້າຢູ່ຂ້າງນອກກໍພາກັນຈິ່ມເພາະເຊຣາຣີຢາຢູ່ຂ້າງໃນນັ້ນດົນເກີນໄປແລ້ວ. ເມື່ອທ່ານອອກມາແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ແຕ່ໂບກມີເພາະທ່ານເວົ້າກັບພວກເຂົາບໍ່ໄດ້. ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍເຫັນຢ່າງນັ້ນກໍເຂົ້າໃຈໂລດວ່າຕ້ອງມີນິມິດໝາຍອັນໃດອັນນຶ່ງເກີດຂຶ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຕໍ່ມາ ເອລີຊາເບດກໍຕັ້ງທ້ອງແລະນາງກໍໄດ້ຢູ່ບ້ານຈົນເຖິງເວລາທ້າເດືອນ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະລະຄົນຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຮັບຟັງຄໍາອະທິຖານ, ແລະພຣະອົງກໍລໍເວລາຂອງພຣະອົງ. ສັກຣາດໃໝ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. ລູກອ່ອນນ້ອຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນມາແລ້ວ. ທູດສວັນຄັບຣີເອນຈະມາສເນີກຸມມານນ້ອຍໃນໂອກາດຕໍ່ໄປ.

ແນະນໍາແລະໝູນໃຈໃຫ້ນໍາໄປໃຊ້:

- (1) ພຣະເຈົ້າຊົງທໍາງານຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຕລອດເວລາ
- (2) ຢ່າທໍາຖອຍ ຫຼື ປະລະພຣະເຈົ້າ
- (3) ການເລືອກປະໂຫຍດແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ
- (4) ຢ່າລືມຊົມຊື່ນຍິນດີ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້

ຄໍາຖາມ:

- 1. ທ່ານຢາກເຫັນນິມິດໝາຍໃຫຍ່ອັນໃດບໍ່ໃນອະນາຄົດໃກ້ໆນີ້?
- 2. ທ່ານກໍາລັງລໍຖ້າພຣະເຈົ້າ ຫຼື ວ່າໃຜຜູ້ນຶ່ງບໍ່ ສໍາແດງອັນໃດອັນນຶ່ງແກ່ທ່ານບໍ່?
- 3. ທ່ານມີຄວາມອົດທົນພໍທີ່ຈະລໍຄໍາຕອບຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່?
- 4. ທ່ານຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງທ່ານໄວຫຼາຍສໍາໃດ?
- 5. ຖ້າພຣະເຈົ້າຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງທ່ານຊ້າ, ທ່ານຈະສືບຕໍ່ໃນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຢູ່ບໍ່?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 2

ນໍາຄວາມຫວັງຢ່າງເຕັມສ່ວນ

ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 1:26-56

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສໍາລັບ: ລູກາ 1:26-56

ຈຸດສໍາຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ໃນກຸ່ມມານນ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ນໍາຄວາມຫວັງຢ່າງເຕັມສ່ວນມາສູ່ໂລກ, ຕາມຄໍາສັນຍາທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບມາຣີອາແລະຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ພຣະເຈົ້າຢາກເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຊື່ໃຫ້ເຫັນພຣະພອນ ທີ່ພຣະເຈົ້ານໍາມາສູ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍພຣະກຸ່ມມານທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ກັບມາຣີອາ.

ຄໍານໍາ

ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການ ໃນການຕື່ນເຕັ້ນເວລາມີລູກໃໝ່ບໍ່? ພວກເຮົາແຕ່ງງານກັນມາໄດ້ຫົກເດືອນແລ້ວ. ລູກຄົນທໍາອິດກໍຈະອອກມາກົງກັບເທສການຄຣິສຕິສະໄນ. ຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປຊື້ເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆມາຕຽມໄວ້ເຊັ່ນ: ຖົງຕີນນ້ອຍ, ເສື້ອນ້ອຍ, ເກີບນ້ອຍເພື່ອຈະໄດ້ມາແຂວນໃສ່ຕື່ນຄຣິສຕິສະໄນ. ແປກປລາດສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າເອງ ເມື່ອລູກຂ້າພະເຈົ້າເກີດຂຶ້ນມາ ເກີບນັ້ນກໍຍັງໃຫຍ່ໂພດ. ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ, ຄວາມແປກປລາດເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາເລື້ອຍໆ. ວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະມາຮຽນກັນກ່ຽວກັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ, ຄວາມແປກປລາດຂອງຜູ້ຍິງ.

1. ຄັບຮີເອນບອກຂ່າວແກ່ມາຣີອາ: (ລູກາ 1:26-38)

ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ທັນທີວ່າມາຣີອາມີຄວາມຕົກໃຈຫຼາຍ. ຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ຮັບໝັ້ນແລະຈະແຕ່ງງານກັບໂຢເຊບໃນໄວໆນີ້. ພໍແມ່ພວກເຂົາເຈົ້າທັງສອງໄດ້ວາງແຜນແລະຕົກລົງຢ່າງຄັກແນ່ແລ້ວ. ເຮືອງພິທີແຕ່ງແລະຄ່າແຕ່ງກໍໄດ້ຈັດການຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ. ຕາມກົດຮະບຽບປະເພນີແລ້ວ ພວກເຂົາສາມາດໄປໃສ່ມາໃສດ້ວຍກັນໄດ້ແລ້ວ.

ຢູ່ມາວັນນຶ່ງ, ມາຣີອາກໍຢູ່ຢ່າງປົກຕິຕາມທັມດາຂອງຄົນມີຄູ່ໝັ້ນແລ້ວ. ຄິດເຖິງອະນາຄົດວ່າເມື່ອແຕ່ງງານແລ້ວຈະເຮັດອັນໃດ ໃນເມື່ອມີຄອບຄົວແລ້ວແລະຈະມີລູກຈັກຄົນ, ລູກຈະເປັນຜູ້ຍິງຫຼືຜູ້ຊາຍ. ທຸກສິ່ງຢ່າງປ່ຽນແປງໄປຢ່າງວ່ອງໄວໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຄິດໄດ້ຜັນມາກ່ອນ. ທັງຕົວຂອງລາວເອງ, ທັງໂຢເຊບ, ແລະທັງໂລກກໍປ່ຽນແປງໄປເມື່ອຄັບຮີເອນມາປາກົດຕົວ. ທູດສວັນກໍໄດ້ຖວາຍຄວາມຄໍານັບວ່າ “ທ່ານຜູ້ພຣະເຈົ້າຊົງໂປດປານ, ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ” (ລູກາ 1:28) ເມື່ອມາຣີອາໄດ້ຟັງຄໍາທັກທາຍແລ້ວກໍມີຄວາມຕົກໃຈ

ແລະຄິດໃນໃຈວ່າມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ. ແລະແລ້ວທູດສວັນກໍກ່າວປອບໃຈຕໍ່ໄປວ່າ “ມາຣີ ອາເອີຍ ຢ່າ ຢ້ານແລີຍ”

ຄັບຣີເອນຍັງອະທິບາຍຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ທ່ານຈະຕັ້ງທ້ອງແລະຄອດບຸດຊາຍ ຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ບຸດຊາຍນັ້ນວ່າ “ເຢຊູ” (ເຢຊູ ມາຈາກພາສາເຮັບເຣີ ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍກູ້) “ບຸດນັ້ນຈະເປັນໃຫຍ່ ແລະ ຈະຊົງເອີ້ນວ່າບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ. ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານພຣະທີ່ນັ່ງຂອງດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງ ທ່ານໃຫ້ແກ່ທ່ານ ແລະທ່ານຈະຄອບຄອງພົງພັນຂອງຢາໂຄບສີບໄປເປັນນິດ ແລະແຜ່ນດິນຂອງທ່ານຈະບໍ່ ຮູ້ຈັກສິ້ນສຸດເລີຍ” (ລູກາ 1:32-33)

ມາຣີອາຖາມຄືນຢ່າງທັນໃດເລີຍ. “ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕັ້ງທ້ອງໄດ້ຄືແນວໃດ? ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮ່ວມກັບຜູ້ຊາຍ ເລີຍ” (ລູກາ 1:34). ຄັບຣີເອນຕອບວ່າ: “ທ່ານຈະຕັ້ງທ້ອງໂດຍຣິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ, ບຸດທີ່ ເກີດມານັ້ນຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ” (ລູກາ 1:35).

ຄັບຣີເອນກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ ເບິ່ງແມ່ ເອລີຊາເບດ ຍາດພື້ນອງຂອງທ່ານທີ່ແກ່ແລ້ວແລະຄົນທັງຫຼາຍຖືວ່າເປັນ ພັນ ກໍຍັງຕັ້ງທ້ອງໄດ້ແລະກໍເປັນລູກຜູ້ຊາຍດ້ວຍ. “ບໍ່ມີສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳບໍ່ໄດ້” (ລູກາ 1:37) ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກນາງມາຣີອາ? ມາເບິ່ງຄຳຕອບຂອງລາວ. “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂ້ອຍຍິງຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມທີ່ຈະເປັນໄປຕາມຄຳຂອງທ່ານ” (ລູກາ 1:38)

2. ມາຣີອາຢັງມຢາມເອລີຊາເບດ: (ລູກາ 1:39-45)

ມາຣີອາມີຄວາມດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າເອລີຊາເບດຍາດຂອງຕົນກໍຕັ້ງທ້ອງເໝືອນກັນ. ເມື່ອມາຣີອາ ມາເຖິງເຮືອນຂອງເອລີຊາເບດທັງສອງກໍສົນທະນາທັກທາຍກັນຕາມທັມດາ. ແຕ່ເມື່ອເອລີຊາເບດໄດ້ຍິນ ຄຳເວົ້າຂອງມາຣີອາລູກໃນທ້ອງຂອງລາວກໍດົນແລະນາງກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. (ລູກາ 1:41) ເອລີຊາເບດກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: “ ໃນບັນດາສະຕຣີທັງຫຼາຍ ທ່ານໄດ້ຮັບພຣະພອນຫຼາຍແລະລູກຢູ່ໃນທ້ອງຂອງ ທ່ານກໍໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍ.” (ລູກາ 1:42) “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຫຼາຍ ເພາະມານດາຂອງ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຢັງມຢາມຂ້າພະເຈົ້າ.” (ລູກາ 1:43) ສະຕຣີທີ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າຈະສື່າ ເຮັດຕາມພຣະດຳຣັດຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ລູກາ 1:45)

3. ເພງສັຣເສີນຂອງມາຣີອາ: (ລູກາ 1:46-56)

ມາຣີອາທັງເວົ້າທັງຮ້ອງເພງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມີເນື້ອຄວາມວ່າ: “ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກຍ້ອງພຣະ ເຈົ້າ ແລະວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເກີດຄວາມຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.” (ລູກາ 1:46-47)

ມາຣີອາຖ່ອມໃຈໃນການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ນາງ ພຣະອົງຊົງມີຄວາມເມດຕາແລະຄວາມກະຣຸນາຂອງ

ພຣະອົງຈະມີຢູ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຍີ້ຍິ່ງຈອງຫອງ ພຣະອົງຈະຊົງຖອດຖິ້ມ.(ລູກາ 1:48-54) ມາຣິອາຍັງໄດ້ກ່າວເຖິງອັບຣາຮາມບັນພະບຸຣຸດ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເມດຕາກະຣຸນາຢ່າງເຫຼືອລືນ. ແລະນາງກໍໄດ້ຢູ່ກັບເອລີຊາເບດຫຼາຍເດືອນຈຶ່ງກັບບ້ານ.

4. ການເກີດຂອງໂຢຮັນບັບຕິສໂຕ: (ລູກາ 1:57-80)

ເຮືອງລາວຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປ ຈົນເອລີຊາເບດເກີດລູກອອກມາ. ຍາດພີ່ນ້ອງກໍມາຮ່ວມຊົມຊື່ນຍິນດີ. ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງພຣະມະຫາກະຣຸນາໃຫ້ແກ່ເຂົາ. ຄົນທັງຫຼາຍກໍເຫັນດີເຫັນພ້ອມໃຫ້ໃສ່ຊື່ເດັກນັ້ນວ່າເຊຄາຣີຢາ. ສ່ວນເຊຄາຣີຢາ ຜູ້ທີ່ຍັງປາກບໍ່ທັນໄດ້ ຈຶ່ງບອກຄົນທັງຫຼາຍວ່າ ເອົາກະດານມາແລ້ວທ່ານກໍຂຽນຊື່ລູກວ່າ “ໂຢຮັນ” ທັນໃດນັ້ນ ປາກແລະລືນຂອງທ່ານກໍເວົ້າໄດ້.

ຄຳແນະນຳແລະການກະທຳ

ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ຄົນໜຸ່ມມັກຢາກເຮັດ ແລະຄິດໄວ້ວ່າໃນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າຈະເຮັດຫຍັງແດ່? ບົດຮຽນນີ້ສອນໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າການຮັກສາຕົວໃຫ້ບໍ່ນິສຸດ ເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະການທີ່ຈະທຳຕາມພຣະວິນຍານຊົງນຳເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດສຳລັບຄວາມສະຫງົບທຸກຄົນ.

ຄຳຖາມ:

1. ອາທິດຜ່ານມາພວກເຮົາຖາມວ່າ ທ່ານລໍຖ້າຫຍັງຢູ່? ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາມາກ້າວໄປພ້ອມກັນ ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດ?
2. ມາຣິອາເປັນຍິງສາວ, ຍັງມຸ່ມຢາມເອລີຊາເບດ, ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸແກ່ກວ່າເຂົາຫຼາຍປີ. ເມື່ອເຫັນຢ່າງນີ້ທ່ານຄິດຢ່າງໃດ ໃນຄອບຄົວຫຼືໃນຄວາມສະຫງົບຂອງທ່ານ? ທ່ານມີຄວາມສັມພັນຢ່າງໃດ ເພື່ອຈະໃຫ້ກຽດແກ່ຄົນໜຸ່ມສາວ ແລະພວກເຂົາຈະມີກຳລັງໃຈທຳງານໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ?
3. ໃນບົດຮຽນນີ້ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາມີບົດເພງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າແລະຄຳກອນຢູ່ຫຼາຍບົດ. ຕາມຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ທ່ານມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຫຼືມີປະສົບການອັນໃດໃນພຣະເຈົ້າບໍ່?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 3

ການປະສູດຂອງພຣະຜູ້ໄຕ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 2:1-20

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 2:1-20

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ມາຣີອາວ່ານາງຈະປະສູດພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ: ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ໃນການສເລີມສລອງແລະປ່າວປະກາດ ມີຄວາມໝາຍແນວໃດ ກ່ຽວກັບການປະສູດຂອງພຣະຜູ້ໄຕ່ໃຫ້ພົ້ນທີ່ຊື່ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສລຸບຫຍັງ ໃນຄວາມໝາຍຂອງການສເລີມສລອງແລະປ່າວປະກາດ ການປະສູດຂອງພຣະຜູ້ໄຕ່ໃຫ້ພົ້ນ ທີ່ຊື່ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄຳນຳ

ເວລາຂ້າພະເຈົ້າຍັງນ້ອຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຳໄດ້ວ່າ ເມື່ອເຖິງວັນຄຣິສຕ໌ມາດແຕ່ລະປີໃນຕອນເຊົ້າ ພໍ່ແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານເຮືອງການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ຟັງທຸກໆປີ. ເມື່ອຕົກມາເຖິງລຸ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີຍຖືເປັນທັມນຽມ ອ່ານໃຫ້ລູກໆຟັງເໝືອນກັນ. ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວພວກເຮົາມັກຈະຮວມກັນກິນ ເຂົ້າຫຼືຮວມກັນເປັນຄອບຄົວ ອີງຕາມຄອບຄົວໃຫຍ່ຫຼືນ້ອຍແລ້ວກໍຮ້ອງເພັງຄຣິສຕ໌ມາດ.

ສຳລັບທ່ານມີທັມນຽມຂອງຄຣິສຕ໌ມາດຫຼືບໍ່ ຖ້າຍັງບໍ່ທັນມີກໍຈົ່ງຕຽມວ່າຈະເຮັດອັນໃດໃຫ້ເປັນທັມນຽມຂອງຄຣິສຕ໌ມາດສຳລັບຄອບຄົວ.

1. ການຈິດທະບຽນ: (ລູກາ 2:1-5)

ການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າອັສຈັນຫຼາຍ. ການຈິດທະບຽນຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນເລີຍກໍເກີດມີຂຶ້ນ. ພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນການຕໍ່ໄປເຊັ່ນແລະມາຣີອາ, ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະກຸມມານໄດ້ປະສູດທີ່ເບັດເລເຮັມ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນຢ່າງນັ້ນ? ເພາະວ່າເປັນເວລານານມາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າ “ຖ້າລູກຫຼານທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າຣະມັດຣະວັງທາງທັງຫຼາຍຂອງເຂົາ ໃນການດຳເນີນຕໍ່ໜ້າເຮົາດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຢ່າງສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງເຂົາ ຣາຊວົງຈະບໍ່ຂາດຊາຍທີ່ຈະນັ່ງເທິງບັນລັງຂອງອິສຣາເອນ” (1 ກະສັດ 2:4; 8:25) ຄົນຍິວທັງຫຼາຍ ຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງສົ່ງພຣະເມຊີອາລົງມາຕາມເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດ, ແລະເບດເລເຮັມກໍເປັນເມືອງຂອງຄອບຄົວດາວິດ. ເມື່ອພຣະເມຊີອາລົງມາປະສູດທີ່ເບດເລເຮັມ ກໍເປັນການປະຕິບັດຕາມຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ດາວິດ. ຕໍ່ມາກໍຍັງມີ ຜູ້ທຳນວາຍມິກາ (ມິກາ 5:2) ກ່າວໄວ້ອີກວ່າພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງໂລກຈະອອກມາຈາກເບດເລເຮັມ.

ກາຍຊາໂອຄູໂຕ ເປັນຜູ້ມີອຳນາດໃນກຸງໂຣມ. ເພິ່ນເປັນໃຫຍ່ກວ່າກະສັດເຮໂຣດ ແລະຫຼາຍກະສັດໃນ ແຂວງຕ່າງໆແຖບນັ້ນ. ເພິ່ນເສີຍຊີວິດ ໃນປີສັກຣາດທີ 4. ກະສັດເຮໂຣດກໍພະຍາຍາມທຳດີກັບຄົນຍິວ. ແຕ່ ຄົນຍິວທັງຫຼາຍກໍກຽດຊັງເພິ່ນເພາະວ່າເພິ່ນເປັນຄົນຍິວ ຊື້າພັດໄປເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ອຳນາດກຸງໂຣມ. ແລະ ເພື່ອໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນຈະຄົງຕົວໄດ້ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຮັດສິ່ງບໍ່ດີຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ຄົນຍິວຂອງຕົນເອງ.

ການຈົດທະບຽນຄັ້ງນີ້ ເກີດຂຶ້ນເມື່ອກິເຣນີໂອໄດ້ຂຶ້ນເປັນຜູ້ປົກຄອງເມືອງ ຊີເຣັຍ, ສິ່ງທຳອິດທີ່ເຂົາກະທຳກໍຄື ການຈົດທະບຽນສັມໂນຄົວ. (ລູກາ 2:2) ການຈົດທະບຽນນີ້ກໍມີຫຼາຍເຫດຜົນ ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວແມ່ນ ການເກັບພາສີ. ທຸກຄົນຕ້ອງໄປຈົດທັບ້ານເດີມຂອງຕົນເອງ. ມາຣີອາແລະໂຢເຊບຕ້ອງໄດ້ໄປທີ່ເບັດເລເຮັມ ປະມານ 85 ໄມ. ແນ່ນອນການເດີນທາງແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສຳລັບຄົນມີທ້ອງເຖິງ 8-9ເດືອນ.

2. ການບັງເກີດ: (ລູກາ 2:6-7)

ພໍມາຣີອາແລະໂຢເຊບມາເຖິງ ປາກົດວ່າໂຮງແຮມທຸກບ່ອນກໍເຕັມໝົດແລ້ວ. ທັງສອງຈຶ່ງໄດ້ໄປພັກທີ່ຄອກ ສັດ. ນີ້ຄົງຈະເປັນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຈະໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ໄຖ່ໄດ້ບັງເກີດໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງນັ້ນ. ລູກາໄດ້ ອະທິບາຍເຖິງການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູແບບງ່າຍໆ ຄືວ່າເມື່ອເຂົາທັງສອງຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ກໍຄົບເວລາປະສູດ. ນາງມາຣີອາຈຶ່ງປະສູດລູກຜູ້ກົກ. ຄຳວ່າລູກກົກກໍມີຄວາມໝາຍວ່າ ມາຣີອາມີລູກຫຼາຍຄົນໃນເວລາຕໍ່ມາ. ລາວກໍເອົາຜ້າອ້ອມພັນກຸມມານັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນທັມດາຂອງຄົນເອເຊັງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາອາດຈະໄດ້ຍິນຫຼາຍອາຈານ, ຫຼາຍນັກເທດ ບັລຍາຍກຽວກັບເຮືອງນີ້. ໂຮງແຮມທີ່ບໍ່ຫວ້າງປຽບ ເໝືອນກັບດວງໃຈຂອງມະນຸດທີ່ບໍ່ຫວ້າງໃຫ້ກັບພຣະຜູ້ໄຖ່ ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ພຣະອົງກໍ ຊົງປະສູດເພື່ອໂລກ ພຣະອົງຊົງຖອມຕົວລົງມາເພາະພຣະອົງຊົງຮັກໂລກ.

3. ບັນດາຜູ້ລ້ຽງແກະແລະທູດສວັນ: (ລູກາ 2:8-20)

ໃນແຖບປາແລັສໂຕ ພວກລ້ຽງແກະຖືວ່າເປັນອາຊີບທີ່ຕໍ່າ. ແຕ່ຈຶ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ຊົງໄຖ່ສະເດັດເຂົ້າມາໃນ ໂລກນີ້ແມ່ນເພື່ອທຸກໆຄົນ. ພວກລ້ຽງແກະຈະບໍ່ມີສິດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານໄດ້ ນອກຈາກພວກເຂົາຈະໄດ້ ເຮັດພິທີຊຳຮະລ້າງເສ້ຍກ່ອນ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງໄປຫາພວກນີ້ກ່ອນ.

ພວກລ້ຽງແກະພວກນີ້ ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນທີ່ງ, ນອນເຝົ້າຝູງແກະຂອງຕົນ. ທູດສວັນຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ປາກົດແກ່ ພວກເຂົາ, ຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສ່ອງຮອບຕົວພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາກໍຕົກສະຫ້ານໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດ. (ລູກາ 2:9) . ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະບັລຍາຍຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າເປັນແສງທີ່ຮຸ່ງ ແຈ້ງທີ່ຈະປຸກພວກລ້ຽງແກະທັງຫຼາຍໃຫ້ຕື່ນໄດ້.

ຄຳເວົ້າຄຳທຳອິດທີ່ທູດສວັນເຄີຍເວົ້ານັ້ນກໍຄືວ່າ “ຢ່າຊູຢ້ານ” (ລູກາ 2:10) ແລ້ວທູດສວັນກໍໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ ເຮົາໄດ້ນຳຂ່າວປະເສີດມາໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ແມ່ນຫຍັງຄືຂ່າວປະເສີດ? ຄືວ່າ ພຣະຜູ້ໄຜດໃຫ້ພັນໄດ້ມາບັງເກີດ

ແລ້ວທີ່ເມືອງຂອງດາວິດ, ເບັດເລເຮັມ, ສໍາລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ. (ລູກາ 2:11) ລູກາພະຍາຍາມທີ່ຈະໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍເຂົ້າໃຈ ໃນການສະເດັດມານີ້ແມ່ນເພື່ອຄົນທັງປວງບໍ່ແມ່ນເພື່ອໃຜຜູ້ນຶ່ງ, ຄະນະນຶ່ງ, ຫຼືພວກນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍມີທູດສວັນເປັນໝູ່ໃຫຍ່ລົງມາ ເພື່ອຮ່ວມສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ. (ລູກາ 2:14) ແລະແລ້ວທູດສວັນເຫຼົ່ານັ້ນກໍຈາກພວກເຂົາໄປ. ພວກລ້ຽງແກະຖືວ່າເປັນພວກນຶ່ງທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວກໍປະຕິບັດຕາມ. “ເຮົາພາກັນໄປເບັດເລເຮັມເທາະ” ນີ້ຄືການຊັກຊວນເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມສາມັກຄີເມື່ອໄປດ້ວຍກັນ ເຮັດດ້ວຍກັນ ພວກເຮົາກໍຈະພົບພຣະເຈົ້າ. ບັນດາພວກລ້ຽງແກະໃນທີ່ສຸດກໍພົບພຣະກຸມມານແລະພໍ່ແມ່ຂອງເພິ່ນດ້ວຍ. ມາຣີອາເກັບຊ້ອນຄວາມລັບຕ່າງໆໄວ້ໃນໃຈ ລາວອາດຈະມີຄວາມຄິດຫຼາຍຢ່າງ ແລະຫຼາຍຄໍາຖາມທີ່ຢາກຈະຖາມ.

ຄໍາແນະນໍາແລະການກະທໍາ

ໃນເທສການຄຣິສຕະມາດ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຮາງຫຍ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ-ທີ່ໂບດ, ທີ່ບ້ານເຮືອນ, ທີ່ຮ້ານຄ້າ, ທີ່ບັດອວຍພອນຄຣິສຕະມາດ, ແລະທີ່ຊຸມນຸມຕ່າງໆ ນັ້ນແມ່ນພວກເພິ່ນພະຍາຍາມທີ່ຈະເຕືອນພວກເຮົາວ່າ ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນຂອງພວກເຮົາໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ແລະສະຖິດຖໍາມກາງພວກເຮົາ, ພຣະອົງຢູ່ທຸກສະຖານທີ່ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍເທົ່າໃດ ຫຼືສູງພຽງໃດ ພຣະອົງເພື່ອຄົນທັງປວງ.

ຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນຈົນເຖິງສຸດທ້າຍ ພຣະຄໍາພີໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ ການນະມັສການພຣະເຈົ້າເປັນໜ້າທີ່ຂອງທຸກໆຄົນ. ຜູ້ລ້ຽງແກະ, ເຈົ້າຂອງແກະ, ຜູ້ປົກຄອງ, ຜູ້ມີອໍານາດ ຈະສາມາດຮັບພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້. ພຣະເຢຊູປະສູດມາເພື່ອທ່ານ. ພຣະເມຊີອາປະສູດມາເພື່ອທ່ານ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະເປັນຢ່າງໃດ.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມະນຸດຮ້ອຍເປີເຊັນ, ພຣະອົງມີສ່ວນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນຊີວິດຈົນເຖິງວາຣະສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ. ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດສໍາແດງພຣະອົງໃນທຸກບົດທຸກຕອນ ການເຕີບໃຫຍ່, ການສັງຄົມ, ການພົວພັນຕ່າງໆໃນຄອບຄົວແລະອື່ນໆອີກ. ຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄກຈາກພວກເຮົາ, ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະພຣະອົງກໍເຂົ້າໃຈພວກເຮົາດ້ວຍ.

ຄໍາຖາມ:

1. ສິ່ງໃດທີ່ທ່ານຈະຝັງຈໍາໄວ້ໃນໃຈຂອງທ່ານ, ໃນຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ? ໃນວັນຄຣິສຕະມາດນີ້? ບອກໃຫ້ຈະແຈ້ງ.
2. ຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າປະທານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ເຂົ້າມາຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີທີ່ຫວັງພໍທີ່ຈະໃຫ້ພຣະອົງເຂົ້າມາສະຖິດໄດ້ຫຼືບໍ່?
3. ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງນີ້ ພວກເຮົາຈະຕ້ອນຮັບເອົາພຣະອົງຢູ່ໃນຖານະໃດ?
4. ພຣະເມຊີອາຄຣິສຕະໃດ? ອະທິບາຍສັ້ນໆ
5. ພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າຄືໃຜ? ທ່ານໄດ້ຮັບເອົາທ່ານແລ້ວຫຼືຍັງ? ຖ້າຍັງ ທ່ານຍັງຈະລໍຖ້າຜູ້ໃດອີກ?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 4

ຈຳນົນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 2: 39-52

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 2: 21-52

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ປະສົບການຂອງພຣະເຢຊູໃນພຣະວິຫານສຳແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພຣະອົງຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນກັນ

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະນຳຊີວິດເຂົ້າຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍເຖິງປະສົບການອັນດີເລີດຂອງພຣະເຢຊູໃນພຣະວິຫານແຕ່ອາຍຸ 12 ປີ ແລະຈະໄດ້ຊຶ່ງຊາຕິຣາຄວາມຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖວາຍເພື່ອພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວຫຼີຍັງ.

ຄຳນຳ

ເມື່ອລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ 6 ປີ ເຂົາຫລົງຫາຍໄປໃສກໍບໍ່ຮູ້. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ເຂົາຈະມາທີ່ຫ້ອງນະມັສການຫຼັງຈາກຫ້ອງຮຽນວັນອາທິດສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ. ເມື່ອລໍຖ້າເຂົາດົນແລ້ວເຂົາບໍ່ມາ, ຄວາມເປັນຫວ່າງກໍເກີດຂຶ້ນ. ມີຄົນມາບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເຫັນຍ່າງໄປທາງໃນເມືອງພູນ, ແຕ່ລາວກໍບໍ່ຍອມຂຶ້ນຮີດກັບຜູ້ໃດເດັດຂາດ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍິ່ງເປັນຫວ່າງຫຼາຍ. (ລາວກຳລັງຮຽນສິ່ງໃໝ່)

ຂ້າພະເຈົ້າກໍຟ້າວຂຶ້ນເພື່ອຈະໄປຊອກຫາເຂົາ. ແນ່ນອນທີ່ສຸດເຂົາກຳລັງຊອກຫາໂບດ ເພາະວ່າເວລາເຂົາອອກໄປທາງຖິ່ນໃຫຍ່ແລ້ວເຂົາກໍຍ່າງໄປອີກທາງໜຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າພໍ່ແມ່ທຸກຄົນຕ້ອງມີປະສົບການຢ່າງນີ້ດ້ວຍ. ພໍ່ແມ່ຂອງພຣະເຢຊູກໍຫຼົງກັບລູກເໝືອນກັນ.

1. ເລີ່ມຕົ້ນຄວາມເປັນມາ: ພຣະເຢຊູໄປທີ່ວິຫານຄັ້ງທຳອິດ: (ລູກາ 2:21-38)

ພຣະທັມຂ້າວປະເສີດລູກາໄດ້ກ່າວເນັ້ນເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງມາຣີອາແລະໂຢເຊບ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດ. ທັງສອງກໍພາກຸມມານເຢຊູໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອເຖິງກຳນົດແປດວັນ ເພື່ອຈະຮັບພິທີຕັດໃນພຣະວິຫານ

ເມື່ອມາເຖິງພຣະວິຫານ, ທັງຄອບຄົວກໍໄປພົບກັບເຖົ້າແກ່. ໃນນັ້ນກໍມີຊີເມໂອນ ທ່ານເປັນຄົນມີສິນທັມແລະຍ່າເກງພຣະເຈົ້າຫຼາຍ. ທ່ານໄດ້ສັນຍາໄວ້ວ່າຖ້າທ່ານບໍ່ເຫັນພຣະເມຊີອາເສັຍກ່ອນທ່ານຈະບໍ່ຕາຍ. ເມື່ອຊີ

ເມໂອນເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານແລ້ວ, ບິດາມານດາໄດ້ນຳກຸມມານເຢຊູເຂົ້າໄປເພື່ອຈະກະທຳພິທີຕາມກົດ
ບັນຍັດ. ຊິເມໂອນຈຶ່ງອູ້ມເອົາກຸມມານແລະກຳກ່າວຄຳສັດເສີນແກ່ພຣະເຈົ້າ. ຍັງມີຍິງຊະຣາຄົນນຶ່ງຊຶ່ງບົວຣະ
ບັດພຣະວິຫານ ມີອາຍຸປະມານແປດສິບສີ່ປີກໍໄດ້ເຂົ້າມາໂມທະນາພຣະກຸມມານ ແລະເພິ່ນໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄົນ
ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຟັງວ່າເຂົາໄດ້ລໍຖ້າພຣະຜູ້ໂຖນີ້ລະ.

2. ການຈະເຣີນເຕີບໂຕຂອງພຣະກຸມມານ: (ລູກາ 2:39-40)

ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບພິທີຕັດແລ້ວ, ທັງຄອບຄົວກໍໄດ້ກັບຄືນສູ່ນາຊາເຣັດແຂວງຄາລີເລ. ພຣະອົງກໍຈະເຣີນຂຶ້ນ
ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາເພາະພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນຳເພິ່ນ.

ພຣະເຢຊູຊົງຊ່ວຍພໍ່ໃນການທຳງານຊ່າງໄມ້. ພຣະອົງຍັງໄດ້ໄປສຶກສາພຣະຄັມພິເດີມໃນວິຫານໃນທ້ອງຖິ່ນ
ນັ້ນ. ພຣະອົງກໍຊົງທ່ຽວແລ່ນຫຼິ້ນໄປມາເໝືອນເດັກອື່ນໆ.

ພຣະເຢຊູຈະເຣີນຂຶ້ນທາງດ້ານສະຕິປັນຍາຫຼາຍ. ພຣະອົງເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, “ແຕ່ໄດ້ກັບຊົງສລະແລະ
ຊົງຮັບສະພາບຂ້ອຍຂ້າ ຊົງຖືກຳເນີດເປັນມະນຸດ” (ພິລິປປອຍ 2:7)

3. ການຂຶ້ນໄປວິຫານອີກຄັ້ງນຶ່ງ: (ລູກາ 2:41-52)

ມາຣີອາແລະໂຍເຊັບໄດ້ພາກັນຂຶ້ນໄປພຣະວິຫານທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃນເທສການປັສຄາທຸກໆປີ. ເມື່ອພຣະ
ເຢຊູມີອາຍຸໄດ້ສິບສອງປີ ພໍ່ແມ່ກໍພາເດີນທາງເຖິງແປດສິບຫ້າໄມຊຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍວັນຈຶ່ງຈະເຖິງ. ເທສ
ການນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການອົບຍົບຈາກປະເທດອີຍິບຂອງຄົນອິສຣາເອນ.

ເມື່ອເທສການສິ້ນສຸດລົງແລ້ວບິດາມານດາກໍພາກັນກັບບ້ານ ສ່ວນພຣະເຢຊູຍັງຄ້າງຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ເພິ່ນ
ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຈະກັບນຳໝູ່ເພື່ອນເດັກໆດ້ວຍກັນ. ຄັນເດີນທາງໄດ້ວັນນຶ່ງແລ້ວ ກໍຊອກຫາພຣະເຢຊູ,
ຖາມຄົນຮູ້ຈັກກັນກໍບໍ່ມີໃຜຮູ້, ຖາມນຳພີ່ນ້ອງກໍບໍ່ມີໃຜຮູ້. ເມື່ອບໍ່ພົບແລ້ວຈຶ່ງພາກັນກັບໄປຊອກຫາທີ່ກຸງເຢຣູ
ຊາເລັມອີກ. ເມື່ອຊອກຫາໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ຈຶ່ງພົບພຣະກຸມມານທີ່ພຣະວິຫານ ນັ່ງຢູ່ຖ້າມກາງພວກອາຈານ.
ຄົນທັງປວງເມື່ອໄດ້ຟັງຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງແລ້ວກໍປລາດໃຈວ່າ ຄົນຕົວນ້ອຍໆ ໄປເອົາສະຕິປັນຍາ ມາຈາກ
ໃສ. ຝ່າຍບິດາມານດາເມື່ອເຫັນແລ້ວກໍອັສຈັນໃນຄຳເວົ້ານັ້ນ.

ພຣະເຢຊູຕົວນ້ອຍໆສາມາດສອນບັນດາອາຈານຂອງພວກຍິວ. ແຕ່ພຣະຄັມພິກັບອກວ່າພຣະອົງຊົງສິນ
ທະນາກັບບັນດາຜູ້ນຳ ບາງທີອາດຈະເວົ້າເຖິງເລື່ອງຂອງໂມເຊ ຫຼືວ່າເລື່ອງການອົບພະຍົບຂອງຄົນອິສຣາ
ເອນ. ບາງຄັ້ງພຣະເຢຊູອາດຈະຊັກຖາມບັນດາປະໂລຫິດຫຼາຍຢ່າງ ແລະພວກເພິ່ນກໍຄິດວ່າມີສະຕິປັນຍາ
ອັນສົມແຫຼມ. ບິດາມານດາກໍຊັກໃຊ້ພຣະອົງວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າພວກ
ເຮົາຊອກຫາເຈົ້າເປັນທຸກໃຈຫຼາຍ. (ລູກາ 2:48) ຝ່າຍພຣະກຸມມານກໍຕອບວ່າ “ເຈົ້າທັງສອງຊອກຫາເຮົາ
ເຮັດຫຍັງ ຍັງບໍ່ຮູ້ຫຼືວ່າເຮົາຕ້ອງຢູ່ໃນທີ່ສະຖິດແຫ່ງພຣະບິດາຂອງເຮົາ.” (ລູກາ 2:49) ສ່ວນຄຳຕອບນັ້ນພໍ່ແມ່
ກໍບໍ່ປລາດໃຈແລະກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈຫຍັງເລີຍ. ແລ້ວທັງສອງກໍໄດ້ພາກຸມມານກັບບ້ານ.

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະແດງຕົວເອງວ່າເປັນພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຍອມຢູ່ພາຍໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງພໍ່ແມ່ຢູ່ສເມີ. (ລູກາ 2:51) ພຣະອົງເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ແກ່ເຮົາໃນການເຊື່ອຟັງຄວາມພໍ່ແມ່, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຄັ້ງດຽວ ພຣະອົງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຮະບຽບການປົກຄອງຂອງພໍ່ແມ່. ໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາບ່ອນດຽວເທົ່ານີ້ທີ່ກ່າວເຖິງຊີວິດເຍົາວະຍາຂອງພຣະເຢຊູ.

ຄໍາແນະນໍາແລະການກະທໍາ

ແມ່ນວ່າຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູຍັງນ້ອຍຢູ່ ແຕ່ພຣະອົງກໍຍັງຍອມຖວາຍຕົວຕໍ່ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊີວິດທັງໝົດແລະອີກສາມປີ ຕອນຫຼັງໆມານີ້ ພຣະອົງມອບໃຫ້ເປັນຂອງການປ່າວປະກາດທັງໝົດເລີຍ. ສໍາລັບຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງແມ່ນວ່າຈະຮູ້ກັບພຣະເຢຊູຊ້າໄປແດ່ ແຕ່ກໍຈະມອບຮ່າງກາຍ ເວລາທີ່ມີ ແລະຄວາມສາມາດທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ. ທ່ານຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກເໝືອນຂ້າພະເຈົ້າຫຼືບໍ່ນັ້ນກໍສຸດແລ້ວແຕ່ໃຈ. ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນບໍ່ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ມີວິຊາອາຊີບທີ່ທໍາງານໃນໂບດເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຊົງເອີ້ນຄົນສຕຽນທຸກຄົນ.

ສິ່ງທີ່ທ່ານຈະສາມາດປະກາດໃນການເປັນຄົນສຕຽນຄືຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນຄວາມສັກສອງທ່ານເອງ. ຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນຈົນເຖິງວັນສຸດທ້າຍພຣະເຢຊູຊົງຮັບໃຊ້ໃນຄວາມສັກສອງຕົນເອງ. ທ່ານເຄີຍມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຈະຮັບໃຊ້ໂບດຂອງຕົວເອງບໍ່?

ເດັກໆຈະປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຂົາກໍຍ້ອນການປ່າວປະກາດ. ໃນໂບດເດັກນ້ອຍຈະໄດ້ສຶກສາເຣື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າແລະເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຈະຮັບສິນບັບຕິສະມາແລ້ວກໍເລີ້ມເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນພາຍໃນໂບດຂອງຕົນເອງ.

ພວກເຮົາກໍບໍ່ຄວນລືມໄປວ່າ ຄອບຄົວເປັນສິ່ງສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຈະສິດສອນແລະໃຫ້ຕົວຢ່າງແກ່ລູກໆດ້ວຍ. ໃນບົດທີສາມຜ່ານມາ ອົງພຣະເຢຊູຊົງເປັນຕົວຢ່າງໃນການໃຫ້ກຽດແລະການເຊື່ອຟັງ.

ຄໍາຖາມ:

6. ແມ່ນຫຍັງຄືສ່ວນສໍາຄັນທີ່ນໍາພາຊີວິດຂອງທ່ານ?
7. ທ່ານມີຄວາມສົນໃຈໃນການຈະເຣີນເຕີບໃຫຍ່ຂອງຄອບຄົວບໍ່? ສແວງຫາທີ່ຈະບັນລຸເຖິງຈຸດໝາຍບໍ່? ທ່ານໄດ້ຖວາຍຕົວໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່?
8. ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການກັບພຣະເຈົ້າບໍ່? ຜົນອອກມາເປັນແນວໃດ?
9. ມາຣິອາແລະໂຢເຊບມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການນໍາລູກຊາຍມາຖວາຍພຣະເຈົ້າ. ທ່ານມີອັນໃດສະແດງໃຫ້ລູກຂອງທ່ານເຫັນດ້ານຈິດວິນຍານບໍ່?
10. ໃນໂບດຂອງທ່ານມີແຜນການເສີມຂະຫຍາຍດ້ານຈິດວິນຍານໃຫ້ແກ່ເຍົາວະຊົນແລະຄົນໜຸ່ມບໍ່?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 5 ທ່ານພ້ອມແລ້ວບໍ່?

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ລູກາ 3:1-14
<u>ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ລູກາ 3:1-14
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ການເຂົ້າໄປຮ່ວມໃນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າແທ້ນັ້ນ ເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຫັນຫຼັງໃສ່ການປະພຶດບໍ່ເປັນທັມ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ມັນເປັນການຈຳເປັນບໍ່ສຳລັບຄົນຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງ ຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອຊອກຫາທາງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປຮ່ວມ ໃນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າແທ້ໂດຍການຫັນຫຼັງຈາກການປະພຶດບໍ່ເປັນທັມ

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຢືນຢັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂະຫຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໂຢຮັນໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ມາຟັງວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ເພື່ອຕຽມຮັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຈະສະເດັດມາ. ເໝືອນກັບຄົນສມັຍນັ້ນ ພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ກໍຕ້ອງເຮັດເໝືອນກັນຄືຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ເພື່ອພວກເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໄປຮ່ວມໃນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າແທ້ ເພື່ອຕຽມທຶນທາງໃຫ້ພຣະອົງທຳກິຈການໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ທ່ານ ຊາລີ ໂຄຊັນ ໄດ້ຂຽນໃນປະວັດຂອງທ່ານທີ່ມີຊື່ວ່າ ບັງເກີດໃໝ່ ໃນທີ່ສຸດທ່ານເອງກຳລັງຕີນເອງວ່າຈຳເປັນຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່. ໃນປີ 1972 ທ່ານກໍໄດ້ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ປະທານນາທິບໍດີອະເມຣິກາສມັຍ ນິກຊັນ.

ໃນຖ້າມາກາງບັນຫາ ທ່ານ ໂຄຊັນໄດ້ພົບກັບຄົນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນທຳນຽບຂາວຄົນໜຶ່ງ ຊື່ວ່າ ພິລິບ ທ່ານຄົນນີ້ໄດ້ຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພື້ນ ໃນທີ່ສຸດທ່ານ ພິລິບໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ທ່ານໂຄຊັນເຖິງເລື່ອງອົງພຣະເຢຊູ ໂດຍອ້າງເຖິງປຶ້ມ ຊີ ແອສ ລູຍ ໄດ້ຂຽນທີ່ມີຊື່ວ່າ ເປັນຄຣິສະຕຽນສາມັນ. ໃນເມື່ອພົບກັບຂ່າວປະເສີດຢ່າງນີ້ ທ່ານ ໂຄຊັນ ຮູ້ສຶກຕົວວ່າຕົນເອງເປັນຄົນຈອງຫອງ ເຫັນແກ່ຕົວ. ທ່ານຈຶ່ງແບ່ງປັນຊີວິດເບື້ອງຫຼັງວ່າ ຕົນເອງເຄີຍເປັນຄົນບໍ່ຍອມຜິດ ມັກແຕ່ຊອກຫາເອົາຕຳແໜ່ງແລະຊື່ສຽງເທົ່ານັ້ນເພາະເຄີຍ

ເປັນທີ່ປຶກສາຂອງປະທານາທິບໍດີ ນິກຊັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ຈຶ່ງເປັນສິ່ງຈໍາເປັນຈະຕ້ອງເຮັດ ເຖິງແມ່ນເຄີຍຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູຄຣິດມາແລ້ວກໍຕາມ ຖ້າຊີວິດບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າແລ້ວຕ້ອງຕົນສິນໃຈໃໝ່ ແລະມີຊີວິດໃນທາງໃໝ່ຖ້າຢາກຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປຢ່າງແທ້ຈິງ.

ການທີ່ທ່ານ ໂຄຊັນໄດ້ປ່ຽນຈິດໃຈນັ້ນໄດ້ສະແດງໃນຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ປ່ຽນໃນການກະທໍາເຊັ່ນກັນ. ທ່ານໄດ້ປ່ຽນຈາກປະຕິເສດວ່າຕົນເອງບໍ່ເຄີຍຜິດມາເປັນການຍອມຮັບຄວາມຜິດ. ທ່ານຍັງຍອມຜິດຕໍ່ຄວາມຜິດໃນຖານະເປັນທີ່ປຶກສາຂອງປະທານາທິບໍດີ ນິກຊັນໃນຄະດີ Watergate. ຫຼັງຈາກທ່ານ ໂຄຊັນໄດ້ຮັບໃຊ້ໂທດໃນຄຸກຄົບແລ້ວທ່ານໄດ້ຖືກປ່ອຍ ແລະຕໍ່ມາທ່ານກໍໄດ້ເປັນຄົນກໍ່ຕັ້ງຫນ່ວຍປະກາດຕໍ່ພວກນັກໂທດແລະຄອບຄົວ ເພື່ອຄົນພວກນີ້ຈະມີໂອກາດເໝືອນເພິ່ນແລະເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີໂອກາດຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພື້ນ ແລະອະພິຍຄວາມຜິດບາບທັງໝົດອອກຈາກຊີວິດໄປເສັ້ງ.

ທ່ານ ໂຄຊັນ ໄດ້ສະແດງເຖິງການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ຢ່າງແທ້ຈິງ ຄືປ່ຽນແປງການກະທໍາຂອງຕົນ. ເໝືອນກັບໂຢຮັນໄດ້ປະກາດຕໍ່ຄົນທີ່ມາຟັງວ່າ ໃຫ້ຫັນຫຼັງໃສ່ຄວາມປະພຶດທີ່ບໍ່ເປັນທັມທັງຫຼາຍໄປເສັ້ງ. ພວກເຮົາກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ຈໍາເປັນຕ້ອງຫັນຫຼັງໃສ່ການປະພຶດອັນບໍ່ຊອບທັມນັ້ນເພື່ອຈະມີຄວາມສັມພັນອັນແທ້ຈິງກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້.

1. ພຣະເຈົ້າຕັດກ່າວ: (ລູກາ 3:1-2)

ທ່ານ ລູກາ ໄດ້ກ່າວເຖິງປະຫວັດຂອງການປະກາດຂອງໂຢຮັນ ໂດຍນໍາເອົາຊື່ຈາກນັກການເມືອງແລະຜູ້ນໍາທາງສາສນາມາກ່າວ. ບາງຄົນກໍເປັນຜູ້ສໍາຄັນໃນຊີວະປະຫວັດຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ຕົວຢ່າງ, ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຍືນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າແຂວງ ປີລາດ ແລະກະສັດເຮໂຣດ ແລະຫົວໜ້າປະໂຫິດຕົນໃຫຍ່ຄື ອັນນາ ແລະກາຍະຟາເວລາອົງພຣະເຢຊູຖືກຕັດສິນ. (ລູກາ 23:1-25, ໂຢຮັນ 18:13,24).

ເວົ້າເຖິງວັນເວລາກັບການປະກາດຂອງໂຢຮັນ, ທ່ານລູກາໄດ້ເອົາຊື່ຂອງຜູ້ນໍາມາເວົ້າ ແລະບອກເຖິງໜ້າທີ່ສອງປະການຂອງພວກເຂົາ. ຊື່ຂອງພວກຜູ້ນໍາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບອກເຖິງເລື່ອງສໍາຄັນຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງລູກາເຊັ່ນ: ການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະເຢຊູນັ້ນເພື່ອນໍາເອົາຄວາມລອດຕໍ່ຄົນທຸກຊາດ. ການທີ່ຍົກເອົາຈັກກະພັດ ທາຍເບີຣາສ ຂຶ້ນມາກ່າວ ລູກາ ຫວັງໃຈວ່າເລື່ອງຂອງອົງພຣະເຢຊູຈະສໍາເລັດໃນປຶ້ມກິຈການທີ່ຂ່າວປະເສີດໄດ້ແພ່ອອກໄປຈົນເຖິງກຸງໂຣມ.

ລູກາຍັງໄດ້ຍົກເອົາຊື່ຜູ້ນໍາບາງຄົນຂຶ້ນມາ ຜູ້ໄດ້ມີພາກສ່ວນທີ່ຄົນຖືວ່າ ໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ. ໃນພຣະຄໍາພີເດີມໄດ້ແນະນໍາຜູ້ປະກາດຫລາຍໆຄົນໂດຍອ້າງເອົາວັນເວລາໂອກາດຮັບໃຊ້ຜູ້ມີອໍານາດໃນສັມພັນນັ້ນ. ຄໍາທີ່ໂຢຮັນກ່າວໃນຂໍ້ 2 “ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງໂຢຮັນ ບຸດຊາຍຂອງ ຊາຂາຣິຢາ” ເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ມາຈາກພຣະຄໍາພີເດີມ (ເບິ່ງ ເຢເຣມີຢາ 1:1-3,; ໂຮເຊຢາ 1:1; ຊາຂາຣິຢາ 1:1) .

ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃນພຣະຄໍາພີເດີມໄດ້ບອກໃຫ້ຄົນຮູ້ວິທີທາງພຣະເຈົ້າ ເອີ້ນຄົນໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນໃໝ່ກັບພຣະເຈົ້າ. ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ອອກລ່ວງໜ້າພຣະເມຊີອາ (ລູກາ 1:17), ໂຢຮັນມີໜ້າທີ່ພິເສດອອກໄປກ່ອນໜ້າ ເພື່ອຕຽມຫົນທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1:76). ເຊັ່ນກັນກັບຜູ້ປະກາດໃນພຣະຄໍາພີເດີມ ໂຢຮັນໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຈັດ

ຕຽມຕ້ອນຮັບເອົາສິ່ງພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະກະທຳໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຂົາ ຄືສິ່ງອົງພຣະເຢຊູ ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ
ມາຫາພວກເຂົາ.

2. ຈົ່ງຕຽມພ້ອມ: (ລູກາ 3:3-6)

ໂຢຮັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນປະກາດໃນແຖບແມ່ນ້ຳຈໍແດນ “ໂດຍການເທສນາເຖິງບັບຕິສະມາເພື່ອຮັບເອົາຄວາມ
ອະພັຍໂທດຈາກຄວາມຜິດບາບ” (3:3). ໂຢຮັນໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເຮືອງນີ້ໃນຂໍ້ 7-4 ຢ່າງລະອຽດ.

ການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ນັ້ນພຣະຄັມພິສອນວ່າໃຫ້ພວກເຮົາປ່ຽນຈິດໃຈແລະການກະທຳ. ໃນ
ເມື່ອພວກເຮົາຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ພວກເຮົາຍອມຮັບວ່າຕົນເອງໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ຍອມ
ເຮັດຜິດບາບຕາມເຄີຍແລະຫັນໜ້າໃສ່ພຣະເຈົ້າ. ໂຢຮັນໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ຄົນຖິ້ມຄວາມຜິດບາບໂດຍການປ່ຽນ
ການກະທຳ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຮູ້ສຶກເສັຽໃຈ ແລະກິນແໜງໃຈຕໍ່ຄວາມບາບເທົ່ານັ້ນ.

ຄຳວ່າ ບັບຕິສະມາໃນພາສາກຣີກນັ້ນແປວ່າ ຈຸມ ຫລືຈົມລົງ. ພວກຍິວໄດ້ເຄີຍປະຕິບັດສິນບັບຕິສະມາ
ເປັນປະຈຳ ແຕ່ເວລານີ້ຄຳສອນຂອງໂຢຮັນມີຄວາມສຳຄັນພິເສດເຖິງທຳນຽມຊາວຍິວ. ໃນພຣະຄັມພິເດີມ
ສິນນີ້ໝາຍເຖິງການຊຳຮະລ້າງ ແລະເປັນສັນຍາລັກເຖິງການເອົາຄວາມບາບອອກໄປ (ລະບຽບພວກເລວີ
16:4;24). ໂຢຮັນໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ຄົນຮັບບັບຕິສະມາເປັນສັນຍາລັກເຖິງການຖວາຍຕົນເອງຕໍ່ພຣະຄຣິດ.
ການຮັບເອົາການອະພັຍໂທດນັ້ນບໍ່ແມ່ນມາຈາກການຮັບສິນບັບຕິສະມາ ແຕ່ແມ່ນການຍອມຖອມຕົວແລະ
ປ່ຽນຈິດໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ລູກາໄດ້ເວົ້າຕາມ ເອຊາຢາ 40 ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄົນໃນສມັຍເດີມໄດ້ເຮັດຫົນທາງໃຫ້ຮາບພຽງເພື່ອຕ້ອນຮັບ
ເອົາເຈົ້າຊີວິດ, ໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນການຕຽມຕ້ອນຮັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນເມື່ອພຣະອົງໄດ້ນຳເອົາ
ພວກເຂົາກັບຄືນມາຢູ່ດາຫລັງຈາກການເປັນທາດ. ຂໍ້ 4-6 ໄດ້ບອກເຖິງການຕຽມຮັບເອົາການສະເດັດມາ
ຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳກິຈການເພື່ອນຳເອົາຄວາມພົ້ນເພື່ອຈະປະກາດໃຫ້ໂລກຮູ້.

ພາບໃນຂໍ້ 5 ທີ່ກ່າວວ່າເຮັດຮ່ອມພູໃຫ້ພຽງ ແລະພູສູງເຮັດໃຫ້ຕຳລົງນັ້ນແມ່ນຄຳສອນໃນການປະກາດ
ຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສິ່ງພຣະບຸດລົງມາໃນໂລກນີ້ແມ່ນການປ່ຽນສະພາບຂອງໂລກຕອດ
ໄປ. ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເລືອກເອົາຜູ້ມີກຳລັງແລະຄົນອວດຕົວ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກເອົາຄົນຖອມຕົວແລະ
ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ແທ້. ໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າເລີ່ມລົງມີກະທຳພາຣະກິດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເອົາຜູ້ຮັບໃຊ້ຮ່ວມ
ງານກັບພຣະອົງ. ການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ນັ້ນເປັນຫົນທາງນຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕຽມຕົວຮັບເອົາສິ່ງ
ທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງກະທຳພາຣະກິດຢູ່.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມບາບ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄືນດີກັບພຣະ
ອົງອີກ. ການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ແມ່ນການຕອບສນອງຈາກໃຈຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດ
ຂອງພວກເຮົາ. ການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ແມ່ນການທຳລາຍກຳແໜງກັນລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະ
ນຸດ. ເພງສັຣເສີນບິດ 66:18 “ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມຄວາມຊົ່ວໃນໃຈ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົງບໍ່ສະດັບຟັງ.”
ໃນ 1 ເປໂຕ 3:7, ເປໂຕໄດ້ສອນໃຫ້ສາມິຈົ່ງປະຕິບັດກັບພັລະຍາຢ່າງມີກຽດ. “ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ່ງໃດຂັດຂວາງ
ຄວາມອ້ອນວອນຂອງພວກເຈົ້າ.” ແມ່ນແລ້ວຄວາມບາບເປັນສິ່ງຂັດຂວາງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ. ການ
ຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ນັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າໄດ້.

ຂໍ້ 6 ກ່າວວ່າ, “ມະນຸດທັງປວງຈະໄດ້ເຫັນການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນ.” ໃນປັ້ມລູການີ້ຜູ້ຂຽນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ຂ່າວປະເສີດແມ່ນເພື່ອທຸກໆຄົນ. ບໍ່ມີໃຜຈັກຄົນໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນເຖິງຄຳສັນຍາຂອງຄວາມພົ້ນ. ໃນພຣະຄຳພີເດີມເຕັມໄປດ້ວຍຄຳສັນຍາວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທານຄວາມພົ້ນໃຫ້ ໃນເມື່ອມະນຸດມີການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ແທ້. ຕົວຢ່າງມີການພົ້ນພູເກີດຂຶ້ນໃນເວລາກະສັດເຮສາກີຢາປົກຄອງ. (ອ່ານ ພຣະບັນຍັດສອງ 30-32 ແລະ ເນເຣມີຢາ 8-9). ປະວັດສາດໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອໃດມີຄົນຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ການພົ້ນພູຈິດໃຈໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະພຣະເຈົ້າກໍສ້າງຄວາມສັມພັນຄືນດີກັບມະນຸດອີກ.

3. ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ໃກ້: (ລູກາ 3:7-14)

ການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ແມ່ນການປ່ຽນຈິດໃຈແລະການກະທຳ. ໂຢຮັນ ໄດ້ສອນຜູງຊົນໃຫ້ປ່ຽນຈິດໃຈແລະການກະທຳຢ່າງແທ້ຈິງ. ທ່ານໄດ້ທຽບຜູງຊົນໃສ່ສິ່ງທີ່ແລ່ນໜີຈາກໄຟໄຫມ້ປ່າ: “ອ້າຍຊາຕານເຮີຍ, ໃຜໄດ້ບອກສູ່ໃຫ້ປົບໜີຈາກພຣະພິໂຣດທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ. (ລູກາ 3:7). ໂຢຮັນຍັງໄດ້ທ້າທາຍຜູ້ຟັງທັງຫລາຍໃຫ້ປ່ຽນນິດສັຍໃຈຄໍ: “ເຫດສັນນັ້ນ, ຈຶ່ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຜົນສົມກັບການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະຢ່າຕັ້ງນິກໃນໃຈວ່າພວກເຮົາມີອັບຮາຮາມເປັນພໍເຄົ້າ” (3:8). ຊາວຢິວ ຫລາຍໆຄົນໄດ້ເຊື່ອວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນຖານະດີເປັນລູກຂອງອັບຮາຮາມແລ້ວຕົນເອງເປັນຄົນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງອັດຕະໂນມັດ. ໂຢຮັນໄດ້ສອນວ່າການເປັນເຊື່ອສາຍຢ່າງນັ້ນບໍ່ເປັນການພຽງພໍ ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດເພື່ອຈະມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ການທີ່ຮ້ອງຄືນທີ່ມາຟັງວ່າເປັນຈຸນັ້ນ ໂຢຮັນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຂົາຂາດການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ໄດ້ບອກວ່າພໍຂອງພວກເຂົານັ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ແມ່ນມານຕ່າງຫາກ. ຄຳເວົ້າຂອງໂຢຮັນຕອນນີ້ເຫັນວ່າຮຸນແຮງ, ແຕ່ໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ເຖິງຄວາມບາບ ກໍເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກພວກເຮົາຫລາຍ. ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງໃຫ້ພວກເຮົາທັນໜີຈາກຄວາມຜິດບາບ ແລະເຂົ້າໄປຫາຄວາມລອດພົ້ນ.

ໂຢຮັນໄດ້ບອກຜູ້ຟັງທັງຫລາຍ ເຖິງເຫດຜົນອີກອັນນຶ່ງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່-ເວລາຕັດສິນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ. ອົງພຣະເຢຊູມາເພື່ອນຳເອົາຂ່າວປະເສີດ, ແລະນຳການຕັດສິນມາສູ່ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດ. ຮູບພາບຂອງຂວານຫລີໄພໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາເພື່ອເປັນການກ່າວເຖິງວັນຕັດສິນໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປະຖົມມະການ 19:24; ເອຊາຢາ 10:34). ໂຢຮັນໄດ້ທ້າທາຍຜູງຊົນໃຫ້ “ເກີດຜົນ” ເພື່ອສະແດງເຖິງການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່. ເຫັນວ່າເວລາຕັດສິນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ຂວານກໍຕັ້ງໄວ້ໃກ້ຮາກຕົ້ນໄມ້ແລ້ວ ຕຽມຕັດຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ເກີດຜົນທັນທີ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມປ່ຽນແປງຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນລົງໂທດ.

ຜູງຊົນທັງຫລາຍພາກັນຖາມວ່າ, “ຖ້າດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ?” (ລູກາ 3:10). ນັ້ນບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອຟັງຄຳສອນຂອງໂຢຮັນ. ໃນເມື່ອພວກເຮົາຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດແຕ່ສິ່ງຖືກຕ້ອງ. ແມ່ນແທ້ ໂຢຮັນໄດ້ເວົ້າຖືກທີ່ສຸດໃນເຮືອງນີ້.

ການປະພຶດ ແລະການເມດຕາເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່າມີການປ່ຽນໃຈເກີດຂຶ້ນແທ້. ໂຢຮັນໄດ້ບອກຜູງຊົນນັ້ນວ່າ “ຜູ້ໃດມີເສື້ອສອງໂຕຈຶ່ງປັນໃຫ້ຜູ້ບໍ່ມີແລະຜູ້ມີອາຫານຈຶ່ງປັນໃຫ້ເໝືອນກັນ. (3:11). ໃນເມື່ອ

ພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ພວກເຮົາແບ່ງປັນ ແລະເມື່ອປະຕິເສດມັນກໍກາຍເປັນຄວາມບາບ. ຫລັກຖານຂອງການປ່ຽນແປງກໍຄືການກະທໍາແກ່ຄົນອື່ນໃນທາງດີ.

ຫລັກຖານຂອງການປ່ຽນແປງອັນແທ້ຈິງກໍໄດ້ເຫັນຈາກການສົນທະນາກັນລະຫວ່າງຄົນເກັບພາສີ ແລະພວກທະຫານກັບໂຢຮັນ (3:12-13). ໂຢຮັນໄດ້ບອກແກ່ຄົນເກັບພາສີວ່າຢ່າເກັບເກີນຄໍາສັ່ງ. ໃນອານາຈັກຂອງໂຣມ ຄົນເກັບພາສີມັກໃຊ້ສິດເກັບເກີນຈົນກາຍເປັນຮັ່ງມີ. ນາຍທະຫານໄດ້ຖາມໂຢຮັນວ່າ “ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຢ່າງໃດ?” ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນທະຫານໂຣມ ແຕ່ເປັນຍິວຮັບໃຊ້ໃນກ້ອງອໍານາດຂອງກະສັດເຮໂຣດອາກຣິບປາ. ອີກເທື່ອນຶ່ງ ໂຢຮັນໄດ້ບອກພວກທະຫານເໝືອນບອກຄົນເກັບພາສີຄື ຢ່າໃຊ້ສິດບັງຄັບຄົນອື່ນເພື່ອໂກງເອົາເງິນຫລືຊັບສິນຄົນອື່ນ.

ໂຢຮັນໄດ້ທ້າທາຍຜູ້ທັງຫລາຍວ່າ ຕ້ອງຫັນໜີຈາກຄວາມຜິດບາບທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະຄວາມຜິດບາບທີ່ຕົນຮູ້ແກ່ໃຈ. ການໃຊ້ສິດອໍານາດຜິດເປັນຄວາມບາບ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດບາບແຕ່ພຽງໃນເມື່ອຕົນເອງເຮັດຜິດອັນໃດອັນນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເມື່ອເຮົາຮູ້ວ່າສິ່ງໃດດີແລະບໍ່ເຮັດກໍເປັນຄວາມຜິດບາບ (ຢາໂກໂບ 4:17). ທັງສອງຢ່າງນີ້ ພວກເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງສາຣະພາບວ່າເປັນຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາຖາມ

1. ຄວາມຜິດບາບເປັນຜົນຕໍ່ຄວາມສັມພັນຂອງເຮົາກັບຄົນອື່ນຢ່າງໃດ? ກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
2. ທ່ານເຫັນວ່າທ່ານເອງມີອໍານາດເໝືອກວ່າໃຜ? ທ່ານໄດ້ໃຊ້ອໍານາດນັ້ນຢ່າງໃດ?
3. ທ່ານຮູ້ຈັກໃຜບໍ່ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະດ້ານຈິດວິນຍານ? ທ່ານຈະໃຊ້ສິ່ງທີ່ຕົນມີເພື່ອຮັບໃຊ້ຄົນມີຄວາມຂາດເຂີນຢ່າງໃດ?
4. ໃນຊີວິດຂອງທ່ານມີອັນໃດເປັນຄວາມບາບຊຶ່ງເປັນເຫດບໍ່ໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້?
5. ໃຫ້ຫວນຄິດຄືນຫລັງເວລາພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດບາບ ແລະທ່ານໄດ້ປ່ຽນແປງ. ການປ່ຽນແປງນັ້ນເປັນຜົນດີອັນໃດແດ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 6

ໃຜເປັນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ລູກາ 3:15-23ກ

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ລູກາ 3:15-23ກ

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ຄຳສອນຂອງໂຢຮັນ ແລະການບັບຕິສະມາຂອງອົງພຣະ ເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືເອີ້ນໃຫ້ເຮົາຖວາຍຕົວຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ໃນທາງໃດທ່ານຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູມີຄຸນຄ່າທີ່ທ່ານຄວນຖວາຍ ທັງຊີວິດຈິດໃຈຕໍ່ພຣະອົງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອບອກວ່າຄຳສອນຂອງໂຢຮັນ ແລະການບັບຕິສະມາ ຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ ແລະຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຕ້ອງການຍອມຖວາຍຕົວຕໍ່ ການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອົງພຣະຢຊູ

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ຄຳສອນຂອງໂຢຮັນ ແລະການບັບຕິສະມາຂອງອົງພຣະເຢຊູ ໄດ້ທ້າທາຍໃຫ້ພວກເຮົາຍອມຖວາຍຕົວຕໍ່ການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

ຍານາງ ແຄຣີ ເມັກໂດໂນ ໄດ້ເປັນຄົນມີຊີວິດເຫລືອຢູ່ຄົນດຽວຫລັງຈາກມີຄົນຂີ່ຮີດກາຍບ້ານແລະໄດ້ຍິງປືນໃສ່ເຮືອນຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ລູກສອງຄົນແລະສາມີເສັງຊີວິດໄປ. ນາງຮູ້ກ່ອນໜ້າວ່າການໄປຮັບໃຊ້ ທີ່ປະເທດອີຣັກເປັນບ່ອນອັນຕະລາຍ ແຕ່ນາງອິດກັນບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະບໍ່ໄປເພາະການຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າແລະ ຄວາມຮັກຂອງນາງຕໍ່ຄົນໃນປະເທດນັ້ນ. ນາງໄດ້ກ່າວເວລາ ກ່າວພະຍານຕໍ່ທີ່ປະຊຸມ “ຖ້າພຣະເຢຊູໄດ້ທຸກ ທໍາຣະມານຈົນຕາຍ ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ ຢາກໄປຮັບໃຊ້ໃນບ່ອນອັນຕະລາຍເພື່ອອົງພຣະເຢຊູ?”

ເລື່ອງຂອງນາງ ແຄຣີ ໄດ້ໝູນໃຈຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຖວາຍຕົວຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູ. ເຫັນວ່າຫລາຍໆເທື່ອເວລາພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ເຮັດນັ້ນເຫັນວ່າລຳບາກຫລາຍ. ໃນບົດຮຽນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນ ຮູ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູນັ້ນເປັນຜູ້ສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະອົງ ແລະສາມາດບອກຄົນອື່ນໃຫ້ຮູ້ເຖິງວິທີທີ່ພວກເຮົາເຈົ້າຈະຖວາຍຕົວເອງ.

1. ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ: (ລູກາ 3:15-18)

ຈັກກະພັດໂຣມໄດ້ປົກຄອງປະເທດປະແລສໂຕເວລາອົງພຣະເຢຊູຮັບໃຊ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ໃນເມື່ອມີການຢ່າງບົບບັງຄັບ ປະຊາຊົນກໍຕ້ອງການຢາກໃຫ້ມີຄົນມາປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກການເປັນທາດໂດຍສະເພາະແລ້ວຕ້ອງການພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ. ພວກຄົນຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ຈະເປັນຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ຫລືພຣະເມຊີອານັ້ນຕ້ອງມາຈາກຕະກູນກະສັດດາວິດ ແຕ່ພວກຍິງມີຄວາມເຂົ້າໃຈແຕກຕ່າງໃນການປົດປ່ອຍນັ້ນ. ຫລາຍຄົນຄິດວ່າຫລັງຈາກໂຄ່ນລົ້ມອຳນາດຂອງໂຣມແລ້ວ ຈະມີຄົນຍິງປົກຄອງກັນເອງ. ແຕ່ບາງຄົນຄິດວ່າຈະມີປະໂຣທິດມາເຮັດໃຫ້ການນະມັສການນັ້ນຖືກຕ້ອງ ຫລືບໍ່ຮິສຸດ (ພຣະບັນຍັດທິສອງ 18:15) ໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະເມຊີອາ. ບາງຄົນຄິດວ່າເວລາພຣະເມຊີອາສະເດັດລົງມາແລ້ວ ພຣະອົງຈະປະທານຄວາມອຸດົມສົມບູນມາໃຫ້.

ໃນເມື່ອມີການລໍເອົາຄວາມຫວັງຢ່າງນີ້ ມັນເປັນສິ່ງງ່າຍທີ່ປະຊາຊົນນິດຄິດພາຍໃນຈິດໃຈວ່າໂຢຮັນອາດເປັນອົງພຣະເມຊີອາຫລືພຣະຄຣິດ. “ພຣະຄຣິດ” ແມ່ນພາສາກຣີກທີ່ແປອອກມາຈາກພາສາເຮັບເຣີເມຊີອາ. ໂຢຮັນຟ້າວບອກຜູ້ຊົນນັ້ນວ່າຕົວເອງບໍ່ແມ່ນພຣະເມຊີອາ, ແຕ່ເປັນຜູ້ມາກ່ອນ ຜູ້ຖືກສົ່ງມາຕຽມທິນທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອການສະເດັດລົງມາຂອງຜູ້ເປັນພຣະເມຊີອາແທ້ (ມາລາກີ 3:1; 4:5-6).

ໂຢຮັນ ໄດ້ກ່າວວ່າ ການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະເມຊີອານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ. ໂຢຮັນຍັງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າທ່ານບໍ່ສົມຄວນຈະແກ້ສາຍຮັດເກີບຂອງພຣະອົງໄດ້. (ລູກາ 3:16). ໃນເວລານັ້ນຕາມທຳນຽມແລ້ວການແກ້ສາຍຮັດເກີບເປັນວຽກຂອງຄົນໃຊ້. ໃນເມື່ອທຽບກັບອົງພຣະເຢຊູແລ້ວ ໂຢຮັນຮູ້ຕົນເອງວ່າບໍ່ມີຄ່າສົມຄວນເຖິງແມ່ນແກ້ສາຍຮັດເກີບເລີຍ.

ໂຢຮັນໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູຕ້ອງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງຕົນເອງ, ໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູ “ບັບຕິສະມາດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ແລະດ້ວຍ ໄຟ” (3:16) ໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາເພື່ອເປັນການສັນຍາລັກເຖິງການຖວາຍຕົວ ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູ ໃຫ້ບັບຕິສະມາເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະອົງ.

ໃນປຶ້ມກິຈການ ບົດ 2 ລູກາໄດ້ບອກເຖິງການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ. ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ຄົນມາຈາກຕາຍ ແລະກ່ອນຈະສະເດັດຄົນໄປຍັງເມືອງສວັນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງພວກສາວິກໃຫ້ລໍທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຈົນເຖິງເວລາພຣະບິດາໄດ້ສົ່ງຜູ້ສັນຍາໄວ້ມາຫາພວກເຂົາ (ກິຈການ 1:4). ໃນວັນນັ້ນມີອົງພຣະວິນຍາມາຫາພວກເຂົາເໝືອນກັບລົມພະຍຸໃຫຍ່ “ເປັນລີ້ນໄຟ” (ກິຈການ 2:2-4). ພວກສາວິກໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພລັງອຳນາດພິເສດ. ໃນວັນດຽວກັນພວກເຂົາໄດ້ພາກັນຖິ້ມຄວາມຜິດບາບ ແລະຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປ.

ໄຟເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມບໍ່ຮິສຸດ ແລະກໍຍັງເປັນສັນຍາລັກຂອງການຕັດສິນ. ອົງພຣະເຢຊູນຳເອົາຄວາມຫວັງມາສູ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະນຳເອົາການລົງໂທດມາຕໍ່ຜູ້ປະຕິເສດພຣະອົງ. ໂຢຮັນໄດ້ໃຊ້ຮູບພາບທີ່ຄົນເຂົ້າໃຈໄດ້ (ລູກາ 3:17). ເຊັ່ນນີ້ຄື: ຫລັງຈາກການເກັບກຽວແລ້ວມີການຟັດເຂົ້າຄືໂຍນເຂົ້າຂຶ້ນເທິງອາກາດເພື່ອໃຫ້ແກບປົວອອກໄປ. ໃນເວລາສຸດທ້າຍກໍຄືກັນ ອົງພຣະເຢຊູຈະແຍກຄົນອອກຈາກກັນ. ສ່ວນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ, ແຕ່ຜູ້ບໍ່ຮັບກຳພົບກັບການຕັດສິນອັນທຸ່ງທັມຈາກພຣະເຈົ້າ.

2. ຖວາຍຕົວຢ່າງສົນສຸດ: (ລູກາ 3:19-20)

ຕອນນີ້ລູກາໄດ້ເວົ້າເຖິງເວລາສຸດທ້າຍຂອງການປະກາດຂອງໂຢຮັນ. ແຕ່ເຫັນວ່າເຮືອງເກີດຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕໍ່ເນື່ອງກັນ ແຕ່ໄດ້ຕິດຕາມເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ລູກາໄດ້ກ່າວວ່າໂຢຮັນໄດ້ຕ້ອງຕິການກະທຳຜິດຂອງ ເຮໂຣດ ເຮືອງທີ່ຈະເອົານາງ ເຮໂຣດ ເມັງຂອງນ້ອງຊາຍມາເປັນພັລຍາ (3:19). ເຮໂຣດຜູ້ນີ້ແມ່ນ ເຮໂຣດ ແອນຕີປັສ ຜູ້ເປັນໂອຣົດຂອງກະສັດເຮໂຣດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ເພິ່ນໄດ້ປົກຄອງເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະສູດ. ເພິ່ນປະເມັງແລະໄປເອົາເມັງຂອງນ້ອງຊາຍຜູ້ມີຊື່ວ່າ ພິລິບ. ການທີ່ຈະເອົາເມັງນ້ອງຊາຍນັ້ນເປັນການຜິດທຳນຽມຂອງພວກຍິວ (ລະບຽບພວກເລວີ 18:16, 2:21). ໂຢຮັນຈຶ່ງໄດ້ຕ້ອງຕິການເຮັດບໍ່ດີຂອງກະສັດເຮໂຣດໃນເຮືອງອື່ນໆອີກຫລາຍປະການ.

ໃນທີ່ສຸດ ເຮໂຣດໄດ້ເຈັບເອົາໂຢຮັນໄປຂັງໄວ້ໃນຄຸກ ແລະກໍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທະຫານຕັດຫົວເພາະນາງ ເຮໂຣດດຽນຍິວະຍິງ. (ລູກາ 9:9; ມາລະໂກ 6:14-29). ຫລາຍໆເທື່ອເວລາພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບຄວາມຈິງພວກເຮົາຍອມຮັບ ໂດຍການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່. ບາງເທື່ອພວກເຮົາກໍປະຕິເສດ ແລະຊອກທາງຕໍ່ສູ້. ຕົວຢ່າງເຮໂຣດໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແຕ່ໂຢຮັນກໍບໍ່ຍອມເພາະເພິ່ນໄດ້ຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງສິ້ນສຸດ. ພວກເຮົາສ່ວນຫລາຍຍັງບໍ່ໄດ້ຕິດຄຸກເພາະພວກເຮົາໄດ້ຍືນເວົ້າຄວາມຈິງ ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບການຕໍ່ສູ້ຢ່າງອື່ນ ເຊັ່ນພູ່ເພື່ອນບໍ່ຮັບເອົາຄຳພະຍານຂອງພວກເຮົາວ່າບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ. ບາງຄົນຍັງຫາເຮືອງໃສ່ວ່າພວກເຮົາເປັນຄົນຈິດໃຈຄັບແຄບເພາະພວກເຮົາກ່າວວ່າທາງແຫ່ງຄວາມພົ້ນນັ້ນມີໃນທາງອົງພຣະເຢຊູແຕ່ຜູ້ດຽວ. ທ່ານເດຍັງຈະຍອມຖວາຍຕົວຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູຢູ່ບໍ່ທັງໆທີ່ມີການຕໍ່ສູ້ຢ່າງໜັກ?

3. ແຍກຕົວອອກເພື່ອການຮັບໃຊ້: (ລູກາ 3:21-23ກ)

ລູກາໄດ້ເລີ່ມເວົ້າເຖິງການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັນ ແຕ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບບັບຕິສະມານັ້ນບໍ່ແມ່ນການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແຕ່ແມ່ນການປະກາດເຖິງການເລີ່ມປະກາດຮັບໃຊ້. ຫລັງຈາກນີ້ໄປອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປັກຕາໃສ່ທາງທີ່ນຳໄປສູ່ໄມ້ກາງແຂນ. ເວລາພຣະເຢຊູຮັບບັບຕິສະມາ “ອົງພຣະວິນຍານໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພຣະອົງເປັນເໝືອນນົກເຂົາ.” (3:22), ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກເຖິງການຮັບເອົາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນການຕຽມຮັບເອົາສະພາບລຳບາກທີ່ຈະມາໃນຂ້າງໜ້າ.

ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູຮັບບັບຕິສະມາອີງຕາມທ່ານລູກາແລ້ວແມ່ນການເນັ້ນເຖິງການອ້ອນວອນ: “ຂະນະທີ່ພຣະອົງອ້ອນວອນຢູ່ນັ້ນ ພ້າສວັນໄດ້ເປີດອອກ.” (3:21). ຕລອດໃນປຶ້ມລູກາໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການອ້ອນວອນໃນຊີວິດຂອງອົງພຣະເຢຊູ (6:12; 9:18, 28; 22:25-46; 23:34-46). ການອ້ອນວອນແມ່ນການສ້າງຄວາມສັມພັນ ແລະການເພິ່ງການນຳພາຈາກພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຜູ້ເປັນຄົນຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູການອ້ອນວອນຍິ່ງເປັນການສຳຄັນໃນການສ້າງຄວາມສັມພັນ ແລະການເພິ່ງພຣະເຈົ້າຍິ່ງຂຶ້ນ. ການອ້ອນວອນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີພະລັງໃນການຮັບໃຊ້.

ລູກາໄດ້ກ່າວວ່າ “ອົງພຣະວິນຍານໄດ້ສະເດັດລົງມາມີເປັນຮູບເໝືອນນົກເຂົາ” (3:22). ພຣະເມຊີອາມີຄວາມໝາຍວ່າ ຜູ້ຖືກເຈີມ. ການທີ່ຖືກເຈີມນີ້ເປັນສັນຍາລັກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາອົງໄດ້ສັນຍາໄວ້ແລ້ວກ່ອນນັ້ນ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອຊາ ຢາ 61:1 “ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ.” ອົງພຣະເຢຊູເອງໄດ້ປະກາດ

ເຖິງຄວາມສໍາເຣັດໃນເມື່ອພຣະອົງໄດ້ອ່ານປຶ້ມນີ້ເປັນສຽງດັງໃນໂຮງທ່າມະສາລາທີ່ເມືອງນາຊາເຣັດ. (ລູກາ 4:18).

ເພີ່ມຈາກການເຈັມຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ພຣະອົງຍັງໄດ້ຕັດກ່າວຈາກສວັນວ່າ: “ທ່ານເປັນບຸດຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈໃນທ່ານຫລາຍ.” (3:22). ຄໍາເວົ້ານີ້ໄດ້ເປັນຄວາມເວົ້າຈາກພຣະຄໍາພີເດີມ: ຄື ໃນເພງສັຣເສີນ 2:7, “ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ຮັບເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງເຮົາ ເຮົາເປັນພໍ່ຂອງເຈົ້າ.” ແລະໃນປຶ້ມເອຊາຍາ 42:1. “ຜູ້ທີ່ເຮົາ ພໍພຣະທັຍ.” ອົງພຣະເຢຊູນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະຍັງເປັນກະສັດອີກດ້ວຍ. ການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດຢ່າງ ນີ້ກໍເປັນເວລາຍຸກໃໝ່ກໍາລັງຈະມາເຖິງ.

ສໍາລັບພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້, ບັບຕິສະມາເປັນສັນຍາລັກເຖິງການຕັດສິນໃຈຖວາຍຕົວ ແລະມີຊີວິດທີ່ ປ່ຽນແປງດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານ ແລະມີຄວາມສັມພັນກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ການທີ່ພວກເຮົາ ຖວາຍຕົວຕໍ່ອົງພຣະຄຣິດນັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີພະລັງໃນການປະຕິບັດຮັບໃຊ້. ການທີ່ຈົມລົງນໍ້າແມ່ນສັນ ຍາລັກເຖິງການຕາຍໃນຄວາມບາບ ແລະການຄົນມາຈາກຕາຍເວລາຂຶ້ນມາຈາກນໍ້າເພື່ອມີຊີວິດໃໝ່. ບັບຕິ ສະມາເປັນການປະກາດເຖິງການຖວາຍຕົວວ່າຈະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປ. ແຕ່ຕ້ອງຈໍາໄວ້ວ່າບັບຕິສະມາບໍ່ ສາມາດຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບໄດ້ ແຕ່ເປັນສັນຍາລັກຂອງການຖວາຍຕົວ.

ຄໍາຖາມ

1. ການຕັດສິນໃຈໃນການຖວາຍຕົວຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູນັ້ນເປັນຜົນຢ່າງໃດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?
2. ທ່ານໄດ້ເຄີຍແບ່ງປັນກັບຄົນນຶ່ງຄົນໃດຜູ້ຫັນມາຕໍ່ສູ້ທ່ານບໍ່? ແລະທ່ານໄດ້ຕອບເຂົາຢ່າງໃດ?
3. ຖ້າທ່ານໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວໃຫ້ທ່ານຄິດເຖິງປະສົບການນັ້ນ. ມັນມີຄວາມໝາຍອັນໃດຕໍ່ທ່ານ ໃນເວລານັ້ນ? ທ່ານໄດ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າເພີ່ມຂຶ້ນອີກບໍ່? ຖ້າທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບສິນບັບຕິ ສະມາເທື່ອ ໃຫ້ທ່ານຊອກຫາເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດ? ວິທີໃດທີ່ທ່ານຈະໄດ້ສະແດງ ເຖິງຄວາມເຊື່ອຕໍ່ທີ່ຊຸມນຸມ?
4. ໃຫ້ໃຊ້ເວລາຈັກສອງສາມນາທີຄິດເຖິງການຖວາຍຕົວຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະຄຣິດ. ມີອັນໃດບໍ່ທີ່ພຣະອົງ ໄດ້ບອກທ່ານເຮັດແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມທີ່ຈະເຮັດ? ເຮັດແນວໃດທ່ານຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງໄດ້?
5. ໃນພາກສ່ວນໃດທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ອົງພຣະວິນຍານປະທານກໍາລັງໃຫ້ໃນຊີວິດ ຫລືການຮັບໃຊ້?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 7

ເມື່ອການທົດລອງເຂົ້າມາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ລູກາ 4:1-13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ລູກາ 4:1-13

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງນັ້ນໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທຸກທາງ ແລະຍັງເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາອີກ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງນັ້ນຊ່ວຍທ່ານຫຍັງແດ່ໃນເມື່ອທ່ານປະສົບກັບການທົດລອງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອບອກເຖິງຄວາມໝາຍຂອງການທົດລອງທີ່ອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ສູ້ນັ້ນ ແລະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນທຸກວັນນີ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງເຖິງການເຊື່ອພື້ນໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວລາພຣະອົງໄດ້ປະສົບກັບການທົດລອງໃນປ່າດິນຊາຍ ສິ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ປະຈຳວັນໃນເມື່ອມີການທົດລອງເຂົ້າມາໃນຊີວິດ.

ຫລາຍເທື່ອການທົດລອງໄດ້ເຂົ້າມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຈາກນອນ. ເຊັ່ນ: ເວລາໂມງບຸກໃຫ້ຕື່ນດັງຂຶ້ນ ມັນເປັນການງ່າຍທີ່ຈະມອດມັນໄວເພື່ອຂໍນອນອີກນ້ອຍໜຶ່ງ. ເຖິງແມ່ນເວລາອ້ອນວອນແລະອ່ານພຣະຄຳພີມາເຖິງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕັດເວລາລົງ ຫລືລືມໄປເລີຍ ຫລືອາດຄິດວ່າຍັງມີໂອກາດໜ້າຢູ່ ເຮັດຍາມໃດກໍໄດ້.

ບາງຄັ້ງການທົດລອງໄດ້ເຂົ້າມາໃນຊີວິດໂດຍບໍ່ມີໃຜຮູ້ເຫັນນຳເຊັ່ນ: ຄວາມຄິດພາຍໃນສມອງແລະຈິດໃຈ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄວາມອິດທິນຕໍ່ຄອບຄົວນານປານໃດ? ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ຕອບໂຕ້ກັນດ້ວຍຄວາມໂມໂຫ. ເຮັດແນວໃດຕົວເອງຈະໃຊ້ເວລາໃຫ້ເກີດຜົນແທນທີ່ຈະເຮັດກັບສິ່ງອື່ນໆທີ່ບໍ່ຄ່ອຍມີປະໂຫຍດ.

ຫລາຍເທື່ອຂ້າພະເຈົ້າຊະນະສົງຄາມໄດ້ ແຕ່ວ່າຍັງບໍ່ຍອມຮັບວ່າຕົນເອງເປັນຄົນຜິດໃນເມື່ອເຮັດຄວາມຜິດ. ຮູ້ແນ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກທົດລອງແລະເອົາຊັບຊະນະມັນໄດ້ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີກຳລັງໃຈເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຫວັງຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫາສືບຕໍ່ໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາຕົວຢ່າງຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຖືກທົດລອງ ແລະເອົາຊະນະມັນວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດ.

1. **ເພິ່ງພຣະເຈົ້າແຕ່ເທົ່ານັ້ນ:** (ລູກາ 4:1-4)

ລູກາໄດ້ເວົ້າເຖິງເຊື້ອສາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູຫຼັງເວົ້າເຖິງການຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ. ລູກາໄດ້ເວົ້າເຖິງເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຢຊູສືບເນື່ອງໄປຫາມະນຸດຄົນທຳອິດຄື ອາດາມ. (ລູກາ 3:23-37). ການທີ່ເວົ້າເຖິງເຊື້ອສາຍນີ້ບໍ່ແມ່ນແຕ່ອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ສຳຄັນຕໍ່ພວກຍິວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອມະນຸສໂລກທັງໝົດ. ເຮືອງການທົດລອງນີ້ອາດທຽບກັບການທົດລອງຂອງອາດາມກໍໄດ້. ແຕ່ເຫັນວ່າໃນເມື່ອອາດາມຖືກທົດລອງ ອາດາມຖືກເປັນເຫຍື່ອໃນຄວາມຜິດບາບ ແລະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສ່ວນເອເດນ, ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຍອມແພ້ຕໍ່ການທົດລອງແຕ່ເອົາຊັບຊະນະມັນໄດ້ເພາະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ແລະຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນປ່າດິນຊາຍເໝືອນກັນ (4:1). ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູມີຄວາມສັມພັນດີກັບອົງພຣະບິດານັ້ນບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນຈາກການທົດລອງ. ເຊັ່ນກັນໃນເມື່ອພວກເຮົາເຕັມດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານແລະນຳພາ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຮົາຈະບໍ່ມີການທົດລອງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດເລີຍ. ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວພວກເຮົາກາຍເປັນສູນກາງຂອງມານທີ່ຈະຕ້ອງໂຈມຕີ. ອົງພຣະວິນຍານບໍ່ໄດ້ປ້ອງກັນຈາກການທົດລອງ ແຕ່ອົງພຣະວິນຍານປະທານພະລັງໃຫ້ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບມານ.

ລູກາໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະວິນຍານໄດ້ນຳພາອົງພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນປ່າດິນຊາຍເປັນເວລາ 40 ວັນ (4:2). ທີ່ນັ້ນອາດແມ່ນທົດຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ລະຫວ່າງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະເມືອງເຢຣີໂກ. ການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກທົດລອງ 40 ວັນນັ້ນເປັນສິ່ງເຕືອນພວກອິສຣາເອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຫລົງທາງ (ຈິດບັນຊີ 14:26-35). ບໍ່ເໝືອນພວກອິສຣາເອນ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊັບຊະນະຈາກການທົດລອງໃດໆທັງສິ້ນ.

ພະຍາມານໄດ້ທົດລອງພຣະເຢຊູນັ້ນໃນພາວະສຸກເສີນຄືເວລາພຣະອົງອິດອາຫານ 40 ມື້ 40 ຄືນພຣະເຢຊູຢູ່ໃນຄວາມຫິວ (4:2). ໝາຍເຫດ, ພະຍາມານເຂົ້າມາທົດລອງໃນເວລາພຣະເຢຊູຫິວທີ່ສຸດ ແລະເປັນເວລາພາວະຕໍ່າທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານ.

ພະຍາມານທົດລອງພຣະເຢຊູເຖິງການເພິ່ງພາອາສັຍພຣະເຈົ້າ: “ຖ້າທ່ານເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊ່ຽງກ້ອນຫີນນີ້ເປັນເຂົ້າຈີ່” (4:3). ໃນພາສາກຣີກ ຄຳເວົ້າ “ຖ້າ” ແປວ່າຫລັງຈາກນັ້ນ. ພະຍາມານໄດ້ທ້າທາຍອົງພຣະເຢຊູໃຫ້ພຣະອົງສະແດງຕົວເພື່ອຄົນຈະເຫັນວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາ ໂດຍການໃຊ້ພະລັງສັ່ງໃຫ້ກ້ອນຫີນກາຍເປັນເຂົ້າຈີ່ກິນໃຫ້ອີ່ມ ແທນທີ່ຈະເພິ່ງພາອາສັຍພຣະເຈົ້າ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນຖ້າເຮັດຕາມມານບອກ ພຣະເຢຊູຈະໄດ້ຜູງຊີນເຊື້ອຫລາຍທີ່ສຸດເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກິນນຳອີກ. ພະຍາມານທົດລອງພຣະເຢຊູເພື່ອບໍ່ຢາກໃຫ້ພຣະເຢຊູເສັງສະລະຖວາຍຕົນເອງ ແລະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານ.

ອົງພຣະເຢຊູຕອບໂຕ້ພະຍາມານດ້ວຍໃຊ້ພຣະຄໍມຂອງພຣະເຈົ້າ: “ມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ, ມະນຸດຈະບໍ່ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານຢ່າງດຽວ” (4:4). ພຣະເຢຊູໄດ້ອ້າງເຖິງພຣະຄໍມພີເດີມໃນປຶ້ມ ພຣະບັນຍັດທີສອງ 8:3, ຊຶ່ງໂມເຊໄດ້ນຳພາພວກອິສຣາເອນໃນປ່າດິນຊາຍ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານອາຫານມານາໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເພິ່ງພາພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ຕອນນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເນັ້ນເຖິງການເພິ່ງພຣະເຈົ້າອີກເພິ່ນຈະບໍ່ເຮັດດ້ວຍຕົນເອງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູທັງດ້ານຮ່າງກາຍແລະຈິດວິນຍານຢ່າງມະຫາສານ ຂໍແຕ່ເຊື້ອຟັງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ-ຈົນໄປເຖິງໄມ້ກາງແຂນ.

ການຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງຄືການປະຕິເສດຕົນເອງ ເພາະມັນມີສິ່ງສຳຄັນຫລາຍກວ່າເຮົາເອງ.

ເໝືອນພຣະເຢຊູ ພຣະອົງໄດ້ເພິ່ງພຣະເຈົ້າໃນເມື່ອມີການທົດລອງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ. ໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າເອີ້ນເຮົາໃຫ້ເຮັດອັນໃດອັນນຶ່ງ ພວກເຮົາຄວນເຊື່ອຟັງພຣະອົງວ່າພຣະອົງຈະປະທານສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການເພື່ອເອົາຊັບຊະນະຈາກສິ່ງທັງປວງ.

2. ຢ່າມີພຣະອິນ: (ລູກາ 4:5-8)

ເຫັນວ່າເລື່ອງການທົດລອງຂອງອົງພຣະເຢຊູແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງປີ້ມັດທາຍ ແລະປີ້ມລູກາ. ມັດທາຍໄດ້ເວົ້າເຖິງການທົດລອງເທິງພູສູດທ້າຍ ແຕ່ລູກາໄດ້ເວົ້າໃນຕອນທົດສອງເພື່ອຈະໄດ້ເນັ້ນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງພຣະວິຫານ. ໃນຂໍ້ 5 ໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງພະຍາມານໄດ້ນໍາພາອົງພຣະເຢຊູຂຶ້ນໄປຍັງພູສູງເພື່ອຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນ, “ບັນດາຣາຊແຜ່ນດິນ” (4:5) ພະຍາມານອ້າງຕົນເອງວ່າເປັນຜູ້ມີອໍານາດເທິງໂລກ ແລະບອກກັບພຣະເຢຊູວ່າ “ຖ້າທ່ານຂາບລົງໄຫວ້ເຮົາ ສັພສິ່ງຈະຕ້ອງເປັນຂອງທ່ານ.” (4:7). ນັ້ນເປັນຄໍາຖາມວ່າມານເວົ້າຄວາມຈິງແທ້ບໍ່. ແຕ່ໃນປີ້ມອື່ນພະຍາມານມີຊື່ວ່າເປັນ “ຜູ້ປົກຄອງໂລກ” (ໂຢຮັນ 14:30). ພຣະຄັມພິໄດ້ກ່າວເຖິງອໍານາດອັນມີຂອບເຂດຂອງມານ. ຄວາມຈິງແລ້ວອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ພຣະເຢຊູມີອໍານາດເໝືອມານໃນທຸກໆກໍຣະນີ (ລູກາ 10:18). ພະຍາມານມີຊື່ວ່າ, “ພໍ່ຂອງຄວາມຕົວະ” (ໂຢຮັນ 8:44), ຄໍາສັນຍາກັບອົງພຣະເຢຊູກໍເປັນຄໍາຕົວະ ຫລືເວົ້າເຫລືອເຊື່ອ.

ເປົ້າໝາຍຂອງມານບໍ່ແມ່ນໃຫ້ພຣະເຢຊູກື້ມລົງໄຫວ້ຄັ້ງດຽວ ແຕ່ມັນຕ້ອງການໃຫ້ຍອມຈໍານົນຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ຖ້າພະຍາມານສໍາເຣັດໃນຄັ້ງນີ້ ຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງອົງພຣະເຢຊູກັບພຣະບິດາອາດລະເບີດຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່ ແລະສິ່ງນີ້ອາດເປັນຜົນສະທ້ອນໄປເຖິງທຸກສິ່ງໃນໂລກຈັກກະວານ.

ບັນຫາໃນການທົດລອງນັ້ນເບິ່ງທົດແລກເຫັນວ່າງາມດີ. ຄໍາສັນຍາຂອງມານວ່າຈະໃຫ້ຄໍາທ່ອນໃຫຍ່ ແຕ່ທີ່ສຸດກໍເປັນພຽງຂີ້ຝຸ່ນເທົ່ານັ້ນ. ໃນເມື່ອເຮົາຍອມເຮັດຕາມການທົດລອງຂອງມານ ຄວາມບາບນັ້ນອາດໃຫ້ຄວາມສຸກຊົ່ວລະຍະນຶ່ງ, ແຕ່ຕອນສຸດທ້າຍນັ້ນຈະມີຜົນທີ່ຈົບຫາຍຕິດຕາມມາ. ແຜນການຂອງມານນັ້ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງເລີ້ມແຕ່ການຊົງສ້າງມາຄື: ເພື່ອທໍາລາຍຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ ແລະທໍາລາຍສິ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຮັກ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບໂຕ້ພະຍາມານດ້ວຍການໃຊ້ພຣະຄໍາ. ພຣະອົງກ່າວພຣະບັນຍັດທົດສອງ 6:13: “ມີຄໍາຂຽນໄວ້ວ່າ, ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະປະຕິບັດພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວ.” (ລູກາ 4:8). ແມ່ນແລ້ວ ອົງພຣະເຢຊູຖວາຍຕົວເອງວ່າຈະນະມັສການແລະຂາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວ. ອົງພຣະເຢຊູມີພະລັງອໍານາດນັ້ນລ້ວນແລ້ວມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ອົງພຣະເຢຊູປະຕິເສດທີ່ເອົາອໍານາດໃນທາງລັດ ຫລືຍອມທີ່ຈະເຂົ້າໄປສູ່ໄມ້ກາງແຂນ.

ຄໍາຖາມມີຢູ່ວ່າໃຜຈະຍອມກື້ມຂາບພະຍາມານ? ອາດຈະບໍ່ແມ່ນມານແຕ່ຖ້າເຮົາເອົາສິ່ງໃດມາເປັນສິ່ງສໍາຄັນກວ່າພຣະເຈົ້າ ສິ່ງນັ້ນອາດເປັນມານໄດ້. ຫລາຍເທື່ອການທົດລອງຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາເລືອກເອົາສິ່ງດີທີ່ສຸດ. ຕົວຢ່າງ: ໃນຄຣິສຕະຈັກພວກເຮົາພາກັນເຮັດອັນໃດອັນນຶ່ງຕາມວັນເວລາ ແທນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນມີຄວາມສັມພັນດີກັບພຣະເຈົ້າຂຶ້ນ. ອົງພຣະເຢຊູເອົາຊະນະມານໄດ້ດີກໍເພາະພຣະອົງມີຄວາມສັມພັນດີກັບພຣະເຈົ້າ. ການທີ່ສ້າງໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າດີຂຶ້ນນັ້ນຊ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາຈະເຣີນຂຶ້ນໃນການຖວາຍຕົວ ແລະນະມັສການພຣະເຈົ້າແຕ່ອົງພຽງອົງດຽວ.

3. ເຊື່ອຟ້າ, ບໍ່ແມ່ນທົດສອບ: (ລູກາ 4:9-13)

ຫລັງຈາກຖືກຕໍາໜິສອງຄັ້ງໂດຍໃຊ້ພຣະຄັມພີ, ພະຍາມານພະຍາຍາມປ່ຽນຄວາມໝາຍຂອງພຣະຄັມພີເພື່ອໃຫ້ໄດ້ໃຈຕົນເອງ. ມານໄດ້ນໍາອົງພຣະເຢຊູຂຶ້ນໄປຍອດພຣະວິຫານແລ້ວກ່າວວ່າ, “ຖ້າທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂຕນລົງຈາກທີ່ນີ້” (4:9). ມານໄດ້ໃຊ້ພຣະຄັມພີເດີມທີ່ກ່າວເຖິງການເປັນພຣະເມຊີອາ (ເພງສັດເສີນ 91:11-12) ພຣະຄັມພີຕອນນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້. ໃນຂໍ້ 3 ຄໍາເວົ້າ “ຖ້າ” ແປວ່າ ຫລັງຈາກ. ຕອນນີ້ພະຍາມານໄດ້ທົດສອບພຣະເຢຊູເຖິງການເປັນພຣະເມຊີອາຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ໃນສັດຕະວັດທີ່ນີ້ຄົນທັງຫລາຍເຊື່ອວ່າອົງພຣະເມຊີອາຕ້ອງທໍາການອັສຈັນໃນພຣະວິຫານ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ນໍາແລະຮັກສາ. ພະຍາມານທົດສອບອົງພຣະເຢຊູໃຫ້ພຣະອົງກະທໍາການອັສຈັນຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຊົນ ເດີນໄປໃນທາງຢາກມີອໍານາດ ບໍ່ໃຫ້ມຸ້ງໜ້າໄປສູ່ໄມ້ກາງແຂນ.

ພຣະເຢຊູບໍ່ແປກໃຈທີ່ພະຍາມານໃຊ້ພຣະຄັມພີ. ພຣະເຢຊູໃຊ້ພຣະຄັມພີຈາກປື້ມພຣະບັນຍັດທິສອງ: “ຢ່າທົດສອບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ” ຂໍ້ 6:16. ຄໍາຖາມມີຢູ່ວ່າ ພວກເຮົາທົດສອບພຣະເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດ? ການຊອກຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈແລະການບັງຄັບໃຫ້ພຣະເຈົ້າສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຢູ່ແຕກຕ່າງກັນຄື ການສແວງຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຖອມໃຈ ແລະການສົງສັຍແລະອວດຕົວ. ຕົວຢ່າງພວກອິສຣາເອນທົດສອບພຣະເຈົ້າເວລາເດີນທາງອອກຈາກປະເທດອີຢິບ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ສະແດງການອັສຈັນຫລາຍຢ່າງພວກເຂົາຍັງສົງສັຍວ່າ ພຣະອົງສາມາດປະທານອາຫານປະຈໍາວັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ພວກເຂົາມີແຕ່ຈິມຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ. ໂມເຊ ຈິ່ງໄດ້ຕິຕຽນພວກເຂົາ (ອີບພະຍົບ 17:1-7).

ອານາເນັງ ແລະຊາຟິລາໄດ້ທົດສອບພຣະເຈົ້າເວລາພວກເຂົາໄດ້ຕົວະໃນການນໍາເອົາຂອງຖວາຍມາໃນພຣະວິຫານ. ການຕົວະຂອງພວກເຂົາເປັນການທົດສອບພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງຈະຕັດສິນຢ່າງໃດ, ແຕ່ທີ່ສຸດພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດພວກເຂົາຢ່າງສາຫັດ. (ກິຈການ 5:1-10). ພວກເຮົາໄດ້ທົດສອບພຣະເຈົ້າໃນເມື່ອເຮົາຄິດວ່າເຮັດຜິດພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດຫຍັງໄດ້ ຫລືບັງຄັບໃຫ້ພຣະເຈົ້າສະແດງຕົວເອງທັງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊ່ອຍພວກເຂົາມາແລ້ວ.

ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ຕ້ອງຕິພະຍາມານ ມັນໄດ້ໜີໄປ “ຈົນເຖິງເວລາມີໂອກາດອີກ” (ລູກາ 4:13). ພຣະເຢຊູບໍ່ພົບກັບການທົດສອບພຽງຄັ້ງໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງພົບກັບການທົດສອບນີ້ຕອດການຮັບໃຊ້ໃນຊີວິດ. ພຣະອົງບໍ່ເໝືອນພວກເຮົາ ພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພຣະອົງເປັນເຄື່ອງຖວາຍອັນອັມມະຕະຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອຄວາມບາບຂອງມະນຸສໂລກ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊັຍຊະນະຕໍ່ມານເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານອໍານາດຂອງການຊະນະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາທຸກໆຄົນ ເພື່ອຈະເອົາຊະນະຕໍ່ການທົດສອບໄດ້ສເມີ.

ໝາຍເຫດ: ຈໍາໄວ້ວ່າພະຍາມານຮູ້ພຣະຄັມພີ ແລະອ້າງເຖິງຂໍ້ພຣະຄັມພີເພື່ອຕົວເອງໄດ້ດີ. ພວກສອນປອມກໍເໝືອນກັນ ພວກເຂົາມັກປ່ຽນແປງຄວາມໝາຍເພື່ອໃຫ້ຖືກກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົວເອງ ພວກເຂົາມັກຫລອກລວງຜູ້ບໍ່ມີພື້ນຖານຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຄັມພີດີ. ເວລາພວກເຮົາສຶກສາພຣະຄັມພີ ພວກເຮົາຕ້ອງເບິ່ງພາບກວ້າງໄກ-ບໍ່ໃຫ້ເອົາຂໍ້ດຽວຫລືບ່ອນດຽວແລ້ວສລຸບຄວາມໝາຍວ່າເປັນຢ່າງນັ້ນຢ່າງນີ້.

ຄໍາຖາມ

6. ທ່ານຈະເອົາຕົວຢ່າງການທົດລອງຂອງອົງພຣະເຢຊູມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້ຢ່າງໃດ? ທ່ານໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ໃນເລື່ອງນີ້?
7. ພະຍາມານັກທົດລອງພວກເຮົາເວລາເຮົາມີຄວາມລຳບາກ. ໃນຊີວິດຂອງທ່ານເດ່ ມີບໍ່ພະຍາມານໄດ້ທົດລອງໃນເວລາຢ່າງນີ້? ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດເພື່ອໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕໍ່ການທົດລອງນັ້ນ?
8. ມີຂໍ້ແນະນຳອັນໃດທີ່ພວກເຮົາຄວນໃຊ້ເພື່ອຈະຮູ້ວ່າຄົນອື່ນຕິຄວາມໝາຍພຣະຄຳພີບໍ່ຖືກ?
9. ມີພຣະຄຳພີຂໍ້ໃດທີ່ທ່ານໃຊ້ໃນເມື່ອມີການທົດລອງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ?
10. ຫວນຄິດຄືນຫລັງມີເວລາໃດທີ່ທ່ານໄດ້ເອົາຊັຍຊະນະຕໍ່ການທົດລອງໄດ້? ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ທ່ານໄດ້ຮຽນຫຍັງກັບເຫດການນັ້ນ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 8

ເຮັດໃຫ້ສໍາເຮັດມື້ນີ້?

ຂໍ້ພຣະຄໍາພີສໍາລັບບົດຮຽນນີ້:

ລູກາ 4:14-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາພີ:

ລູກາ 4:14-21

ຈຸດສໍາຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ແຜນການພຣະເຈົ້ານັ້ນມີສິນທັມແລະການໂຖ່ໄດ້ສໍາເຮັດລົງໃນອົງພຣະເຢຊູ ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາພາກັນຕິດຕາມໄປ.

ຄໍາຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ຫລາຍເທົ່າໃດຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານແລະຕົວທ່ານເອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນແຜນການພຣະເຈົ້າໃຫ້ມີສິນທັມເກີດຂຶ້ນ ແລະໃນແຜນການໂຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຄໍານວນຜົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ແຜນການພຣະເຈົ້າໃຫ້ມີສິນທັມແລະການໂຖ່ໄດ້ສໍາເຮັດລົງໃນອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຢ່າງໃດ?

ໜ້າທີ່ສໍາຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄໍາພີເປັນພະລັງອໍານາດທີ່ຈະຊີ້ນໍາພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນໍາ

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສອງຢ່າງສໍາເຮັດລົງຄືເຮັດໃຫ້ສິນທັມເກີດຂຶ້ນ ແລະມີການໂຖ່ບາບເພື່ອມະນຸດ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຮັບເອົາພຣະອົງແລະແຜນການປະກາດຕໍ່ໂລກຂອງພຣະອົງເໝືອນກັນ.

ທ່ານຄິດວ່າຕົນເອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ທີ່ສຸດພຽງຄົ້ນພົບເຫັນວ່າຕົວເອງເປັນຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈອັນໃດເລີຍມີບໍ່? ສິ່ງນັ້ນອາດເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກກໍໄດ້.

1. ເຕັມໄປດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ: (ລູກາ 4:14)

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກັບມາຈາກການອົດອາຫານ ແລະການທົດລອງໃນປ່າດິນຊາຍ (ເບິ່ງ ລູກາ 4:1-13), ບົດຮຽນທີ 7). ໃນເມື່ອເຕັມໄປດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ພຣະເຢຊູເອົາໃຈໃສ່ໃນການປະກາດ ແລະຮັບໃຊ້. ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຈາກບ້ານຂອງຕົນເອງ, ແຂວງຄາລີເລ.

ປໂຍກທີ່ກ່າວວ່າ “ເຕັມໄປດ້ວຍອໍານາດຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ” ເປັນໜ້າສົນໃຈ. ລູກາໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າການປະກາດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ໄດ້ນໍາພາ, ແລະມີອໍານາດດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດອົງດຽວກັນເວລາພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມສ້າງໂລກ. ຕົວຢ່າງ: ພຣະວິນຍານໄດ້ເອີ້ນເອົາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ. ການ

ປະກາດຂອງພວກເຂົາກໍແມ່ນເວົ້າເຮືອງການໄຖ່ບາບແລະສິນທັມ. ປໂຍກທີ່ເວົ້າວ່າ “ເຕັມໄປດ້ວຍອຳນາດຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ” ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບການປະກາດແລະຊີວິດຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

2. ກັບຄືນໄປບ້ານທີ່ນາຊາເຮັດ: (ລູກາ 4:15-17)

ປຶ້ມລູກາໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າ ອົງພຣະເຢຊູເປັນຄົນຍິວໃນສັດຕະວັດທີໜຶ່ງ. ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຕາມທຳນຽມຂອງຍິວທີ່ກ່າວວ່າ, “ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມມະສາລາໃນວັນຊະບາໂຕຕາມທຳນຽມ.” ມັນເປັນຂອງທັມມະດາພວກເຮົາໃນເວລານີ້ໄດ້ຈ້ອງມອງເບິ່ງອົງພຣະເຢຊູຈາກສັດຕະວັດທີຊາວກັບໄປຫາສັດຕະວັດທີໜຶ່ງຕາມປະວັດສາດ. ມັນເປັນຄວາມຈິງຖ້າພວກເຮົາຢາກເຂົ້າໃຈດີເຖິງພວກຍິວ ພວກເຮົາຕ້ອງເບິ່ງອົງພຣະເຢຊູເໝືອນຄົນສມັຍສັດຕະວັດທີໜຶ່ງເບິ່ງແລະເຂົ້າໃຈ ຄືພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຍິວຄົນຊາດດຽວກັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈເຖິງຄຳສອນ, ທຳນຽມ, ແລະຄວາມນິກົດຂອງພວກຍິວໃນເວລານັ້ນ.

ການນະມັສການທີ່ໂຮງທັມມະສາລາໄດ້ມີກິດທີ່ຕ້ອງເຮັດຕາມ. ຜູ້ໜຶ່ງ, ຄືເອີ້ນໃຫ້ພ້ອມກັນເຂົ້າມານະມັສການ, ສີລາ (“ຈິ່ງຟັງເທິນ, ອິສຣາເອນແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວຂອງພວກເຮົາ”; ເບິ່ງພຣະບັນຍັດທິສອງ 6:4). ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາຮ່ວມນະມັສການພາກັນເລົ່າພຣະບັນຍັດສິບປະການພ້ອມດ້ວຍອີກຂໍ້ອື່ນໆ. ບາງຂໍ້ກໍຍົກເອົາມາອ່ານຕາມເວລາລະດູການ. ຜູ້ຊາຍທີ່ຄົນນັບຖືໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ອ່ານພຣະທັມແລະອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງພຣະທັມນັ້ນ ແລະເວລາປິດກໍກ່າວເວົ້າເຖິງພຣະພອນ.

ມັນເປັນທຳນຽມທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຍືນຂຶ້ນແລະອ່ານພຣະທັມ ແລະນັ່ງລົງເພື່ອສັ່ງສອນ. ພວກທີ່ມາຟັງອາດຍືນຟັງ. ຈະເປັນຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຫັນວ່າຜູ້ນຳໃນໂຮງທັມມະສາລາໄດ້ຍືນມ້ວນພຣະທັມຂອງປຶ້ມເອຊາຢາໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູອ່ານ. ໃນເມື່ອພຣະເຢຊູເປີດ ເອຊາຢາ 61:1-2 ພຣະອົງກໍໄດ້ອ່ານດ້ວຍສຽງດັງ.

3. ການປະກາດຂອງພຣະເຈົ້າ: (ລູກາ 4:18-19)

ປຶ້ມເອຊາຢາ 61:1-2 ນີ້ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫວັງຕໍ່ພວກຍິວໃນສັດຕະວັນຜ່ານມາຄືພວກຍິວທີ່ຖືກຈັບໄປໃນກຸງບາບີໂລນໄດ້ກັບຄືນມາກຸງເຢຣູຊາເລັມອີກ. ເວລາພຣະເຢຊູອ່ານພຣະຄຳຂໍ້ນີ້ຄົນທັງຫຼາຍຄິດວ່າເຮືອງອ່ານນັ້ນໝາຍເຖິງອົງພຣະເມຊີອາຜູ້ທີ່ພວກເຂົາລໍຄອຍ.

“ອົງພຣະວິນຍານໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຈີມເຮົາແລ້ວ.” ເອຊາຢາ ໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເຮັດວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນທຳນອງດຽວກັນອົງພຣະວິນຍານໄດ້ກະທຳການໃນເມື່ອອົງພຣະເຢຊູຮັບບັບຕິສະມາ (ລູກາ 3:21-22) ແລະເຂົ້າໄປໃນປ່າດິນຊາຍ (4:1-13). ການປະກາດທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໃນເມືອງນາຊາເຮັດນັ້ນເປັນວຽກງານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າແລະອົງພຣະເມຊີອາ ກໍຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາຮ່ວມແຮງຮ່ວມໃຈກັນຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູ.

“...ເພື່ອນຳເອົາຂ່າວປະເສີດໄປຫາຄົນຍາກຈົນ.” ຄຳເວົ້າວ່າຍາກຈົນມີຄວາມໝາຍແນວໃດ? ຫລາຍເທື່ອຄຣິສະຕຽນມັກເວົ້າວ່າໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ຖ່ວມໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າທ່ານລູກາໄດ້ແນະນຳເຖິງທິນທາງໃໝ່. ລູກາວ່າຄົນທຸກນັ້ນແມ່ນຄົນຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍນ້ອຍພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖກິດ. ແມ່ນຄົນຫາເຊົ່າກິນຄ່ຳ ຫລືກັມມະກອນແຮງງານ. ຄຳເວົ້າວ່າຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າກໍແມ່ນສຳລັບພວກນີ້ພ້ອມທັງເສດຖກິດອີກນຳ.

“...ປະກາດຕໍ່ພວກຖືກຄຸມຂັງ.” ຜູ້ປະກາດເອຊາຢາໄດ້ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງປົດປ່ອຍຄົນຂອງພຣະອົງຈາກການເປັນທາດຂອງກຸງບາບີໂລນ. ການໂຕ້ຖ້ວນປະກອບດ້ວຍເສຖກິດ ແລະດ້ານການເມືອງ. ສມັຍພຣະເຢຊູປະກາດນັ້ນພວກໂຣມໄດ້ປົກຄອງຢ່າງປ່າເຖື່ອນ ແລະພວກເຂົາຕ້ອງການຜູ້ປົດປ່ອຍ. ການປະກາດຂອງເອຊາຢາປະກອບດ້ວຍເສຣີພາບຈາກການເປັນທາດຂອງຄວາມບາບ. ອົງພຣະເຢຊູກັບເອຊາຢາໄດ້ເວົ້າເຖິງການປົດປ່ອຍທັງສອງພາກສ່ວນຄືກັນ.

“...ປະທານສາຍຕາໃຫ້ຄົນຕາບອດ.” ການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູປະກອບດ້ວຍປົວຄົນຕາບອດ. ການອັດສະຈັນນັ້ນມີພາກສ່ວນເຖິງການທຳນວາຍທີ່ສັນຍາໄວ້ໃນປີ້ມ ເອຊາຢາ 35: ແລະ 42:6-7. ອົງຕາມທ່ານລູກາ ການປົວຄົນຕາບອດໃຫ້ເຫັນຮຸ່ງນັ້ນເພື່ອໃຫ້ຄົນນັ້ນໄດ້ເຫັນແສງສວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ຄົນນັ້ນເຫັນທິນທາງຂອງພຣະອົງຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງ.

“...ເພື່ອໃຫ້ຄົນຂັດສິນມີອິດສະລະ.” ຜູ້ປະກາດ ເອຊາຢາໄດ້ທຽບເຖິງພວກຍິວທີ່ເປັນຊະເລີຍໃນເມືອງບາບີໂລນໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັບໃຊ້ເປັນທາດ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມສັນຍາວ່າໃນທີ່ສຸດພຣະເຈົ້າຈະຕອບສນອງຕໍ່ຜູ້ຂົ່ມເຫັງຢ່າງຍຸດຕິທັມ ແລະພວກຍິວຈະໄດ້ກາຍເປັນຄົນຖືກປົດປ່ອຍ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຍິດເອົາຄຳປະກາດຂອງເອຊາຢາ ແລະພຣະອົງກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຮັດຕໍ່ຄົນຂອງພຣະອົງອີກຄັ້ງນຶ່ງ. ຜູ້ທີ່ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍຈະໄດ້ຖືກປ່ອຍ ແລະຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ມາປາກົດຂຶ້ນ.

“...ປະກາດເຖິງປີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.” ຜູ້ປະກາດເອຊາຢາ ແລະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າເຖິງປີນັ້ນແມ່ນປີຈໍບິນລີ ທີ່ພົບເຫັນໃນປີ້ມລະບຽບພວກເລວີ ບົດ 25. ເວລາຂ້າພະເຈົ້າເປັນເດັກທີ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກບັບຕິສ ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນອາຈານສອນຫລືເທສະນາໃນເຮືອງນີ້. ໃນບົດນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງການຍົກໜີ້ໃຫ້ກັນທຸກໆທ້າຍ ແລະສິ່ງດິນແດນຄົນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງເກົ່າ. ສລຸບແລ້ວໝາຍເຖິງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າທຸກໆຄົນມີໂອກາດທີ່ຈະເລີ້ມຕົ້ນຕົວເອງໃໝ່. ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເນັ້ນເຖິງຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມປາຖນາໃຫ້ມີເສຖກິດດີແລະຖືກຕ້ອງ.

ມີເພື່ອນຄົນນຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມວ່າ, “ເຮືອງນີ້ເວົ້າເຖິງຄວາມພົ້ນບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າແມ່ນເຮືອງຂອງຄວາມພົ້ນແນ່ນອນ. ນັ້ນບໍ່ແມ່ນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຊອກສແວງຫາຄົນບາບ? ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຄົນກ່າວເຖິງເສຖກິດ ແລະການເມືອງຢ່າງນີ້!” ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບຢ່າງໝັ້ນໃຈວ່າຕາມທີ່ມີໂອກາດໄດ້ສຶກສາເຖິງເບື້ອງຫລັງຂອງພຣະຄັມພິເດີມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງໂຖ່ມະນຸດຊາດໃຫ້ພົ້ນ ພ້ອມດ້ວຍເຮັດໃຫ້ມີສິນທັມເກີດຂຶ້ນ-ການຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າເປັນທາງສ່ວນຕົວ ແລະການຄົນດີກັບທຸກໆຄົນ.”

4. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ອ້າງອີງ: (ລູກາ 4:20-21)

ພຣະເຢຊູໄດ້ນຶ່ງລົງຕາມທຳນຽມໃນຖານະເປັນຄຣຸສອນໃນເວລານັ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ປະກາດເປັນສິ່ງແປກປລາດອັນໃຫຍ່: “ວັນນີ້ພຣະຄັມພິສຳເຮັດລົງໃນຫູຂອງທ່ານ.” ຢ່າງນ້ອຍອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຄຳສັນຍາທີ່ຜູ້ປະກາດເອຊາຢາໄດ້ປະກາດທີ່ກາຍເປັນຄວາມຈິງໃນເວລາດຽວທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ອ່ານພຣະຄັມພິດ້ວຍສຽງດັງ. ອົງພຣະເຢຊູເອງໄດ້ອ້າງອີງວ່າພຣະອົງເອງເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍານັ້ນສຳເຣັດເພາະພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາບັງເກີດ.

ຄໍາຖາມ

11. ທ່ານຄິດວ່າທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງແຜນການຮັບໃຊ້ ແລະປະກາດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?
12. ທ່ານຄິດວ່າແຜນການຮັບໃຊ້ ແລະການປະກາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນແປງຈາກສັດຕະວັດທີ່ນຶ່ງ ຖ້າທຽບກັບເວລາທຸກວັນນີ້ບໍ່?
13. ຖ້າທ່ານຮັບວ່າການມີສິນທັມແລະການໄຖ່ບາບໄດ້ເດີນຄຽງຄູ່ກັນ, ວິທີໃດການຮັບໃຊ້ ແລະປະກາດຂອງທ້ອງຮຽນທ່ານໄດ້ປ່ຽນແປງບໍ່ ຫລືຍັງຄົງທີ່ຄືເກົ່າ?
14. ຄົນໃນກຸ່ມຂອງທ່ານໄດ້ມີແຜນການຊ່ອຍຄົນທຸກຍາກຫລືຄົນຕາບອດເໝືອນອົງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 9

ຂ່າວປລາດຂອງພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 4:22-30

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ລູກາ 4:22-30

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການຮັບໃຊ້ໃນຖານະພຣະເມຊີອາຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອທຸກຄົນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຄົນຄົວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນຕອນໃດແດ່ທີ່ທ່ານ, ຫ້ອງຮຽນ, ຫລືຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານບໍ່ຢາກໄດ້ຍິນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າຄຣິສຕະຈັກແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍອມຮັບວ່າການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອທຸກຄົນ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄົນຄົວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

ຄຳນຳ

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປະກາດວ່າການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງແມ່ນເພື່ອຄົນທຸກປະເພດ ແລະໄດ້ຊົງເອີ້ນໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະອົງ. ຫລາຍຄົນຂັດຂືນ, ແລະຫລາຍຄົນໃນພວກເຮົາຍັງຂັດຂືນຢູ່.

ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກມະນຸດທຸກຄົນ, ຊຶ່ງຮ່ວມທັງຄົນຍາກຈົນ ແລະບຸກຄົນທີ່ສັງຄົມລັງກງດແລະປ່ອຍຖິ້ມ. ພວກເຮົາບໍ່ມີສິດທີ່ຈະໄປແບ່ງເຂດເຣື່ອງວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ; ເຣື່ອງນີ້ໄດ້ເກີດຂື້ນໃນສມັຍຂອງພຣະເຢຊູ ແລະພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມໃນບົດຮຽນນີ້.

1. ການຕອບຮັບຄັ້ງທຳອິດ:(ລູກາ 4:22)

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຈົບການອ່ານພຣະທັມເອຊາຢາ 61: 1-2 ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າເຣື່ອງພຣະເມຊີອາຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຈະເປັນຂ່າວດີສຳລັບຄົນຕ້ອຍຕ່ຳທັງຫລາຍເຊັ່ນຄົນຍາກຈົນ, ບັນດາຊະເລີຍ, ຄົນຕາບອດ, ແລະຜູ້ຖືກບີບບັງຄັບ (ລູກາ 4:18). ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ "ພຣະທັມພິຕອນນີ້ກຳສຳເຣັດໃນວັນນີ້." ທຸກຄົນທີ່ກຳລັງຟັງຢູ່ກໍເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປະກາດວ່າພຣະອົງຄືພຣະເມຊີອາຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະທັມຈາກເອຊາຢາເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງຈຸດສຳຄັນໃນການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນໂຮງທັມຕອນນັ້ນພາກັນປລາດໃຈ ເພາະຫລາຍໆຄົນຮູ້ວ່າເຢຊູເປັນລູກຂອງໂຢເຊບ; ຫລາຍຄົນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູເຕີບໃຫຍ່ໃນຄອບຄົວຂອງຊ່າງໄມ້; ຫລາຍຄົນຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນຄຣູສອນ ແລະເປັນຜູ້ປົວພຍາດ; ແຕ່ຫລາຍຄົນຄິດບໍ່ເຖິງວ່າເຢຊູທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ດີ ຈະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະເປັນພຣະເມຊີອາ. ລູກາບັນທຶກການຕອບຮັບຂອງປະຊາຊົນວ່າສັບສົນແຕ່ຢູ່ໃນທາງບວກ; ຄົນສ່ວນຫລາຍຄິດດີກ່ວາ

ກັບພຣະເຢຊູ ແລະຖ້າພຣະອົງສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາແທ້, ຫລາຍຄົນຈະສນັບສນູນພຣະອົງແນ່ນອນ.

2. ພຣະເຢຊູເນັ້ນຫລາຍໂພດ (ລູກາ 4:23-27)

ພຣະເຢຊູຊົງເຂົ້າໃຈຄວາມຫວັງຂອງປະຊາຊົນ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຍອມດັດແປງການງານຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບການ. ພຣະອົງໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາຮັບເອົານິມິດໝາຍເລື່ອງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຊ້ວິທີຕ່າງໆ: ນຶ່ງ, ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວເຖິງຄວາມຕ້ອງການອັນສໍາຄັນຂອງພວກເຂົາ ເຊັ່ນ "ນາຍໝໍເອີຍ, ຈົ່ງປົວຕົວເອງໃຫ້ດີ" ຊຶ່ງແປວ່າທ່ານໝໍ, ປົວຄົນຂອງເຈົ້າໃຫ້ດີສະກ່ອນ." ເວົ້າໆກໍຄືວ່າ: "ພຣະເຢຊູເອີຍ, ຖ້າເຈົ້າເປັນຜູ້ປົວພຍາດ ຫລືເປັນໝໍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ປິ່ນປົວໄທນາຊາເຮັດກ່ອນ? " ສິ່ງທີ່ " ທ່ານໄດ້ກະທໍາໃນເມືອງກາເປນາອູມ ຈົ່ງເຮັດໃນເມືອງຂອງຕົນທີ່ນີ້ເໝືອນກັນ" (4:23). ພຣະເຢຊູຊົງພຍາຍາມຊ່ວຍຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າພວກເຂົາເຈົ້າກໍາລັງວາງຂອບເຂດໃສ່ວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ,

ສອງ, ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວເຖິງສຸພາສິດທີ່ທຸກຄົນຮູ້ເຊັ່ນ "ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນໃດໄດ້ຮັບຄວາມນັບຖືໃນບ້ານເມືອງຂອງຕົນ" (4:24). ຄວາມໝາຍຂອງສຸພາສິດນີ້ກໍຄືວ່າ: ຄອບຄົວແລະໝູ່ເພື່ອນຝູງມີບັນຫາເລື່ອງຮັບພວກເຮົາໃນເລື່ອງອື່ນໆ ຊຶ່ງເກີນກວ່າສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄີຍຮູ້ພວກເຮົາມາກ່ອນ. ພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ຊົງໃຊ້ສຸພາສິດເພື່ອເວົ້າເລື່ອງການຊົງໄຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເພື່ອຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ.

ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງສອງເລື່ອງຈາກພຣະທັມເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນຈຸດສໍາຄັນ: ເລື່ອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອລີຢາແລະຍິງໝ້າຍທີ່ເມືອງຊາເຣັບຕາ ແຂວງຊີໂດນ ຊຶ່ງຢູ່ ໃນ 1 ກະສັດ 17: 8-24 ແລະເລື່ອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອລີຊາ ແລະນາອາມານຄົນຂີ້ທູດຊາວຊີເຣັງ ໃນ 2 ກະສັດ 5:1-14. ຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອລີຢາແລະເອລີຊາ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ທໍາງານຖ້າມກາງໄພ່ພົນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ກະທໍາຫລາຍໆຢ່າງໃນກຸ່ມຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ. ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງທໍາງານຖ້າມກາງຄົນຕ່າງຊາດ, ພຣະເມຊີອາຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະຕ້ອງເປັນຂອງຄົນຍິວ ແລະຂອງຄົນຕ່າງຊາດເໝືອນກັນ. ການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອທຸກໆຄົນ.

3. ບໍ່ມີໃຜຈະຢຸດຢັ້ງພຣະເຈົ້າໄດ້: (ລູກາ 4:28-30)

ພຣະທັມລູກາ 4:29 ບອກວ່າ "ຄົນທີ່ຢູ່ໃນໂຮງທັມໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດ." ພວກເຂົາພາກັນຊຸກພຣະເຢຊູອອກຈາກເມືອງ ແລະນໍາພຣະອົງໄປຍັງແງ່ຜາຊັນ ເພື່ອຈະຊຸກພຣະອົງລົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູ "ຊົງຍ່າງຜ່ານຖ້າມກາງເຂົາພື້ນໄປ" (4:30). ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ລາຍລະອຽດວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາຢ່າງໃດ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດທໍາລາຍພຣະອົງ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະສາມາດຢຸດຢັ້ງວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້; ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງທໍາງານຕໍ່ໄປເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບຄົນທຸກປະເພດ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ມີຄຣິສຕຽນຄົນນຶ່ງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ຈັກ, ລາວມີພາຣະໃຈເຣື່ອງຄົນໜຸ່ມທີ່ຕິດຢາເສບຕິດ. ລາວຕ້ອງການຊ່ວຍພວກ ຊາວໜຸ່ມທີ່ສາມໄດ້ໃຫ້ໂອກາດເທື່ອສຸດທ້າຍໃນການດຳເນີນຊີວິດຂາວສະອາດ. ລາວໄດ້ຈັດຕັ້ງອົງການນຶ່ງ ຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ບ້ານຢູ່ ແລະມີທີ່ປຶກສາປະຈຳ.

ລາວໄດ້ຂໍສະຖານທີ່ປະຊຸມຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງລາວ; ແລະບາງຄົນກໍໄດ້ຖາມວ່າ ການຮັບໃຊ້ໃນຄຣິສຕະ ຈັກຄວນຈະຮ່ວມດ້ວຍການຮັບໃຊ້ຄົນຕິດຢາຫລືບໍ່. ແຕ່ຄຣິສຕະຈັກກໍໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມມື. ຈາກການພຍາ ຍາມຂອງຊາຍຜູ້ນີ້ ຊາວໜຸ່ມຫລາຍຄົນໄດ້ກັບໃຈແລະຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ ແລະໄດ້ດຳ ເນີນຊີວິດທີ່ປາສຈາກຢາເສບຕິດ. ຫລາຍປີຕໍ່ມາ ການຮັບໃຊ້ນີ້ກໍສາມາດກຸ້ມຕົວເອງ; ຫລາຍຄົນທີ່ຈົບຈາກ ໂຄງການນີ້ ໄດ້ກາຍເປັນພະນັກງານເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ໄດ້ອອກຢາເສບຕິດ ມາຫາພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍຜູ້ນີ້ ແລະຄຣິສຕະຈັກຂອງລາວໄດ້ເຮັດຕາມພຣະບັນຊາໃນການຮັບໃຊ້ຄົນທຸກປະເພດ. ທ່ານໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່?

ຄໍາຖາມ:

1. ເມື່ອຄິດເຖິງບຸກຄົນທີ່ມີຖານະຕໍ່າຕ້ອຍແລະສັງຄົມລັງກງດ, ທ່ານຄິດວ່າຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານຈະ ເຮັດແນວໃດກັບພວກຄົນເຫລົ່ານັ້ນ?
2. ມີໃຜເຄີຍແນະນຳທ່ານເຣື່ອງການຮັບໃຊ້ ທີ່ທ່ານໄດ້ເບິ່ງຂ້າມໄປບໍ່?
3. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງຄົນທັງຫລາຍໃນໂຮງທັມຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດ ເວລາພຣະເຢຊູກ່າວ ເຖິງເຣື່ອງຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເອລີຢາ ແລະເອລີຊາ?
4. ທ່ານຄິດວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກເວັ້ນຄົນບາງຈຳພວກ ອອກຈາກຄວາມຮັກແລະຫວັງໃຍຂອງ ພຣະອົງບໍ່? ຖ້າບໍ່, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງເຮັດແນວນັ້ນ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 10

ຊົງເອີ້ນເພື່ອໃຫ້ນໍາຄົນມາສູ່ຮາຊອານາຈັກ

ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 5: 1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສໍາລັບ: ລູກາ 5: 1-11

ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ໂດຍເຫັນແກ່ພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາໄດ້ຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູໃນພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ ແລະນໍາຄົນມາສູ່ຮາຊອານາຈັກ.

ຄໍາຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຊີວິດທ່ານຖືກກັບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ນໍາຄົນມາສູ່ຮາຊອານາຈັກບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເບິ່ງວິທີທີ່ຂ້ອຍຈະຕອບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ນໍາຄົນມາສູ່ຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ຄໍານໍາ

ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນພວກສາວິກລຸ້ນທີໜຶ່ງໃຫ້ທໍາການກັບພຣະອົງເພື່ອນໍາຄົນມາສູ່ຮາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ. ເຖິງຈະມີຄວາມຍ້ານກົວ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕອບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະອົງ.

1. ທີ່ແຄມຝັ່ງທະເລ: (ລູກາ 5:1-3)

ພຣະເຢຊູໄດ້ກັບມາຍັງແຄມທະເລສາບຄາລີເລ ຫລັງຈາກໃຊ້ເວລາຢູ່ດາຍລະຍະໜຶ່ງ. (ທ່ານລູກາຜູ້ຂຽນເອີ້ນທະເລນີ້ວ່າ ທະເລສາບເຄັນເນຊາເຣັດ). ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງສອນຄົນທີ່ມາ ຢູ່ແຄມທະເລສາບເຄັນນາ ຊາເຣັດ ຊຶ່ງເປັນຝັ່ງໜຶ່ງຂອງທະເລສາບຄາລີເລ. ທະເລສາບຄາລີເລເປັນທະເລທີ່ກວ້າງປະມານແປດໄມ ແລະຍາວປະມານສິບສາມໄມ ແລະມີຄວາມເລິກປະມານສອງຮ້ອຍຟິດ. ທະເລນີ້ເປັນບ່ອນທໍາມາຫາກິນຂອງຊາວປະມົງທັງຫລາຍ ຊຶ່ງໃຊ້ມອງເປັນເຄື່ອງຈັບປາ; ຊາວປະມົງພວກນີ້ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມ; ພວກເຂົາເຈົ້າຈະໃຊ້ເຮືອຫລາຍລໍາຢ່ອນມອງ ແລະຕີວົງອ້ອມເພື່ອບໍ່ໃຫ້ປາອອກໜີ.

ການຕຶກປາຈະເປັນເວລາກາງຄືນແລະຈະນໍາປາອອກຂາຍໃນເວລາເຊົ້າ; ຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າຈະພາກັນພັກຜ່ອນ, ລ້າງມອງ, ຕາກມອງ, ແລະຕຽມມອງໄວ້ສໍາລັບຄືນຕໍ່ໄປ.

ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ມາເຖິງແຄມທະເລໃນເວລາທີ່ກໍາລັງມີການຄ້າຂາຍກັນຢູ່ ແລະມີຜູງຊິນໜາແໜ້ນ; ນອກນັ້ນກໍຍັງມີຄົນຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງມາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນເຮືອຂອງຊີໂມນ ແລະໄດ້ຖອຍເຮືອນັ້ນອອກຈາກຝັ່ງເພື່ອໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັ່ງສອນຄົນເປັນຈໍານວນຫລາຍໃນທີ່ນັ້ນ.

2. ການຈັບປາຢ່າງປລາດ: (ລູກາ 5: 4-7)

ພຣະເຢຊູຮູ້ຈັກຊີໂມນຜູ້ເປັນນຶ່ງໃນພວກຄົນຫາປາ; ໃນລູກາ 4:38-39, ພວກເຮົາຈຳໄດ້ວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໂຜດແມ່ເມັງຂອງຊີໂມນເປໂຕໃຫ້ດີໄຂ້. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັ່ງສອນຢູ່ນານປານໃດ ແຕ່ເຮົາຮູ້ວ່າຊີໂມນຈະຕ້ອງມີວຽກໃຊ້ເຮືອຂອງເຂົາແນ່ນອນ. ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຊົງຢຸດການສັ່ງສອນ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງຊີໂມນໃຫ້ພາຍເຮືອອອກໄປບ່ອນເລິກ ແລະບອກເຂົາໃຫ້ຢ່ອນມອງລົງເພື່ອຈັບປາ. ຊີໂມນຜູ້ຫາປາມີອາຊີບທີ່ກຳລັງອິດເມື່ອຍ ຝົນໃຈເຮັດຕາມພຣະບັນຊາ. ຊີໂມນແລະລູກເຮືອໄດ້ຢ່ອນມອງລົງ ແລະໃນທັນໃດ "ມອງຂອງເຂົາກໍຖືກປາຫລາຍເຕັມທີ ຈົນມອງຂອງເຂົາພວມຂາດໄປ" (5: 6).

ຊີໂມນແລະຊາວປະມົງທັງຫລາຍ ຊຶ່ງມີຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ພາກັນງົດປລາດເມື່ອໄດ້ປາເຕັມເຮືອທັງສອງລຳ; ຊີໂມນເປໂຕຜູ້ເປັນນັກທຸຣະກິດແລະເປັນນາຍ ຈຶ່ງຂາບລົງແລະທູນພຣະເຢຊູວ່າ "ນາຍເອີຍ, ຂໍເຊີນໄປໃຫ້ທ່າງຈາກຂ້າມ້ອຍທ້ອນ ເພາະຂ້າມ້ອຍເປັນຄົນບາບ" (5: 8).

3. ຈົ່ງມາຮຽນຈັບປາ: (ລູກາ 5:8-11)

ພຣະເຢຊູຊົງບອກຊີໂມນວ່າ "ຢ່າຊູ່ຢ້ານ" (5:10); ພຣະອົງຊົງກ່າວເຊັ່ນນັ້ນເພື່ອປອບໃຈຄົນທີ່ກຳລັງຫວາດກົວ ເພາະຮູ້ວ່າຕົວເອງທີ່ເປັນຄົນບາບກຳລັງຍືນຕໍ່ທ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດ. ໃນຂະນະນັ້ນ ເປໂຕຄິດບໍ່ເຖິງວ່າແມ່ນຫຍັງຈະຕິດຕາມມາ; ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ "ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່ານຈະເປັນຜູ້ຫາຄົນ" (5:10). ນັ້ນຄືການຊົງເອີ້ນຊີໂມນເປໂຕໃຫ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.

ຊີໂມນແລະພັກພວກໄດ້ນຳເຮືອເຂົ້າຝັ່ງ; ຫລັງຈາກນັ້ນຊີໂມນ, ຢາໂກໂບ, ແລະໂຢຮັນ "ກໍສລະສິ່ງສາຣະພັດແລ້ວຕາມພຣະອົງໄປ" (5: 11). ຊີໂມນໄດ້ປະຖົມທຸຣະກິດຫາປາໃຫ້ກັບຄົນອື່ນໆໃນຄອບຄົວແລ້ວໄດ້ຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູໃນພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຈະນຳຄົນມາສູ່ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສິ່ງທີ່ຄວນຄິດ: ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຊົງເອີ້ນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕອບຮັບ; ເປໂຕແລະພັກພວກໄດ້ປະຖົມອາຊີບທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດມາເປັນເວລານານສົມຄວນເພື່ອຕິດຕາມພຣະເຢຊູ; ແຕ່ນີ້ໄປພວກເຂົາຈະຮຽນວິທີນຳຄົນມາສູ່ຣາຊອານາຈັກ. ພວກເຮົາຫລາຍຄົນໄດ້ອ່ານພຣະທັມ, ພາກັນສົນທະນາຄວາມໝາຍຂອງພຣະທັມນັ້ນ, ແລະກັບໄປດຳເນີນຊີວິດເໝືອນເດີມ. ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ເລື່ອງການຊ່ວຍເຫລືອຄົນອື່ນໃນຫ້ອງຮຽນວັນອາທິດ ແລະຫລັງຈາກເລີກໂບດ ພວກເຮົາພາກັນໄປນັ່ງກິນເຂົ້າຢູ່ໃນຮ້ານອາຫານ. ບົດຮຽນເລື່ອງຂອງຊີໂມນເປໂຕ ທ້າທາຍພວກເຮົາໃຫ້ພາກັນປ່ຽນແປງ ເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຫັນ, ເຂົ້າໃຈ, ແລະເຂົ້າມາຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ທຸກໆມື້ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູເພື່ອນຳຄົນມາສູ່ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ຂ້ອຍມີໝູ່ຄົນນຶ່ງທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກສອງບ່ອນ ແຕ່ລາວໃຊ້ຊີວິດແຕ່ລະມື້ເພື່ອນຳຄົນມາຫາພຣະເຢຊູ. ຄັ້ງນຶ່ງລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ

ມີຄົນທີ່ຂາດແຄນຫລາຍຄົນພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ໂຮງແຮມນ້ອຍໆໃກ້ບ້ານຂອງລາວ.

ຫລັງຈາກການໄປ ຢ້ຽມຢາມເພື່ອນຂອງຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງການອາຫານ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ. ລາວຈຶ່ງນຳເຮືອງມາສເນີຄຣິສຕະຈັກນ້ອຍທີ່ລາວເປັນສະມາຊິກຢູ່; ຜົນອອກມາກໍຄື ຄົນໃນໂບດພາກັນມີພາຣະໃຈ; ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັດໃຫ້ມີງານລ້ຽງຂຶ້ນເດືອນລະຄັ້ງ ເພື່ອຮັບໂຮມເຂົ້າຂອງເພື່ອຄົນທຸກລຳບາກ. ການຮັບໃຊ້ນີ້ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນທຸກໆວັນ.

ປັດຈຸບັນຄຣິສຕະຈັກນີ້ ສາມາດຊ່ວຍພວກຄົນຍາກຈົນເຮືອງສຸຂພາບ, ເຮືອງຊ່ວຍເດັກນ້ຳກຽນ, ແລະເຮືອງອື່ນໆ. ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍໄດ້ມີການສຶກສາພຣະທັມ ແລະນະມັສການກັບຄົນກຸ່ມນີ້. ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ກ່າວວ່າ "ພວກເຮົາກຳລັງຮຽນຈັບປາກັບພຣະເຢຊູ; ທ່ານຈະຕ້ອງອອກໄປຫາຄົນທັງຫລາຍ."

ຄໍາຖາມ:

1. ທ່ານເຄີຍປະວຽກທີ່ກຳລັງເຮັດຢູ່ ຫລືປະຖົມທຸຣະກິດ ເພື່ອໄປຊ່ວຍພຣະເຢຊູນຳຄົນມາສູ່ຣາຊອານາຈັກບໍ່? ທ່ານຮູ້ຈັກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນບໍ່
2. ທ່ານຄິດວ່າຄົນອື່ນໆຈະເຮັດແນວໃດ ເມື່ອຊີໂມນ, ຢາໂກໂບ, ແລະໂຢຮັນ "ໄດ້ປະທຸກຢ່າງ" ເພື່ອຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ (ລູກາ 5:11)?
3. ທ່ານເຄີຍມີໃຈທີ່ຢາກຈະນຳຄົນມາຫາພຣະເຢຊູ ດ້ວຍຄຳເວົ້າແລະການປະພຶດຂອງທ່ານບໍ່?
4. ຄິດເຖິງບົດຮຽນໃນມື້ນີ້, ມີຫຍັງແດ່ທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງປ່ຽນແປງໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍຄົນອື່ນໆໃຫ້ມາເຖິງຣາຊອານາຈັກ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 11

ຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 6: 17-46

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສອນ: ລູກາ 6: 17-49

ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ສາວິກຈະຕ້ອງດໍາເນີນຊີວິດຕາມຄໍາສອນເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດຕາມພຣະເຢຊູ, ເຖິງວ່າຄໍາສອນນັ້ນຈະບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສັງຄົມ.

ຄໍາຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາມັກໃຊ້ເວລາຢ່າງຫລວງຫລາຍອະທິບາຍຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູ ແທນທີ່ຈະພາກັນດໍາເນີນຊີວິດຕາມ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເບິ່ງວິທີ ທີ່ຂ້ອຍຈະຕອບຮັບຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະເຢຊູ.

ຄໍານໍາ

ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຮັບເອົາຊີວິດຢ່າງພຣະອົງ ແລະດໍາເນີນຊີວິດຕາມ. ຫລາຍຄັ້ງ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ປະຖິ້ມນິສັຍ ແລະວິທີການທີ່ພວກເຮົາເຄີຍເຮັດຕາມສັງຄົມ. ຫລາຍຄົນຄິດວ່າການຖາມຄົນອື່ນວ່າ "ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ໄປສະໝັ້ນ?" ນັ້ນເປັນເລື່ອງບູຮານ. ພວກເຮົາຫລາຍຄົນກໍຄິດວ່າການຕິດຕາມພຣະເຢຊູເປັນເລື່ອງບູຮານເໝືອນກັນ.

ຄວາມຄິດປະເພດດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນຂາດກໍາລັງໃຈ ແລະຂາດຄວາມຍິນດີໃນການທີ່ຈະດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງພຣະຄຣິດ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ແລ້ວວ່າ ການຕິດຕາມພຣະອົງໝາຍເຖິງການປະຖິ້ມຮິດເກົ່າຄອງເດີມ ແລະການບໍ່ເຮັດຕາມສັງຄົມປັດຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຄໍາແນະນໍາສັ່ງສອນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາ.

1. ຈາກເທິງພູ: (ລູກາ 6:17-19)

ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນພູເພື່ອຈະໄຫວ້ອນໝົດຄົນ. ການພັກພື້ນເພື່ອໄຫວ້ອນອາດຈະຊ່ວຍພຣະເຢຊູໃຫ້ເຫັນນິມິດໝາຍຂອງພຣະອົງຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ; ແຕ່ປະກົດວ່າສາວິກລັ້ນທໍາອິດຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມແບບຢ່າງນີ້. ຄຣິສຕຽນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການພັກພື້ນສໍາລັບຕົວເອງ. ພວກເຮົາໃນສະໄໝນີ້ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເລື່ອງການພັກພື້ນເທົ່າໃດ; ຊີວິດປະຈໍາວັນຂອງພວກເຮົາຫຍຸ້ງຍາກຢູ່ກັບປາກແລະທ້ອງ. ຖ້າພຣະເຢຊູຊົງຖືວ່າການພັກພື້ນເພື່ອໄຫວ້ອນສໍາຄັນ, ພວກເຮົາກໍຄວນເຫັນວ່າສິ່ງນັ້ນສໍາຄັນເຊັ່ນກັນ.

ຄັນຮຸ່ງເຊົ້າແລ້ວ, ພຣະເຢຊູກໍສະເດັດລົງຈາກພູມາເຖິງບ່ອນຮາບພຽງ; ໃນທີ່ນັ້ນພຣະອົງຊົງພົບຜູ້ຄົນຈໍານວນຫລວງຫລາຍລໍຄອຍຢູ່. ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ມາຈາກບ້ານແລະເມືອງຕ່າງໆ; ຄົນສ່ວນຫລາຍອາດຈະເປັນຄົນ

ຍິວ, ແລະຫລາຍຄົນກໍເປັນຄົນຕ່າງຊາດທີ່ມາຈາກແຂວງຄາລິເລ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປັກຕາໃສ່ຄົນຈຳນວນນຶ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ຖ້າມາກາງຝູງຊົນ ແລະພຣະອົງຊົງເລືອກເອົາຄົນຈຳນວນສິບສອງຄົນໃຫ້ເປັນອັດສາວົກ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບໃຊ້ຄົນທັງຫລາຍ, ພຣະອົງຊົງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດກັບພວກອັດສາວົກ; ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນພວກເຂົາເຮືອງການດຳເນີນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້ຢ່າງພຣະອົງ.

2. ຄວາມສຸກແລະວິບັດ: (ລູກາ 6: 20-26)

ແທນທີ່ພຣະເຢຊູຈະຊົງສອນໃຫ້ສາວົກເຮັດຕາມສັງຄົມເພື່ອຢູ່ລອດ, ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄຳສັ່ງສອນໃໝ່ທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ສັງຄົມໄດ້ສອນໄວ້. ພຣະເຢຊູໄດ້ແບ່ງຄຳສອນອອກເປັນສອງພາກ: ພາກນຶ່ງແມ່ນຄວາມສຸກ ແລະອີກພາກນຶ່ງແມ່ນວິບັດ.

ຄວາມສຸກໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງຄວາມສຸກອັນແທ້ຈິງ; ໄພ່ພົນພຣະເຈົ້າໃນສັມຍນັ້ນກໍສແວງຫາຄວາມສຸກໃນຄອບຄົວແລະທຸກະກິດການງານເໝືອນກັບພວກເຮົາໃນສັມຍນີ້. ຫລາຍຄົນຮູ້ວ່າການນະມັສການພຣະເຈົ້າ, ການໄຫວ້ວອນ, ແລະການຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນມີຄວາມສຳຄັນ; ແຕ່ຫລາຍຄົນກໍສ້າງຊີວິດໃຫ້ມີຄວາມສະດວກສະບາຍ.

ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຄົນມີຄວາມສຸກ? ເພື່ອນຄົນນຶ່ງທີ່ບໍ່ເປັນຄຣິສຕຽນໄດ້ບອກວ່າ: ຄວາມສຸກຄືການມີບ້ານຢູ່, ມີເງິນສະສົມໄວ້ໃນທະນາຄານ, ມີເຂົ້າປາອາຫານພຽງພໍອມ, ມີສຸຂພາບດີ, ແລະບໍ່ມີໃຜພຍາຍາມມາຂະໂມຍຊັບສົມບັດຂອງລາວ.

ພຣະເຢຊູຊົງເບິ່ງຄວາມສຸກອີກໃນລັກສະນະນຶ່ງ; ພຣະອົງຊົງບອກສາວົກວ່າ ພວກເຂົາສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ເຖິງວ່າຈະຍາກຈົນ, ອິດທິວ, ອາລັຍອາວອນ, ຫລືຖືກທຸກລຳບາກ. ການຂຽນຂອງທ່ານລູກາໃນຕອນນີ້ໄດ້ເນັ້ນຕ່າງກັນກັບທ່ານມັດທາຍ ຊຶ່ງເນັ້ນເຮືອງຈິດວິນຍານ (ມທ 5: 2-12); ທ່ານລູກາໄດ້ເນັ້ນເຮືອງປາກເຮືອງທ້ອງ. ຄົນຜູ້ຟັງໃນຕອນນີ້ເຂົ້າໃຈເຮືອງຄວາມຍາກຈົນ ຊຶ່ງເວົ້າເຖິງພວກກັມກອນ, ຍິງໝ້າຍ, ເດັກກຳພ້າ, ແລະທຸກຄົນທີ່ຫາເຂົ້າກິນຄ່າ. ພຣະເຢຊູຊົງເວົ້າເຖິງຄວາມຍາກຈົນທາງເນື້ອໜັງ.

ຄົນໃນສັມຍນັ້ນເຊື່ອວ່າຄວາມຍາກຈົນ ແລະເຄາະຮ້າຍເປັນການສາບແຊ່ງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຕົນ; ຫລາຍຄົນໃນປັດຈຸບັນຍັງມີຄວາມເຊື່ອເຊັ່ນນີ້. ຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າຊັບສົມບັດຄືພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະຄົນທັງຫລາຍມັກຈະຍ້ອງຍໍຄົນລ້ຳລວຍ ແລະໝິ່ນປມາດຄົນຍາກຈົນ. ພວກເຮົາໄດ້ປະພຶດເຊັ່ນນີ້ບໍ່?

ພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງເບິ່ງໂລກໃນລັກສະນະນັ້ນ; ພຣະອົງເນັ້ນວ່າຄົນທີ່ມີປະສົບການເຮືອງຄວາມຍາກຈົນ, ອິດຍາກ, ແລະຮ້ອງໃຫ້ ຈະເປັນຜູ້ທີ່ຕຽມພ້ອມຈະດຳເນີນຊີວິດຢ່າງພຣະອົງໄດ້. ພຣະເຢຊູຊົງຕໍ່ສູ້ສັງຄົມຂອງພຣະອົງ, ແລະຊົງເອົາໃຫ້ສາວົກເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

3. ຮັກຢ່າງຈິງໃຈຄືຈຸດສຳຄັນ: (ລູກາ 6: 24-36)

ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ຍິນຄົນເວົ້າວ່າ "ເພິ່ນຕິເຮົາ, ເຮົາກໍຕິເພິ່ນ." ຝູງຄົນທີ່ກຳລັງຟັງພຣະເຢຊູຢູ່ ສ່ວນຫລາຍເຂົ້າໃຈແລະເຫັນພ້ອມໃນເລື່ອງນີ້. ແຕ່ພຣະອົງຊົງສອນ ແລະເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ວິທີໃໝ່; ພຣະເຢຊູຊົງສອນໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍ ຊຶ່ງຮ່ວມທັງສັດຕູດ້ວຍ.

ໃນຕອນນີ້ ພວກຄົນຟັງພາກັນມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງຮ້າຍແຮງ ເພາະພວກເຂົາເຈົ້າດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃຕ້ອຳນາດການປົກຄອງຂອງຈັກພັດໂຣມ. ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກການຂົ່ມເຫງ ຫລືຖືກຂັງເປັນຕົວຈິງຈາກທະຫານໂຣມ; ນອກນັ້ນພວກເກັບພາສີ ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກໂຣມກໍໄດ້ໂກງເງິນຂອງພວກເຂົາ. ຄວາມຝັນຂອງຜູ້ຟັງທັງຫລາຍແມ່ນຢາກແກ້ແຄ້ນຈັກພັດໂຣມ ແລະຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າພຣະເມຊີອາຈະມານຳພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອິສະຈາກກຸງໂຣມ. ທຸກຄົນຄິດບໍ່ເຖິງວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດດີກັບພວກໂຣມທີ່ຂົ່ມເຫງ.

ແຕ່ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ; ພຣະອົງຊົງໃຫ້ເຫັນວ່າທຸກໆວັດທະນະທັມຈະຮັກຄົນທີ່ເຮັດດີກັບຕົນ. ພຣະເຢຊູຊົງສອນໃຫ້ເຮັດຫລາຍກວ່ານັ້ນ ຄືໃຫ້ຮັກສັດຕູ; ໃນພາຍຫລັງຫລາຍຄົນໄດ້ພາກັນໜີປະພຣະອົງ ແລະບໍ່ຍອມເປັນສາວິກອີກ. ຄົນທີ່ຍັງຕິດຕາມພຣະອົງກໍຝືນໃຈໃນຄຳສອນເລື່ອງການຮັກສັດຕູ.

4. ຢ່າກ່າວໂທດ: (ລູກາ 6: 37-42)

ພຣະເຢຊູຊົງສອນໃນສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບທັມນຽມໃນສັມຍນັ້ນ; ຄົນຍິວມີກົດຮະບຽບຂອງພວກເຂົາເອງ, ບ່າຍຢ່າງໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະບາງຢ່າງກໍເປັນພຽງຄຳກ່າວກັນມາ. ຄົນທັງຫລາຍມັກກ່າວໂທດກັນ ແລະຫລາຍຄົນຖືວ່າການກ່າວໂທດເປັນສິດທິ ແລະໜ້າທີ່, ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນວິທີຕ່າງ.

ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ເລື່ອງຄຳອຸປະມາເພື່ອສອນເລື່ອງການກ່າວໂທດ. ເລື່ອງທຳອິດພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ "ຄົນຕາບອດຈະຈູງຄົນຕາບອດໄປບໍ່ໄດ້ຕໍ່ ເຂົາທັງສອງຈະບໍ່ຕົກໃນຂຸມຫລື." ເລື່ອງທີສອງພຣະອົງຊົງເວົ້າເລື່ອງຄົນທີ່ມີໄມ້ທັງທ່ອນຄາຢູ່ໃນຕາ ແຕ່ພຍາຍາມຈະຊ່ອຍເອົາຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຄົນອື່ນ. ພຣະອົງໃຊ້ຄຳອຸປະມາຊຶ່ງບາງຄັ້ງກໍເປັນເລື່ອງຊວນຫົວເພື່ອໃຫ້ຕົວຢ່າງໃນຄຳສອນ. ຈຸດສຳຄັນໃນຕອນນີ້ ພຣະອົງຊົງສອນວ່າພວກເຮົາທີ່ເປັນຄົນບາບບໍ່ມີໜ້າທີ່ທີ່ຈະໄປກ່າວໂທດຄົນຫລືພິພາກສາຄົນອື່ນໆ.

ພຣະເຢຊູຊົງບອກວ່າ ຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າແມ່ນເລື່ອງການອະພິຍໂທດ ແລະຄວາມເມດຕາ; ຄົນໃດໆທີ່ປະສົງຈະຢູ່ໃນຣາຊອານາຈັກຈະຕ້ອງປະພຶດຕົວໃນທຳນອງນີ້. ຄຳຖາມສຳລັບຕົວເຮົາເອງກໍຄື: ການປະພຶດຂອງຂ້ອຍ ເໝາະສົມກັບຖານະຂອງຜູ້ທີ່ເປັນໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່?

5. ຫລໍ່ຫລອມໂດຍການເຊື່ອຟັງ: (ລູກາ 6:43-46)

ພຣະເຢຊູຊົງບອກສາວິກໃຫ້ເບິ່ງການງານຂອງພວກຕົນເພື່ອວັດແທກເບິ່ງວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງດີເທົ່າໃດ. ພຣະອົງຊົງປຽບທຽບຊີວິດພວກເຮົາໃສ່ຕົ້ນໄມ້. ຜົນໄມ້ບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງຕົ້ນຂອງມັນ; ພຣະອົງບອກວ່າຄົນທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງຈະເກີດຜົນຄ້າຍກັບຂອງພຣະອົງເອງ.

ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຄວາມຈິງວ່າ ຫລາຍຄົນໄດ້ເອີ້ນພຣະອົງວ່າ "ພຣະເຈົ້າ" ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສອນພວກເຂົາ. ອີງຈາກພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຫລາຍຄົນໄດ້ມີຄວາມຜິດພາດໃນເລື່ອງນີ້; ພວກເຮົາໃນສັມຍນີ້ກໍເຄີຍຜິດພາດເໝືອນກັນ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນການຍາກ ທີ່ຈະເຮັດຕາມຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູ? ຄໍາຕອບອາດຈະແມ່ນວ່າ ອໍານາດຂອງຄວາມບາບທີ່ຢູ່ໃນຊີວິດສ່ວນຕົວແລະໃນສັງຄົມ.

ພຣະເຢຊູຊົງສອນພວກສາວິກໃຫ້ຕິດຕາມພຣະອົງ; ຕິດຕາມພຣະເຢຊູປ່ຽນແປງຊີວິດພວກເຮົາ. ການປ່ຽນແປງມີຜົນສະທ້ອນໄປເຖິງທັດສະນະສ່ວນຕົວແລະສັງຄົມຂອງພວກເຮົາ. ເວລາພວກເຮົາປະຖິ້ມສິ່ງເກົ່າ ແລະຮັກສາສິ່ງໃໝ່ໄວ້, ພວກເຮົາກໍກາຍເປັນບຸກຄົນທີ່ຄົນອື່ນສາມາດຈະເຫັນພຣະຄຣິດໃນເຮົາ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ:

ເດືອນລະເທື່ອ ຂ້ອຍໄປກິນເຂົ້າກັບຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ບໍ່ເປັນຄຣິສຕຽນ; ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກຮັກແພງກັນມາຫລາຍປີ. ຂ້ອຍມັກໂອ້ລົມກັບລາວ; ຊາຍຄົນນີ້ເປັນຄົນມັກຄິດແລະສຶກສາ; ຄວາມຈິງແລ້ວລາວອາດຈະຮູ້ພຣະຄຣິດພິຫລາຍກວ່າຄຣິສຕຽນບາງຄົນ. ລາວຮັກພຣະເຢຊູ, ແຕ່ລາວບໍ່ນັບຖືການປະພຶດຂອງຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນ.

ລາວມັກເວົ້າວ່າ "ຂ້ອຍຄິດວ່າຄຣິສຕຽນຈຳນວນຫລາຍ ບໍ່ຈົງໃຈກັບພຣະເຢຊູ." ຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາໄດ້ຍິນຄຣິສຕຽນໃນວິທະຍຸເອີ້ນໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍໄປແກ້ແຄ້ນສັດຕູ; ເວົ້າຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ຫລາຍຄົນຖືພຣະເຢຊູ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດຕາມຄໍາສອນຂອງພຣະອົງ."

ຄໍາສົນທະນາປະເພດນີ້ຄົງຈະບໍ່ມີແນ່ນອນ ຖ້າພວກເຮົາພາກັນເຮັດຕາມຄໍາສອນເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄໍາຖາມ:

1. ອີງຕາມບົດຮຽນນີ້, ທ່ານຄິດແນວໃດກັບຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້: "ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າສາສນາຄຣິສຕຽນໃນອະເມຣິກາເປັນສາສນາຄຣິສຕຽນສໍາລັບຄົນໃນສັດຕະວັດທີນຶ່ງ ຊຶ່ງຖາມຄົນວ່າເຮັດແນວໃດຈະໄດ້ໄປສວັນ?"
2. ທ່ານຮູ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ຖືວ່າຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະເຢຊູໃນບົດຮຽນນີ້ ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງສໍາຄັນ? ຖ້າມີ, ເປັນຫຍັງລາວຄິດຢ່າງນັ້ນ?
3. "ສັດຕູ" ຫວັງຫຍັງແດ່ຈາກຄຣິສຕຽນ?
4. ແມ່ນຫຍັງຄືເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ຄໍາສອນເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ?

ບົດຮຽນທີ 12

ການອະພັຍໂທດຈະນຳໄປໃສ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 7: 36-50

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ລູກາ 7: 36-50

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາສຳລັບພຣະເຈົ້າ ແລະສຳລັບຄົນທັງຫລາຍມີສ່ວນພົວພັນກັບການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະພັຍຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ການປະພຶດຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ ແລະກັບຄົນທັງຫລາຍບອກເຖິງການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະພັຍຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາຫລາຍປານໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເບິ່ງເຖິງການຕອບຮັບຂອງຂ້ອຍຕໍ່ການໃຫ້ອະພັຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳນຳ

ພຣະເຢຊູຊົງສອນໃຫ້ພວກເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະຮັກຄົນອື່ນໃຫ້ສົມກັບຄວາມຕ້ອງການ ການອະພັຍໂທດຈາກພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາບໍ່ມັກເອົາໃຈໃສ່ກັບຄົນທີ່ມີຖະນາຕ້ອຍຕໍ່າ ເຖິງວ່າພວກເຂົາຈະມາຮ່ວມນະມັສການໃນໂບດຂອງພວກເຮົາ. ບອບບີ້ມາຈາກຄອບຄົວຍາກຈິນ; ຊີວິດລາວເຕັມດ້ວຍບັຫາ. ຫລາຍກວ່ານັ້ນລາວຍັງເປັນຄົນມັກຕື່ມເຫລື້າຫລາຍ; ລາວເຄີຍຂີ້ຕົວະ ແລະຂະໂມຍຂອງເພື່ອເອົາຕົວລອດ; ບອບບີ້ຈະປ່ຽນວຽກຢູ່ເລື້ອຍໆ.

ທຸກຄົນໃນໂບດຕົກໃຈເມື່ອເຫັນບອບບີ້ຢ່າງເຂົ້າມາໃນເວລານະມັສການ; ພວກຜູ້ໃຫຍ່ກໍບໍ່ໄດ້ສົນໃຈ ແລະບາງຄົນກໍເອົາຕົວອອກຫ່າງ; ເດັກນ້ອຍພາກັນຢ້ານແລະພາກັນຢູ່ໄກໆ. ມີຍິງອາຍຸຄົນນຶ່ງໃນພວກສະມາຊິກທີ່ຕ້ອນຮັບບອບບີ້ ແລະກໍນຶ່ງຂ້າງລາວໃນເວລານະມັສການ. ບອບບີ້ຢ່າງອອກມາຂ້າງໜ້າເພື່ອຮັບພຣະເຢຊູເວລາສິດຍາພິບານເອີ້ນເຊີນຄົນໃຫ້ຮັບພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ເວລານັ້ນມາບອບບີ້ໄດ້ກັບກາຍເປັນຄົນໃໝ່; ນິສັຍໃຈຄໍປ່ຽນແປງ, ການນຸ່ງຖືກໍດີຂຶ້ນ, ແລະບອບບີ້ໄດ້ມີງານເຮັດເປັນອາຊີບ. ຫລາຍປີຕໍ່ມາຄົນໃນໂບດໄດ້ກາຍເປັນເພື່ອນຂອງບອບບີ້ ແລະໄດ້ຍອມຮັບລາວວ່າເປັນສະມາຊິກຄົນນຶ່ງໃນຄອບຄົວຂອງພວກຕົນ.

ຫລາຍປີຜ່ານໄປຍິງອາຍຸຄົນນັ້ນໄດ້ເປັນພຍານເຮືອງວ່າເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງສົນໃຈກັບບອບບີ້ໃນຕອນແລກ. ລາວໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມຜິດພາດໃນຊີວິດກ່ອນມາຮູ້ພຣະຄຣິດ ແຕ່ມີບາງຄົນໃນກຸ່ມຄົນເຊື່ອທີ່ໄດ້ສົນໃຈກັບ

ລາວແລະຊ່ວຍລາວໃຫ້ມາຮູ້ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອລາວເຫັນບອບບີ້ຄັ້ງທໍາອິດ, ລາວໄດ້ເຫັນຕົວເອງ; ສະນັ້ນຈິ່ງໄດ້ຍື່ນມືອອກຕ້ອນຮັບຊາຍແປກໜ້າຄົນຊື່ບອບບີ້.

ປະສົບການເລື່ອງການອະພັຍບາບ ນໍາຍິງຄົນນັ້ນໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຮັກຄົນອື່ນໆ. ບາງທິນາງອາດຈະຮູ້ເລື່ອງພຣະເຢຊູ, ຟາຣີຊາຍ, ແລະຍິງຄົນນຶ່ງ ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໃນ ລູກາ 7:36-50.

1. ສເວີຍອາຫານໃນບ້ານຂອງຟາຣີຊາຍ: (ລູກາ 7: 36-39)

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງວາງຂອບເຂດການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງທີ່ຄາລີເລ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດຂ້ອຍໃຊ້ຂອງນາຍຮ້ອຍໃຫ້ດີ ແລະຊົງປະກາດວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງນາຍຮ້ອຍໃຫຍ່ກວ່າຄວາມເຊື່ອທີ່ພົບຢູ່ໃນອິສຣາເອນ (7: 1-18). ພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ລູກຊາຍແມ່ໝ້າຍເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ ເພາະເຫັນແກ່ຍິງໝ້າຍຄົນນັ້ນ (7: 11-17). ການປະພຶດຂອງພຣະເຢຊູສ້າງຄວາມປະລາດໃຈໃຫ້ກັບພວກຟາຣີຊາຍ, ພວກຜູ້ນໍາສາສນາ, ແລະພວກສາວິກຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ. ພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງເຮັດຕາມທີ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຄິດໄວ້ (7: 18-35).

ບາງຄົນມີເຈຕະນາທີ່ຈະທົດສອບພຣະອົງ. ຟາຣີຊາຍຄົນຊື່ຊີໂມນໄດ້ເຊີນພຣະເຢຊູໄປສເວີຍອາຫານໃນເຮືອນຂອງຕົນ. ຕາມປົກຕິແລ້ວແຂກເຮືອນຈະປົດເກີບເວລາເຂົ້າບ້ານ; ເຈົ້າພາບຈະຕ້ອນຮັບແຂກດ້ວຍການຈູບ, ໃຫ້ນໍ້າເພື່ອລ້າງຕີນ, ແລະອື່ນໆ. ເມື່ອເຖິງເວລາຮັບທານອາຫານ, ທຸກຄົນຈະນັ່ງຢູ່ທີ່ຕັ້ງເທິງ. ການສົນທະນາເວລາກິນເຂົ້າໃນບ້ານຂອງຄົນຟາຣີຊາຍ ອາດຈະແມ່ນເລື່ອງບັນຍັດຕ່າງໆ; ຊີໂມນອາດຈະສວຍໂອກາດນີ້ເພື່ອສອບເບິ່ງຄໍາສອນ ແລະການປະພຶດຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອຈະໄດ້ທົດສອບວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ຊອບທັມຫລືບໍ່.

ການຊຸມນຸມປະເພດນີ້ມັກຈະມີຄົນນອກເຂົ້າມາເບິ່ງ ຊຶ່ງອາດຈະຮ່ວມທັງຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມຂອງ "ພວກຄົນຜິດບາບ" ຫລືຄົນຊົ່ວ. ແຂກແລະເຈົ້າຂອງບ້ານຈະບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ກັບຄົນທີ່ມາຟັງ ເພາະຕາມປົກຕິແລ້ວພວກເຂົາຈະຟັງການສົນທະນາຢ່າງງຽບໆ. ແຕ່ໃນມື້ນີ້ມີຍິງຊົ່ວຄົນນຶ່ງໄດ້ຢ່າງເຂົ້າມາໃນບ້ານຂະນະທີ່ທຸກຄົນກໍາລັງຮັບທານອາຫານຢູ່; ພຣະທັມຕອນນີ້ບໍ່ໄດ້ບອກວ່າຍິງຄົນນີ້ເຮັດຊົ່ວຢ່າງໃດ; ແຕ່ຊີໂມນຖືວ່ານາງເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະເຂົາຈະຫລີກເວັ້ນບໍ່ແຕະຕ້ອງກັບຄົນເປີະເປື້ອນ ເພາະຟາຣີຊາຍຖືວ່າພວກຕົນເປັນຄົນຊອບທັມ.

ຍິງຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດຜິດປະເພນີ; ນາງຮ້ອງໄຫ້, ຈູບພຣະບາດ (ຕີນ) ຂອງພຣະເຢຊູ, ຫົດສົງພຣະບາດດ້ວຍນໍ້າມັນຫອມ, ແລະໃຊ້ຜົມເຊັດໃຫ້ແຫ້ງ. ຕາມທັສນະຂອງພວກເຮົາ, ຍິງຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຊອບທັມ; ແຕ່ສໍາລັບພວກຟາຣີຊາຍ, ພວກເຂົາຖືວ່ານາງໄດ້ປະພຶດຜິດປະເພນີໂດຍບໍ່ໄດ້ຟັງຢ່າງງຽບໆແລະໄດ້ລົບກວນແຂກຂອງເຈົ້າຂອງບ້ານ; ຊີໂມນຄິດຢາກຈະໄລ່ນາງອອກບ້ານ ແລະຫາໂທດທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການລະເມີດປະເພນີຂອງນາງ.

2. ທັສນະຂອງພຣະເຢຊູ: (ລູກາ 7: 39-43)

ການຕ້ອນຮັບການປະພຶດຂອງຍິງຊົ່ວຄົນນີ້ເຮັດໃຫ້ຟາຣີຊາຍຊີໂມນຜິດໃຈຫລາຍ; ທັສນະຂອງຊີໂມນກໍຄື ຖ້າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ທ່ານຈະຕ້ອງຮູ້ວ່າຍິງຄົນນີ້ແມ່ນໃຜ; ຊີໂມນເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຄວນຈະ ປະຕິເສດຍິງນີ້ ແລະກ່າວໂທດກັບນາງ.

ຊີໂມນຄິດບໍ່ເຖິງວ່າເຂົາແລະຍິງຄົນນີ້ເປັນຄົນບາບດ້ວຍກັນ. ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຄວາມຄິດຂອງຊີໂມນ ແລະຊົງ ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ; ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາ ແລະຊົງຕັ້ງຄຳຖາມສຳລັບຊີໂມນ. ຄຳອຸປະມາ ກ່າວເຖິງລູກໜີ້ສອງຄົນ; ຄົນນຶ່ງເປັນໜີ້ຫ້າຮ້ອຍຫລຽນ ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງເປັນໜີ້ຫ້າສິບຫລຽນເດນາຣີອິນ. ພວກ ເຂົາທັງສອງບໍ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຈ່າຍໜີ້; ຫລາຍຄົນ, ຮວມທັງຊີໂມນ, ອາດຈະບອກວ່າລູກໜີ້ທັງສອງ ຄວນໄດ້ຮັບໂທດ; ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກວ່າ ເຈົ້າໜີ້ໄດ້ໂຜດຍົກໜີ້ໃຫ້ຄົນທັງສອງ.

ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມວ່າ ຊີໂມນວ່າ ໃນສອງຄົນນັ້ນແມ່ນໃຜຈະຮັກເຈົ້າໜີ້ຫລາຍກວ່າກັນ. ຊີໂມນໄດ້ຕອບ ວ່າຄົນທີ່ໄດ້ຮັບໂຜດຍົກໜີ້ຫລາຍກໍເປັນຜູ້ທີ່ຮັກເຈົ້າໜີ້ຫລາຍກວ່າ. ພຣະເຢຊູຊົງບອກຊີໂມນວ່າ "ທ່ານຄິດ ຖືກແລ້ວ" (7: 43).

3. ຊົງປຽບທຽບ: (ລູກາ 7:44-46)

ຫລຽວໄປຫາຍິງນັ້ນ, ພຣະເຢຊູຊົງປຽບທຽບຊີໂມນໃສ່ນາງ; ທຸກຄົນຄິດບໍ່ເຖິງວ່າພຣະອົງຈະຊົງເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະຍິງນັ້ນກັບຊີໂມນບໍ່ມີຫຍັງຈະປຽບທຽບກັນໄດ້; ນາງເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະຊີໂມນເປັນຄົນຊອບທັມ. ແຕ່ ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງເຫັນເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະທັງສອງເປັນຄົນບາບເໝືອນກັນ ແລະຕ້ອງການ ການອະພິຍໂທດຈາກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍກັນທັງສອງ.

ຊີໂມນເປີດເຜີຍຄວາມບົກພ່ອງຂອງຕົນເວລາເຂົາຕ້ອນຮັບພຣະເຢຊູເຂົ້າບ້ານ; ຊີໂມນເຫັນວ່າພຣະເຢຊູ ເປັນຜູ້ຢູ່ໃນຖານະຕ່ຳກວ່າຕົນ. ຊີໂມນບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມປະເພນີ, ເຂົາບໍ່ໄດ້ຫນ້າເພື່ອລ້າງພຣະບາດ ຫລືແລະ ນ້ຳຫອມເພື່ອຫົດສົງຫົວ, ແລະເຂົາບໍ່ໄດ້ຈູບພຣະອົງເວລາເຂົ້າມາໃນບ້ານ. ສລຸບກໍຄືຊີໂມນຖືວ່າພຣະເຢຊູຢູ່ ຕ່ຳກວ່າເຂົາ ແລະໃຫ້ໂອກາດພຣະອົງເພື່ອສະແດງຕົວໃຫ້ເຫັນວ່າຄວນຢູ່ຖານະໃດ.

ຍິງຄົນທີ່ຊີໂມນຖືວ່າຊົ່ວ ໄດ້ປະຕິບັດພຣະເຢຊູໃນຖານະແຂກເຂົ້າບ້ານ; ນາງໄດ້ລ້າງພຣະບາດ, ເຊັດໃຫ້ ແຫ້ງ, ແລ້ວສົງຫົດດ້ວຍນ້ຳຫອມ; ນ້ຳຕາຂອງນາງໄດ້ບອກເຖິງການຍອມຖອມຕົວລົງ. ນາງໄດ້ສແວງຫາ ການອະພິຍໂທດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ນາງບໍ່ໄດ້ຫົດສອບພຣະເຢຊູ ແຕ່ນາງເຂົ້າຫາພຣະອົງໃນຖານະຄົນ ທີ່ມີໜີ້ຫລາຍ, ແລະຫວັງຈະໄດ້ຮັບການໂຜດຍົກໜີ້.

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນປລາດໃຈ; ພຣະອົງຊົງເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບການປະພຶດ ຂອງສັງຄົມໃນສັມຍນັ້ນ; ພຣະອົງຊົງຮັບຮູ້ຍິງຄົນຊົ່ວ ແລະການປະພຶດຂອງນາງກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຊີໂມນສົມ ຄວນຈະເຮັດ.

4. ຊົງພິພາກສາ: (ລູກາ 7:47-50)

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄໍາພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບຍິງຄົນນັ້ນວ່າ ຄວາມຜິດບາບຂອງນາງໄດ້ໄຜດຍົກເລີ້ງແລ້ວ. ພຣະອົງຊົງຊົມເຊີຍທີ່ນາງໄດ້ເພິ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ຈະເພິ່ງຄວາມຊອບທັມຂອງຕົວເອງ. ພຣະເຢຊູສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າຍິງຄົນນັ້ນໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າຫລາຍ ເພາະໄດ້ຮັບການຍົກໂທດຫລາຍ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ພິພາກສາຊີໂມນ ແລະບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດເຊັ່ນດຽວກັນ; ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະຮັກຄົນທັງຫລາຍ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນທາດຂອງຄວາມຊອບທັມຂອງພວກຕົນ. ຄົນທັງຫລາຍທີ່ນັ່ງຮັບປະທານອາຫານຢູ່ໄດ້ຖາມຕົວເອງວ່າ "ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ ຈຶ່ງໃຫ້ອະພິຍຄວາມຜິດບາບດັ່ງນັ້ນ." ແນ່ນອນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນສາມາດໃຫ້ອະພິຍຄວາມຜິດບາບ; ໃນມື້ນັ້ນຍິງຄົນຊົ່ວໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄົນທີ່ຄິດວ່າພວກຕົນເປັນຄົນຊອບທັມພາກັນເບິ່ງຂ້າມ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຊາຍຄົນຊື່ແຈ່ບເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແຕ່ລາວເຮັດການຢູ່ຮ້ານຂາຍ"ປິດຊ້າ." ແຈ່ບໄດ້ກ່າວວ່າຮ້ານຂາຍປິດຊ້າຄືໂບດຂອງລາວ; ລາວມີໂອກາດໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບພວກລູກຄ້າທີ່ເປັນນັກຮຽນ ແລະນັກສິລະປິນທີ່ຢູ່ເຂດໃກ້ກັບຮ້ານ; ແຈ່ບມັກເວົ້າເຮື່ອງປະສົບການທີ່ປ່ຽນແປງລາວເອງ.

ແຈ່ບເຫລົ່າວ່າ, "ເວລາຂ້ອຍຮູ້ຕົວເອງວ່າເປັນຄົນຜິດບາບເໝືອນກັບຄົນທີ່ວ່າໄປທີ່ມາກິນອາຫານໃນຮ້ານ, ຫລາຍຢ່າງກໍເກີດຂຶ້ນ. ຄົນໃນຮ້ານໄດ້ຮັບຮູ້ຂ້ອຍ ແລະພວກເຮົາກໍມີໂອກາດຮູ້ກັນຫລາຍຂຶ້ນ; ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຄອບຄົວແລະວຽກງານຂອງຄົນອື່ນໆ, ຄວາມຫວັງໃຍ ແລະຄວາມຫວັງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ຫລາຍຄົນເລີ້ມສົນໃຈໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າ; ແລະຫລາຍຄົນໄດ້ກາຍມາເປັນຄຣິສຕຽນ."

ແຈ່ບບອກວ່າ "ຂ້ອຍຮັກພວກເຂົາເຈົ້າແລະຫລາຍຄົນກໍຮັກຂ້ອຍຄືນ; ເປັນການເລືອກທີ່ແປກປລາດ, ເວລາພວກເຮົາເຫັນຄວາມຕ້ອງການຂອງກັນແລະກັນ, ຂ້ອຍມີເສຣີທີ່ຈະເຊື່ອພຣະເຈົ້າແລະຮັກພວກເຂົາທຸກຄົນ."

ຄໍາຖາມ:

1. ເວລາທ່ານອ່ານເຮື່ອງຂອງບອບບີ້ໃນພາກຕົ້ນບົດຮຽນ, ທ່ານຄິດເຖິງຫຍັງ?
2. ເປັນຫຍັງພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເຊີນພຣະເຢຊູໄປສເວີຍອາຫານ?
3. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຮັບການເຊີນໄປສເວີຍອາຫານທີ່ບ້ານຂອງຟາຣີຊາຍ?
4. ພຣະທັມຕອນໃດແດ່ທີ່ທ້າທາຍຕົວທ່ານເອງ? ຕອນໃດແດ່ທີ່ທ້າທາຍຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 13

ປະຕູແຄບ, ເວລາຈຳກັດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 13: 22-35

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ລູກາ 12: 18-35

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕອບຮັບຄວາມພື້ນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໂດຍພຣະຄຸນ ເພາະເວລາຈຳກັດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາສາມາດວິທີໃດ ໃນການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະການຄິດ ວ່າຕົວເອງສາມາດຄວບຄຸມທຸກຢ່າງໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າການຕອບຮັບຄວາມພື້ນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ ເປັນເລື່ອງດ່ວນ.

ຄຳນຳ

ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າສອນວ່າບໍ່ແມ່ນມະນຸດທຸກຄົນຈະໄດ້ຄວາມພື້ນໂດຍບໍ່ຕ້ອງເຮັດຫຍັງ; ໃນພຣະທັມ ລູກາ 13: 3 ແລະ 5, ພຣະເຢຊູຊົງບອກວ່າ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍຈະຈົບ ຫາຍ. ພຣະທັມທີ່ຈະສຶກສາໃນມື້ນີ້ກໍເຕືອນອີກວ່າປະຕູໄປສູ່ຊີວິດນີ້ຮັບນັ້ນແຄບ ແລະເວລາສຳລັບການຕັດ ສິນໃຈກໍຈຳກັດ.

ມີຄົນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ "ນາຍເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະພື້ນນັ້ນມີແຕ່ນ້ອຍຫລື?" (13: 23). ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບຄຳ ຖາມໂດຍກົງ ແຕ່ຖາມຄືນວ່າພວກເຂົາພ້ອມແລ້ວຫລືຍັງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສອນເລື່ອງຣາຊອານາຈັກພຣະ ເຈົ້າ; ຫລາຍຄົນເຊື່ອແລະຕິດຕາມພຣະອົງ; ພວກຜູ້ນຳສາສນາຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງ; ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນຕໍ່ໄປ.

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຕ້ອງໄດ້ຕອບຮັບຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູເປັນທາງສ່ວນຕົວ. ທ່ານມີຄວາມສຳພັນຢ່າງໃດ ກັບອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ? ຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະຕ້ອງຖາມຕົວເອງວ່າ "ເຮົາຈະບອກຄອບຄົວແລະຍາດພີ່ ນ້ອງວິທີໃດກ່ຽວກັບເລື່ອງຄວາມພື້ນໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ"

1. ຄຳຖາມໃນທຸກສະໄໝ: (ລູກາ 13:22-30)

ທຸກໆສາສນາສອນເລື່ອງຊີວິດຫລັງຄວາມຕາຍ; ພວກຜູ້ຕິດຕາມຕ່າງກໍຫວັງວ່າຕົວເອງໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສອນ ຂອງສາສນານັ້ນຢ່າງດີ. ພວກບໍ່ເຊື່ອວ່າມີພຣະເຈົ້າເຊື່ອວ່າບໍ່ມີຊີວິດຫລັງຄວາມຕາຍ; ພວກນັກຮຽນຮູ້ອ້າງ ວ່າບໍ່ມີທາງທີ່ຈະຮູ້ໄດ້. ຄົນອະເມຣິກັນສ່ວນຫລາຍເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະຄິດວ່າຈະໄດ້ໄປຢູ່ສະໄໝຫລັງຄວາມ ຕາຍ. ຖ້ານະຣິກມິຈົງ, ຫລາຍຄົນຄິດວ່າ ກໍຄົງຈະມີແຕ່ຄົນທີ່ຊົ່ວຊ້າສາມານເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຄວາມ ພື້ນຈາກຄວາມທຸກລຳບາກຫລັງຄວາມຕາຍເປັນເລື່ອງທີ່ຫລາຍຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ຫລາຍກວ່ານັ້ນສັງຄົມພວກ

ເຮົາພາກັນຄິດວ່າທຸກຄົນທີ່ຕາຍໄປຈະໄດ້ໄປຢູ່ບ່ອນທີ່ດີກວ່າ ບໍ່ວ່າຊີວິດກ່ອນຕາຍຈະເປັນຢ່າງໃດ. ແຕ່ພຣະ ເຢຊູໄດ້ຊົງສອນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນຈະໄດ້ພົ້ນ ແລະເມື່ອວັນພິພາກສາມາເຖິງຫລາຍຄົນຈະ ພົ້ນແລະອີກຫລາຍໆຄົນຈະບໍ່ໄດ້ພົ້ນ. ສະນັ້ນຈຶ່ງມີຄຳຖາມວ່າ "ນາຍເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະພົ້ນນັ້ນມີແຕ່ໜ້ອຍຫລື?" (13: 23). ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ "ຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ແຂ່ງກັນເຂົ້າທາງປະຕູແຄບ ເພາະເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍ ວ່າ ຫລາຍຄົນຈະພຍາຍາມເຂົ້າໄປ ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄດ້" (13: 24). ບຸກຄົນທີ່ຢາກໄດ້ຄວາມພົ້ນຈະຕ້ອງ ຕັດສິນໃຈຮັບພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະເຈົ້າເປັນທາງສ່ວນຕົວ.

ອີງຕາມ ລູກາ 13:25, ຫລັງຈາກເຈົ້າຂອງເຮືອນປິດປະຕູແລ້ວ, ຄົນທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກກໍຈະບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ເຂົ້າ ເລີຍ; ຫລາຍຄົນຈະແປກໃຈເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ ແລະພວກເຂົາເຄີຍຟັງຄຳສັ່ງສອນຂອງ ພຣະອົງ; ບາງຄົນເຄີຍຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງ; ແຕ່ພຣະເຢຊູຈະຊົງບອກວ່າ "ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າມາແຕ່ໃສ; ສູ່ເຈົ້າທັງໝົດ. ຜູ້ເຮັດການບໍ່ຊອບທັມເຮີຍ ຈຶ່ງຖອຍໄປຈາກເຮົາເສັ້ງ" (13: 27).

ໃນພຣະທັມປະຖົມການ 6, ພຣະເຈົ້າຊົງບອກກັບໂນອາວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍໂລກມະນຸດດ້ວຍນ້ຳ; ໂນອາ ໄດ້ປະກາດພຣະທັມກັບຄົນໃນສມັຍຂອງທ່ານ ແລະໄດ້ສ້າງນາວາ (1 ເປໂຕ 3:20; 2 ເປໂຕ 2:5). ຫລັງ ຈາກໂນອາແລະຄອບຄົວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນາວາ, ພຣະເຈົ້າກໍຊົງປິດປະຕູ ແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອກໍຟືດໂອກາດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ "ດ້ວຍວ່າສມັຍຂອງໂນອາໄດ້ເປັນຢ່າງໃດ ເມື່ອບຸດມະນຸດສະເດັດມາກໍຈະເປັນ ຢ່າງນັ້ນເພາະວ່າເມື່ອກ່ອນວັນນ້ຳຖ້ວມນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ກິນແລະດື່ມ ໄດ້ແຕ່ງງານແລະຍົກໃຫ້ເປັນຜົວ ເມັງກັນ ຈົນເຖິງວັນທີ່ໂນອາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນາວາ ແລະນ້ຳໄດ້ມາຖ້ວມກວາດເຂົາໄປໂດຍບໍ່ທັນຮູ້ຕົວຢ່າງໃດ ເມື່ອບຸດມະນຸດສະເດັດມາກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ ເມື່ອນັ້ນຈະມີຊາຍສອງຄົນຢູ່ທີ່ທົ່ງນາ ຈະຊົງຮັບຄົນນຶ່ງໄປ ຈະ ຊົງປະຄົນນຶ່ງໄວ້ ຈະມີຍິງສອງຄົນກຳລັງໂມ້ແບ້ຢູ່ທີ່ໂຮງໂມ້ ຈະຊົງຮັບຄົນນຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄົນນຶ່ງໄວ້" (ມັດທາຍ 24: 37-41).

ໃນພຣະສັນຍາໃໝ່ ວັນພິພາກສາເປັນເວລາແຍກຄົນຊອບທັມອອກຈາກຄົນບາບ. ບຸກຄົນທີ່ສ້າງຄວາມຊອບ ທັມໂດຍຕົວເອງຈະຮູ້ຕົວວ່າຄວາມຊອມທັມຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ເອົາຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດກໍຈະໄດ້ພົ້ນ. ການປະພຶດບອກເຖິງສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈ.

ຜູ້ນຳໃນໂຮງທັມມະເທສນາໃນລູກາ 13: 10-16 ສົນໃຈເຮືອງວັນຊະບາໂຕຫລາຍກວ່າຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຜູ້ຍິງທີ່ປ່ວຍມາໄດ້ສືບແປດປີແລ້ວ. ລາວພໍໃຈໃນພິທີສາສນາ ແຕ່ຂາດຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄົນຈາກທີ່ຕ່າງໆຈະນຶ່ງຮ່ວມໂຕະໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ; ຈະມີຫລາຍໆຢ່າງ ທີ່ພວກເຮົາຄິດບໍ່ເຖິງ, ພຣະເຢຊູຊົງບອກວ່າຄົນທີ່ມາກ່ອນຈະເປັນຄົນສຸດທ້າຍ. ພວກເຮົາຄິດວ່າພຣະເຢຊູຈະຊົງເຫັນວ່າຜູ້ນຳໂຮງ ທັມເປັນຜູ້ສຳຄັນ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອົາໃຈໃສ່ກັບຍິງທີ່ກຳລັງປ່ວຍ. ຊາວຊາມາເຮັງ, ຊາວຄາລີເລ, ຍິງໂສ ເພນີ, ແລະຄົນເກັບພາສີ ຢູ່ໃກ້ຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າພວກນັກສາສນາທັງຫລາຍ.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຊົງຍືນຢູ່ຖ້າມາກາງພວກເຂົາ; ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນແລະໝາຍສຳຄັນຖ້າມາກາງພວກເຂົາ. ເພາະຄວາມເຊື່ອແລະປະເພນີເກົ່າຂອງຕົນ, ຜູ້ນຳສາສນາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຍິນຄຳສັ່ງສອນ ຂອງພຣະເຢຊູເລີຍ. ພວກເຮົາຫລາຍຄົນໃນສັມຍນີ້ ກໍເປັນເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ນຳສາສນານັ້ນ; ຄວາມກະວົນກະ ວາຍເຣື່ອງຊີວິດ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ຕັ້ງໃຈຟັງ ແລະຕອບຮັບຄຳເຊີນ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະມີສິດທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມໂຕະໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ.

2. ລາຄາທີ່ຕ້ອງຈ່າຍ: (ລູກາ 13: 31-35)

ພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານມີລາຄາສູງ. ພຣະເຢຊູຊົງມັງໜ້າໄປຫາໄມ້ກາງແຂນທີ່ລໍຄອຍພຣະອົງທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈະມາກີດກັນພຣະອົງໄດ້.

ພວກຟາຣີຊາຍບາງຄົນໄດ້ເຕືອນພຣະເຢຊູເຣື່ອງກະສັດເຮໂຣດ ຕ້ອງການທີ່ຈະປະທານຊີວິດພຣະອົງ (13: 31). ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຊົງຫວາດຫວັ່ນ ແລະໄດ້ເອີ້ນເຮໂຣດວ່າ "ໝາຈິກຈອກ." ພຣະອົງໄດ້ຊົງບອກພວກເຂົາວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງເດີນທາງໄປກຸງເຢຣູຊາເລັມ (13: 33). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມີແຜນໄວ້ແລ້ວວ່າ ພຣະເຢຊູໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອເປັນຄຳໂຖ່ຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸດ. ເມືອງທີ່ວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ກາຍເປັນເມືອງທີ່ປະທານຊີວິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມທັງຫລາຍ; ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ "ຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍ່ຫ່ອນຖືກຂ້າຢູ່ນອກກຸງເຢຣູຊາເລັມ."

ພຣະເຢຊູຊົງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະເຕົ້າໂຮມຄົນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງພຣະອົງ "ເໝືອນດັ່ງແມ່ໄກ່ຮວບຮວມລູກໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ" (13: 34). ຄົນທັງຫລາຍໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ເຫັນວຽກງານ ແລະສິ່ງອັດສະຈັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງ.

ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຄົນປ່ວຍ, ຄົນຍາກຈົນ, ແລະຄົນທີ່ຖືກຂົ່ມເຫງ; ພຣະອົງໄດ້ເຫັນວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນບ່ອນທຳທຸຣະກິດ; ພວກຜູ້ນຳສາສນາສ່ວນຫລາຍເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມປອມ ທີ່ພຍາຍາມປ້ອງກັນຕຳແໜ່ງ, ປຸງແປງພຣະຄຳພຣະເຈົ້າ, ໃຊ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຂຸດຮີດປະຊາຊົນ. ພຣະເຢຊູຊົງຮັກຊາວເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຕ້ອງການທີ່ຈະໂຜດພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນ.

ເວລາພຣະເຢຊູຊົງທອດພຣະເນດເບິ່ງບ້ານເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈະເຫັນຫຍັງແດ່? ສຽງຮ້ອງໃຫ້ຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກຂົ່ມເຫງ; ຄົນຍາກຈົນຖືກປ່ອຍຖິ້ມ; ຄົນທັງຫລາຍເອົາຄວາມສນຸກສນານເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ຄົນທັງຫລາຍບໍ່ສົນໃຈເຣື່ອງຊີວິດນິຣັນ ແຕ່ສແວງຫາສາສນາທີ່ບໍ່ປະນາມການປະພຶດອັນຊົ່ວຊ້າສາມານຂອງພວກຕົນ.

ເວລາພຣະເຈົ້າສເດັດມາໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈະເຫັນຫຍັງແດ່? ພຣະອົງຈະເຫັນຄົນທີ່ ກັບໃຈແລ້ວ ແລະຮ້ອງໃຫ້ຫາພຣະອົງທັງວັນແລະຄົນບໍ່? ພຣະອົງຈະເຫັນຄຣິສຕຽນທີ່ອ້ອນວອນເພື່ອຈິດ ວິນຍານຂອງຄົນທີ່ຫລົງຫາຍບໍ່? ຫລາຍຄັ້ງພຣະອົງຊົງເຫັນຄົນຈອງຫອງ, ຄົນອວດດີ, ແລະຄົນຖຽງກັນ ເຣື່ອງສາສນາສາດ ໃນຂະນະທີ່ຄົນຫລວງຫລາຍໃນໂລກກຳລັງກ້າວໄປສູ່ຄວາມພິນາດ. ລູກາ 13 ເຕືອນ ພວກເຮົາວ່າປະຕູສູ່ຊີວິດນີ້ຮັບນັ້ນກໍແຄບ ແລະເວລາສຳລັບການກັບໃຈກໍຈຳກັດ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ພິສູດຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນແນວໃດກັບພຣະເຢ ຊູ? ມີຫຍັງແດ່ໃນຊີວິດຂອງເຮົາທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຮົາເປັນຄົນທີ່ພົ້ນແລ້ວ? ພວກເຮົາຈຸ້ນວາຍໃນເຣື່ອງ ຫລັກຂອງຄວາມເຊື່ອ ຫລືຄວາມທຸກລຳບາກຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມພວກເຮົາ? ພວກເຮົາມີລັກ ສະນະຄ້າຍພຣະເຢຊູເພີ່ມຂຶ້ນທຸກໆວັນບໍ່ ຫລືພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນທີ່ພິພາກສາຄົນອື່ນສເມີ? ໃຫ້ພວກເຮົາ ເຂົ້າຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈຖ່ອມແລະປ່ຽນແປງແລ້ວ ແລະຂໍພຣະຄຸນແລະຄວາມເມດຕາຈາກ ພຣະອົງ.

ຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າທຳງານເພື່ອປ່ຽນແປງຄວາມຄິດແລະການປະພຶດຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ ເປັນພຍານໃຫ້ຄົນອື່ນໆ. ມີໃຜແດ່ໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະເຈົ້າໃນ ຊີວິດ? ມີໃຜແດ່ໃນຄຸ້ມບ້ານແລະທີ່ທຳງານຂອງພວກເຮົາທີ່ບໍ່ໄປໂບດ? ຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານຮ້ອນຮິນ ເຣື່ອງການປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບຄົນທີ່ຍັງຫລົງບໍ່?

ຄຳຖາມ:

1. ທ່ານຈະຕອບຄຳຖາມໃນລູກາ 13: 23 ຢ່າງໃດ, "ນາຍເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະພົ້ນນັ້ນມີແຕ່ນ້ອຍຫລື?" ທ່ານຄິດວ່າຄຳຖາມນີ້ໝາຍເຖິງຫຍັງ?
2. ພຣະເຢຊູໝາຍເຖິງຫຍັງເວລາພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ ຜູ້ທຳອິດຈະເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍ ແລະຜູ້ສຸດທ້າຍຈະ ເປັນຜູ້ທຳອິດ?
3. ມີຄົນເຊື່ອຊາດໃດແດ່ ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຸ້ມທ່ານທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເປັນຄຣິສຕຽນ? ທ່ານຈະສ້າງຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອ ໃຈກັບພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?
4. ພວກເຮົາຈະເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູໄປເຖິງຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເຣື່ອງຄວາມພົ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 14

ກັບຄືນໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 14:1-24
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 14:1-24
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ຊົງເໜືອກວ່າສາສນາ, ເໜືອກວ່າຄວາມຮັ່ງມີ, ເໜືອກວ່າຊີວິດໃດໆ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານໄດ້ຈັດເອົາອັນໃດເປັນສິ່ງສຳຄັນກວ່າໝູ່ໃນຊີວິດທ່ານ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອສອນຄວາມສຳຄັນໃນການດຳຮົງຊີວິດ.

ຄຳນຳ

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງເດີນທາງກັບໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນມີພວກນັກທັມຟາຣີຊາຍໄດ້ເຊີນພຣະອົງໄປຮ່ວມຮັບທານອາຫານແລງເພື່ອສິ່ງຊອມເອົາຜິດພຣະອົງ, ພຣະອົງຊົງຮູ້ເລື່ອງນີ້ ແຕ່ພຣະອົງກໍໄປເພື່ອຈະມີໂອກາດສັ່ງສອນເຂົາ. ໃນພຣະທັມລູກາ 14 ນີ້ພຣະອົງໄດ້ສອນເຂົາເຖິງ 4 ເລື່ອງກັບຄືນສື່ປະເພດ.

1. ຊົງສອນລຳດັບຄວາມສຳຄັນ: (ລູກາ 14:1-6)

ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າຟາຣີຊາຍວາງແຜນເຊີນພຣະເຢຊູໄປຮັບທານອາຫານແລງໃນວັນຊະບາໂຕ ເພື່ອຊອມຈັບຜິດພຣະອົງທຸກວິທີທາງ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຢ້ານເຂົາແຕ່ປະການໃດ ຈຶ່ງໄປຕາມຄຳເຊີນຂອງເຂົາ. ໃນລູກາ 11 ໄດ້ບົ່ງບອກຢ່າງແຈ້ງວ່າເຂົາແກ້ງພຣະອົງ. ໃນລູກາ 14 ນີ້ເຂົາໄດ້ວາງແຜນການຢ່າງແນບນຽນດັ່ງນີ້;

1. ເຂົາເຊີນພຣະອົງໃນວັນຊະບາໂຕ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງເຮັດຜິດກົດຂອງວັນຊະບາໂຕ.
2. ເຂົາເອົາຄືນເປັນພະຍາດທ້ອງມານ (DROPSY OR BODY FLUIDS) ມານຶ່ງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ເພື່ອວ່າເມື່ອພຣະອົງຈະເຫັນແລ້ວຈະຊົງເມດຕາ ແລ້ວພຣະອົງກໍຈະເຮັດການອັສຈັນໃນວັນຊະບາໂຕ.
3. ເຂົາຜິກເບິ່ງພຣະອົງ (ຂໍ້ 1ຂ). (ຜິກເບິ່ງແປວ່າ ສິ່ງຊອມເບິ່ງ, ຊອກຫາຄວາມຜິດ).

ຟາຣີຊາຍເປັນພວກທີ່ຖືກົດຢ່າງເຄັ່ງຄັດຈຶ່ງພາກັນຍຶດຖືກົດ ແລະພິທີການຂອງໂມເຊທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ໃນສັມຍອິບພະຍົບໜີຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບເພື່ອເດີນທາງໄປຍັງແຜ່ນດິນການາອານພຸ້ນ. ຄວາມຈິງແລ້ວຈຸດປະສົງຂອງກົດນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກການງານຕ່າງໆ ເພື່ອເຂົາຈະອະນຸຍາດໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ມີໂອກາດໄປນະມັສການພຣະເຈົ້າຮ່ວມກັບພວກເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາ, ກົດບັນຍັດນີ້ຍັງຊ່ອຍພວກສັດລາກແກ່ໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກການງານຕ່າງໆອີກດ້ວຍ.

ສັງເກດເບິ່ງກົດບັນຍັດຂໍ້ນີ້; ຈຸດປະສົງແມ່ນໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກການງານແລ້ວພາກັນໄປນະມັສການພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໃຊ້ເກີນກວ່າຂໍ້ຫ້າມຈຶ່ງບໍ່ເຫັນຄວາມສຳຄັນຕາມລຳດັບຂອງຄວາມສຳຄັນ ດັ່ງນັ້ນກົດບັນຍັດນີ້ຈຶ່ງກາຍເປັນພາຣະ (Burden) ຂັດຂວາງເຂົາບໍ່ໃຫ້ເຮັດການດີ. ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນຄືນພະຍາດທ້ອງມານຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ພຣະອົງກໍຊົງສິງສານຢາກໃຫ້ລາວດີເປັນປົກກະຕິຈຶ່ງຖາມ

ພວກຟາຣີຊາຍວ່າ “ຖ້າເຮັດໃຫ້ດີພະຍາດໃນວັນຊະບາໂຕ ຈະຜິດຕໍ່ບັດຍັດຫລີບ?” (ຂໍ້ 2). ສັງເກດວ່າທຸກຢ່າງເປັນໄປຕາມແຜນຂອງຟາຣີຊາຍທີ່ເອົາຄົນເປັນພະຍາດທ້ອງມານຳມາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ. ເມື່ອເຂົາບໍ່ຕອບປະການໃດ ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ລາວດີແລ້ວ ບ່ອຍລາວໄປ “ພຣະອົງ ຈົ່ງຊົງຮັບເອົາຄົນນັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ດີພະຍາດແລ້ວກໍ່ບ່ອຍໄປ” (ຂໍ້ 4). ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ຊົງສອນຟາຣີຊາຍໃຫ້ຮູ້ຈັກແບ່ງວ່າອັນໃດສໍາຄັນຄວນເຮັດວັນນີ້ຫລືເອົາໄວ້ວັນໜ້າ ໂດຍກ່າວເປັນຄໍາອຸປະມາວ່າ “ຖ້າຄົນໃດໃນພວກທ່ານມີລູກຫລືງວຽງຕົກນໍ້າສ້າງ ຈະບໍ່ຮີບດົງອອກໃນວັນຊະບາໂຕຫລື?” (ຂໍ້ 5).

2. ຊົງສອນເຮືອງຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຝ່ສູງ: (ລູກາ 14:7-15)

ພຣະເຢຊູສັງເກດເຫັນແຂກຮັບເຊີນວັນນັ້ນ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນແຂກຜູ້ມີກຽດດັ່ງໃຜກໍ່ເລືອກນັ່ງບ່ອນນັ່ງທີ່ມີກຽດຊຶ່ງເປັນຂອງທັມມະດາຂອງສັງຄົມທີ່ໄປ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຫາທາງສັ່ງສອນເຂົາໂດຍກ່າວວ່າ “ເມື່ອຜູ້ໃດເຊີນທ່ານໄປໃນການກິນລ້ຽງສົມຣິດ ຢ່າຊູ່ນັ່ງບ່ອນມີກຽດ ຍ້ານວ່າເພິ່ນໄດ້ເຊີນຜູ້ມີກຽດຫລາຍກວ່າພວກທ່ານອີກ ແລະເຈົ້າພາບທີ່ໄດ້ເຊີນທ່ານທັງສອງນັ້ນ ຈະເວົ້າກັບທ່ານວ່າ ບ່ອນນັ່ງຂອງທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນີ້ ແລ້ວທ່ານກໍ່ຈະຍ້າຍໄປນັ່ງບ່ອນຕໍ່າທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມລະອາຍ” (ຂໍ້ 8-9). ແຕ່ລະເຊື້ອຊາດສັງຄົມມີການຈັດໂຕະງານລ້ຽງສົມຣິດບໍ່ຄືກັນ ໂຕະທີ່ມີກຽດໃນສັງຄົມຢິວຈະຈັດໂຕະຕໍ່າທີ່ນັ່ງແບບມີໝອນສາມລ່ຽມເພື່ອນອນເທິງນັ້ນຈະຈັດໄວ້ໃຈກາງຂອງໂຕະອື່ນໆ. ໃນງານລ້ຽງຂອງຄົນລາວເຮົາຈະຕັດໂຕະເຈົ້າພາບຫລືໂຕະທີ່ມີກຽດໄວ້ດ້ານໜ້າຂອງແຂກ ແລະໂຕະນັ້ນຈະຖືກສຽວນໄວ້ສໍາລັບເຈົ້າພາບທີ່ຖືກຍົກກຽດໃນວັນນັ້ນ.

ພຣະເຢຊູສັງເກດເຫັນແຂກໃນວັນນັ້ນພາກັນຊອກນັ່ງໂຕະທີ່ມີກຽດທີ່ໃຈກາງຂອງຫ້ອງ ເພາະແຂກນັ້ນຖືວ່າຕົນເອງເປັນບຸກຄົນສໍາຄັນຂອງງານນັ້ນ, ໃນພຣະທັມສຸພາສິດກ່າວວ່າ “ເມື່ອເຈົ້າຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດນັ້ນ ຢ່າທໍາທ່າອ້າງຕົວວ່າເປັນຄົນສໍາຄັນ ຖືກເລື່ອນຊັ້ນສູງກໍ່ຖືກປົດໃຫ້ຄົນອື່ນມາແທນທີ່” (ສຸພາສິດ 25:6-7). ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສອນວ່າ “ແຕ່ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບເຊີນແລ້ວຈຶ່ງໄປນັ່ງບ່ອນຕໍ່າທີ່ສຸດ ເພື່ອວ່າເມື່ອທ່ານເຈົ້າພາບມາເວົ້າກັບທ່ານວ່າ ສະຫາຍເອີຍ, ເຊີນຂຶ້ນໄປນັ່ງບ່ອນສູງກວ່າແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ກຽດຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫລາຍທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະນໍາກັນນັ້ນ” (ຂໍ້ 10). ຄົນລາວເຮົາບໍ່ຄ່ອຍມີບັນຫາເຮືອງເລືອກບ່ອນນັ່ງບ່ອນມີກຽດເທົ່າໃດ ເພາະຄົນລາວເຮົາເປັນຄົນຖ່ອມຕົວຢູ່ແລ້ວ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນເພື່ອຊອກນັ່ງບ່ອນຕໍ່າຫລືນັ່ງກັບພື້ນເພື່ອຈະໄດ້ນັ່ງອົງຝາແລ້ວຢຽດຂາໃສ່ຄົນອື່ນ. ການເລືອກບ່ອນນັ່ງພື້ນກໍ່ເປັນສັງຄົມລາວອັນມາແຕ່ດຶກດໍາບັນມາແທ້ ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ສອນໃຫ້ຢຽດຂາແລ້ວເດີນໄປຫາອື່ນ.

ເຮົາທັງຫລາຍເຄີຍເວົ້າກັນວ່າ ການທີ່ຈະນໍາຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງມາເຊື້ອພຣະເຈົ້າຫລືມາເປັນຄຣິສຕຽນນັ້ນຈັ່ງແມ່ນມັນຍາກ ແມ່ນແຕ່ຕົວເຮົາເອງກໍ່ໃຊ້ເວລາຕັ້ງຫລາຍປີຈຶ່ງເປັນຄຣິສຕຽນໄດ້, ແຕ່ເຮົາລືມໄປວ່າການຖ່ອມຕົວຢ່າງຍາກກວ່າການມາເປັນຄຣິສຕຽນ. ຫລາຍຄົນເປັນຄຣິສຕຽນບໍ່ທັນເທົ່າໃດກໍ່ຖືວ່າຕົນເອງຮູ້ໝົດ ຫລືລາງຄົນຈະເວົ້າວ່າຕົນເອງຮູ້ຫລາຍກວ່າອາຈານ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກໍາລັງຮັບທານອາຫານໃນເຮືອນຂອງຟາຣີຊາຍນັ້ນພຣະອົງຊົງເຫັນເຂົາພາກັນຕັ້ງຕົນເປັນຄົນສໍາຄັນ ຈົນເຂົາບໍ່ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູສໍາຄັນກວ່າເຂົາຈົນເຂົາສັ່ງຊອມເບິ່ງຄວາມຜິດຂອງພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມພາເຂົ້າເປັນຕົ້ນມາ. ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະອົງຈຶ່ງສອນວ່າ “ຢ່າຊູ່ນັ່ງ

ບ່ອນມີກຽດ ຢ້ານວ່າເພິ່ນໄດ້ເຊີນຜູ້ມີກຽດຫລາຍກວ່າພວກທ່ານອີກ”. ມັດທາຍບັນທຶກວ່າ “ແຕ່ມີຫລາຍຄົນ ທີ່ເປັນຕົ້ນຈະກັບເປັນປາຍ ແລະຜູ້ປາຍຈະກັບເປັນຕົ້ນ” (ມັດທາຍ 19:30).

ຫລັງຈາກພຣະອົງຊົງສອນເຂົາເຮືອງໄປໃນງານແລ້ວພຣະອົງຊົງສອນເຮືອງຈັດງານອີກໂດຍກ່າວວ່າ “ເມື່ອ ທ່ານຈັດງານກິນລ້ຽງຂຶ້ນນ້ອຍຫລືໃຫຍ່ກໍຕາມ ຢ່າເຊີນແຕ່ຈໍາເພາະບັນດາມິດສະຫາຍ ຫລືອ້າຍນ້ອງຍາດ ພີ່ນ້ອງ, ເພື່ອນບ້ານຜູ້ຮັ່ງມີ” (ຂໍ້ 12). ຕາມທັມມະດາສາມັນຂອງສັງຄົມມະນຸດທົ່ວໄປເມື່ອຈັດງານລ້ຽງນ້ອຍ ຫລືໃຫຍ່ກໍຕາມ ຝ່າຍເຈົ້າພາບຈະເຊີນແຕ່ຄົນທີ່ຮູ້ຈັກຮັກແພງກັນເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ມີໃຜດອກຈະເຊີນຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ກັນມາໃນງານ ແຕ່ເມື່ອມາຟັງເບິ່ງຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຊ້ອນເລິກຢູ່ສອງປະການຄື; 1. “ຢ້ານເຂົາຈະ ເຊີນທ່ານອີກເປັນການຕອບແທນ” (ຂໍ້ 12) ແປວ່າເມື່ອເຂົາຈັດງານລ້ຽງເຂົາກໍຈະເຊີນທ່ານໄປ ແລະທ່ານຈະ ຕ້ອງໄປຫາກບໍ່ໄປເຂົາຈະເວົ້າວ່າ ບາດເພິ່ນເຊີນເຮົາງຸກຍັງໄປ, ບາດເຮົາເຊີນເພິ່ນບໍ່ມາ ເມື່ອທ່ານບໍ່ໄປ ອາດນໍາຄວາມຂັດຂ້ອງໝອງໃຈກໍເປັນໄດ້. 2. ພຣະເຢຊູເວົ້າສອນເຮືອງງານລ້ຽງປະກອບດ້ວຍເຮືອງແຜ່ນ ດິນສວັນຈຶ່ງສອນວ່າ ໃຫ້ເຊີນ “ຄົນຍາກຈົນ, ຄົນພິການ, ຄົນຂາເສັ້ງ, ຄົນຕາບອດ” (ຂໍ້ 13) ເພາະຄົນເຫລົ່າ ນີ້ຈະບໍ່ເຊີນທ່ານເພື່ອເປັນການຕອບແທນ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຕອບແທນໃນສິ່ງທີ່ທ່ານເຮັດກັບຄົນເຫລົ່າ ນີ້ (ຂໍ້ 14). “ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດການເຫລົ່ານີ້ແກ່ຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງໃນພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົານີ້ກໍໄດ້ເຮັດ ແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ” (ມັດທາຍ 25:40). ສລຸບແລ້ວແມ່ນພຣະເຢຊູກໍາລັງເວົ້າເຮືອງແຜ່ນດິນສວັນ ເພາະວ່າຜູ້ ໃດຖ່ອມຕົວລົງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນນັ້ນເອງ “ຜູ້ໃດຍົກຕົວຂຶ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຖອຍລົງ ຜູ້ໃດຖ່ອມຕົວລົງ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກ ຍົກຂຶ້ນ”. (ມັດທາຍ 23:12).

3. ຊົງສອນການແບ່ງເວລາ: (ລູກາ 14:16-24)

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄໍາອຸປມາເຮືອງແຜ່ນດິນສວັນຄ້າຍຄືງານກິນລ້ຽງໃຫຍ່ຊຶ່ງທ່ານເອງກໍເຄິ່ງຈັດມາແລ້ວເຊັ່ນ ງານດອງ, ງານວັນເກີດ, ງານຈົບໂຮງຮຽນ, ງານອອກກັມ, ງານຄົບຮອບແຕ່ງງານ ແລະອື່ນໆ. ອີງຕາມຣະ ບຽບສັງຄົມໂລກປັດຈຸບັນນິຍົມກັນເຮັດບັດເຊີນ ສ່ວນບັດເຊີນຫລືໄປເຊີນປາກເປົ່ານັ້ນໃນສມັຍເຮົາຍັງບໍ່ທັນ ຈະເຮິນເຮົາກໍມັກຈະໄປສິ່ງຫລືໄປເຊີນຮອດບ້ານເຖິງເຮືອນ ລາງເທື່ອບ້ານນ້ອຍເມືອງນ້ອຍແດ່ກໍມັກຈະຫາ ພວກໝູ່ມສາວອອກໄປເຊີນຕາງໜ້າເຈົ້າພາບໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເຮັດບັດເຊີນ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອມາເຖິງບັດເຊີນ ໃນໂລກສມັຍໃໝ່ ຫລືໜັງສືຂອບໃຈ, ບັດຄຣິສັມສແລະອື່ນໆ ເຮົາຄວນພິຈາຣະນາວ່າອັນໃດຄວນສິ່ງທາງ ໄປສະນີ, ອັນໃດຄວນໄປຮອດບ້ານເຖິງເຮືອນ. ໃນຄໍາອຸປມາຂອງພຣະເຢຊູຄັ້ງໃນສມັຍນັ້ນຄົງຈະບໍ່ເຮັດບັດ ເຊີນ ແຕ່ອາດເຊີນໂດຍປາກເປົ່າ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເຊີນໝົດທຸກຄົນໃນຄັ້ງແຮກໂດຍຂໍ້ສັງເກດນີ້ “ຜູ້ທີ່ຮັບເຊີນ” (ຂໍ້ 17ຂ). ແປວ່າເລືອກຜູ້ເຊີນໂດຍສເພາະແມ່ນຜູ້ຮູ້ຈັກຮັກແພງໃກ້ຊິດກັນຈຶ່ງຖືກເຊີນຄ້າຍຄືກັບທ່ານຈັດງານ ລ້ຽງທ່ານກໍຈະເຊີນແຕ່ຄົນໃກ້ຊິດຫລືຍາດພີ່ນ້ອງເທົ່ານັ້ນ.

ໜ້າເສັງດາຍແຂກຜູ້ມີກຽດຜູ້ຖືກເຊີນພັດບໍ່ມາໃນງານລ້ຽງນີ້ “ເມື່ອໂມງກິນລ້ຽງເຖິງແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ຂ້ອຍ ໃຊ້ຂອງຕົນໄປບອກຜູ້ທີ່ຮັບເຊີນນັ້ນວ່າ “ເຊີນມາຂ້ານ້ອຍເທົ່ານັ້ນ” (ຂໍ້ 17). ບັນດາຄົນທີ່ຖືກເຊີນຊ້າພັດພາ ກັນແກ້ຕົວເພາະບໍ່ຢາກມາໃນງານລ້ຽງ, “ຜູ້ທໍາອິດເວົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ຊື້ນາໄວ້ ເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງໄປເບິ່ງນານັ້ນ

ເຮົາຂໍນໍາກ່ອນ. ອີກຄົນນຶ່ງເວົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ຊຶ້ງໄວ້ທ້າຄູ່ ແລະກໍາລັງຈະໄປລອງເບິ່ງງົວນັ້ນ ເຮົາຂໍນໍາກ່ອນ. ສ່ວນອີກຄົນນຶ່ງເວົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ແຕ່ງງານ ເພາະສັນນັ້ນເຮົາໄປບໍ່ໄດ້” (ຂໍ້ 18-20). ທັງສາມຄົນນີ້ເປັນຄໍາອຸປະມາແຂກຜູ້ມີກຽດເພື່ອເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນສວັນ, ເຣື່ອງນີ້ແມ່ນແນໃສ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກແຕ່ເຂົາກັບປະຕິເສດໂດຍເຫັນສິ່ງຂອງໃນໂລກສໍາຄັນກວ່າຄໍາເຊີນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຣື່ອງນີ້ກໍຍັງລາມມາເຖິງເທົ່າທຸກວັນນີ້. ເມື່ອແຜ່ນດິນສວັນທີ່ປຽບທຽບງານລ້ຽງໃຫຍ່ຕຽມພ້ອມແລ້ວ ແຕ່ຜູ້ຖືກເຊີນບໍ່ມາເຈົ້າຂອງງານທີ່ໝາຍເຖິງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ຂ້ອຍໃຊ້ອອກໄປເຊີນທຸກຄົນທີ່ເຂົາພົບເຫັນຈະເປັນຄົນພິການໃດໆກໍໃຫ້ເຊີນມາ “ຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນໄດ້ມາເລົ່າເຣື່ອງນີ້ໃຫ້ນາຍພັງ ເຈົ້າເຮືອນກໍຮ້າຍຫລາຍຈຶ່ງສັ່ງຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນວ່າ ““ຈຶ່ງຮີບອອກໄປຕາມຖົນໃຫຍ່ຮ່ອມນ້ອຍໃນເມືອງ ແລະພົບຄົນຍາກຈົນ, ຄົນພິການ, ຄົນຕາບອດ, ແລະຄົນຂາເສັ້ງເຂົ້າມາທີ່ນີ້” ແລ້ວຂ້ອຍໃຊ້ຈຶ່ງມາບອກວ່າ ນາຍເອີຍ, ອັນທີ່ທ່ານສັ່ງຂ້ານ້ອຍກໍເຮັດແລ້ວ ແຕ່ຍັງມີບ່ອນຫວ້າງເປົ່າຢູ່” (ຂໍ້ 21-22).

ຄົນເຮົາທຸກຄົນມີວຽກງານແລະພາຣະທ້າທີ່ຂອງຕົນຈົນລາງຄົນຮອດບໍ່ມີເວລາສໍາລັບຕົນເອງ ດັ່ງທີ່ເຫັນໃນຄໍາອຸປະມາຂອງພຣະເຢຊູ ທັງນີ້ກໍເພາະວ່າລາງເທື່ອເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກແບ່ງເວລາວ່າອັນໃດຄວນເຮັດກ່ອນ ຫລືລາງຄົນຮູ້ຈັກແບ່ງເວລາຢູ່ ແຕ່ຫາກບໍ່ຢາກເຮັດໃນສິ່ງນັ້ນຈຶ່ງແກ້ຕົວວ່າມີວຽກຈະຕ້ອງເຮັດເພື່ອເປັນການແກ້ຕົວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກຊົນຊາດອິສຣາເອນໃຫ້ເປັນຊົນຊາດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຈະນໍາເຂົາໄປເຖິງຄວາມພົ້ນແຕ່ເຂົາກັບປະຕິເສດຄໍາເຊີນຂອງພຣະອົງດັ່ງທີ່ເຫັນໃນຄໍາອຸປະມາເຣື່ອງງານລ້ຽງໃຫຍ່ນັ້ນ ເມື່ອງງານລ້ຽງບໍ່ມີຄົນເຂົ້າເຕັມ ໝາຍຄວາມວ່າແຜ່ນດິນສວັນຍັງກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງອອກໄປທຸກທິນທຸກແຫ່ງ, ເພື່ອເຊີນຄົນທຸກປະເພດເຂົ້າມາໃນງານລ້ຽງຊຶ່ງໝາຍເຖິງແຜ່ນດິນສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ວັນນີ້ແມ່ນທ່ານຜູ້ນຶ່ງທີ່ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງກໍາລັງມາເຊີນທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນງານລ້ຽງໃຫຍ່ ຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍເຂົ້າປາອາຫານຢ່າງດີ, ໃນທີ່ນັ້ນຈະມີແຕ່ຄວາມສຸກມ່ວນຊື່ນດ້ວຍຄວາມຮັກແພງກັນ, ທຸກຄົນແຕ່ງຕົວຢ່າງສວຍງາມເໝາະສົມກັບງານລ້ຽງໃຫຍ່ອັນມີກຽດ ດັ່ງນັ້ນເຊີນທ່ານເຂົາມາໃນງານນີ້ດ້ວຍ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 15

ເຊີນມາໃນງານລ້ຽງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 15:1-2, 8-32
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 15:1-32
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ສລອງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານຈະໄປງານສລອງນີ້ບໍ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຊັກຊວນທ່ານເຂົ້າໄປໃນງານສລອງໃຫຍ່ນີ້.

ຄຳນຳ

ທຸກຄັ້ງທີ່ມີຄົນກັບໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູແຜ່ນດິນສວັນຈະຈັດງານສລອງຕ້ອນຮັບຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນສວັນດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ, ວັນນີ້ທ່ານທັງຫລາຍກໍຖືກເຊີນໄປຮ່ວມງານສລອງນີ້.

1. ພຣະເຢຊູແລະຝູງຊົນ: (ລູກາ 15:1-2)

ທຸກຄັ້ງທີ່ພຣະເຢຊູສະເດັດໄປທາງໃດກໍມັກຈະມີຜູ້ຄົນຕິດຕາມພຣະອົງໄປສເມີ, ມີທັງຄົນເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍມາຫາພຣະອົງເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີພະຍາດ, ມີທັງຄົນທຸກຍາກມາເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມບັນເທີງ, ທຸກຄັ້ງຈະຕ້ອງມີຄົນນອກສິນທັມແລະພວກນັກທັມຟາຣີຊາຍຕິດຕາມພຣະອົງເພື່ອຈະຫາເລື່ອງຈັບຜິດພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄປພົວພັນກັບຄົນບາບ. ສາສນາຈານຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່າ ເລື່ອງການກ່າວໂຈມຕີຄົນນອກນີ້ບໍ່ແມ່ນແຕ່ເກີດຂຶ້ນໃນສັມຍຂອງຟາຣີຊາຍເທົ່ານັ້ນ ມັນຍັງເກີດຂຶ້ນໃນໂບດຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ໂດຍສເພາະແມ່ນການສອນຫລີກການເທສນາກ່າວປະນາມຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ຈົນເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນບໍ່ມີໝູ່ເພື່ອນທີ່ຍິ່ງບໍ່ທັນເຊື່ອພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນຍັງເວົ້າອີກວ່າຫາກເຮົາເຮັດແນວນັ້ນເຮົາກໍບໍ່ຕ່າງຫຍັງກັບພວກຟາຣີຊາຍທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປພົວພັນກັບຄົນເກັບພາສີ. ເພື່ອເປັນການສອນພວກນັກທັມຟາຣີຊາຍ ພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າຄຳອຸປະມາເລື່ອງແກະເສັງໃຫ້ເຂົາຟັງ (15:3-7) ແລະບົດຮຽນຕອນນີ້ໄດ້ສອນເຮົາທັງຫລາຍຜູ້ເທສນາກ່າວປະນາມຄົນບໍ່ເຊື່ອພຣະເຢຊູໃຫ້ຢຸດກ່າວປະນາມ ແລະສອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນໃຫ້ມີໃຈຍອມຮັບຄົນຜິດບາບ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຍອມຮັບການກະທຳບາບຂອງເຂົາ.

2. ພົບແລ້ວກໍຍິນດີ: (ລູກາ 15:8-10)

ຫລັງຈາກຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາເລື່ອງແກະເສັງແລ້ວ ໄດ້ຊົງກ່າວເລື່ອງຍິງຊາວອິສຣາເອນຄົນນຶ່ງທີ່ເສັງເງິນໄປນຶ່ງຫລຽນໃນເຮືອນຂອງຕົນ. ໃນສັມຍນັ້ນເຮືອນຂອງຄົນຍິງບໍ່ຄ່ອຍມີປ່ອງຢ້ຽມແລະຍັງເປັນເຮືອນບູດິນອີກດັ່ງນັ້ນໃນເຮືອນຈຶ່ງບໍ່ມີແສງສວ່າງພໍທີ່ຈະເຫັນຂອງເລັກນ້ອຍໄດ້ງ່າຍດາຍ, ນາງຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄຕ້ໂຄມໄຟເພື່ອຊອກຫາເງິນຫລຽນນັ້ນ. ຕາມປົກກະຕິຜູ້ຍິງຊາວຍິງຈະຕ້ອງມີເງິນສືບຫລຽນ ເພາະເປັນເງິນຄ່າດອງທີ່ໄດ້ມາຕອນແຕ່ງງານພຸ້ນ ແລະນາງຈະເກັບເງິນນີ້ໄວ້ໃຊ້ໃນຍາມສຸກເສີນເທົ່ານັ້ນ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງ

ຊຶ່ງກ່າວວ່າ “ຍິງຄົນໃດມີເງິນຢູ່ສິບຫລຽນ ເມື່ອເສັງຫລຽນນຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ໂຄ່ມກວາດເຮືອນຄົນຫາຖ້ວນທີ່ຈົນກວ່າຈະພົບຫລື” (ຂໍ້ 8). ສັງເກດຄຳວ່າ “ໄຕ້ໂຄ່ມ+ກວາດເຮືອນ” ນອກຈາກໄຕ້ໂຄ່ມໄຟແລ້ວຄາດວ່າຍັງຊອກບໍ່ທັນເຫັນຈຶ່ງປັດກວາດເຮືອນເພາະເປັນເຮືອນບູດິນ ນາງຈະບໍ່ຢຸດພັກຜ່ອນຈົນກວ່າຈະພົບເງິນຫລຽນນັ້ນ. ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກແລະຊອກຫາຄົນຫລົງຫາຍໂດຍນຳແສງສວ່າງມາເຖິງເຂົາພ້ອມທັງຊອກຄົນໄປທຸກທິນທຸກແຫ່ງແລະຈະຊອກໄປເລື້ອຍໆ ຈົນກວ່າຈະພົບ.

“ເມື່ອພົບແລ້ວຈຶ່ງເອີ້ນພວກສະຫາຍແລະບັນດາເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນມາພ້ອມພຽງກັນ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ ຈົ່ງມາຊື່ນຊົນຍົນດີກັບເຮົາເທັ້ນເພາະເຮົາໄດ້ພົບເງິນຫລຽນນຶ່ງຂອງເຮົາທີ່ເສ້ຍໄປແລ້ວນັ້ນ” (ຂໍ້ 9). ແປວ່າເມື່ອຄົນບາບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງກັບໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດແລ້ວ ແຜ່ນດິນສວັນກໍຈັດງານສລອງຕ້ອນຮັບຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ. ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍກັບຄົນນອກສິນທັມຜູ້ນຶ່ງກັບໃຈເຊື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດຫລາຍກວ່າຄົນຮ້ອຍຄົນທີ່ຖືຕົນເອງວ່າສິນທັມແຕ່ບໍ່ກັບໃຈໃໝ່ອີກຊ້ຳ.

3. ໃນທີ່ສຸດກໍກັບມາ: (ລູກາ 15:11-24)

ຄຳອຸປະມາຕອນນີ້ມີຄວາມສຳຄັນສອງພາກຄື; ພາກທີນຶ່ງແມ່ນລູກຊາຍຜູ້ນ້ອຍອອກຈາກບ້ານເຮືອນແລະຜານສັບສົມບັດຂອງພໍ່ທີ່ມອບໃຫ້ ແລະເມື່ອຮູ້ເມື່ອຄົງວ່າຕົນເອງໄດ້ເຮັດຜິດແລ້ວກໍກັບຄືນຫາພໍ່ເພື່ອສາຣະພາບຄວາມຜິດທັງໝົດ. ພາກທີສອງແມ່ນລູກຊາຍຜູ້ໃຫຍ່ຜູ້ເປັນລູກຊາຍທີ່ດີແລະຟັງຄວາມ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ດີໃຈເມື່ອນ້ອງຊາຍກັບຄືນບ້ານ. ທັງສອງພາກຕອນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຮືອງບຸດຫລົງຫາຍກໍຈົງ ແຕ່ຈຸດສຳຄັນນັ້ນແມ່ນເຮືອງພຣະເຈົ້າຊົງອະພັຍແກ່ທຸກຄົນ. ຜູ້ນ້ອງໝາຍເຖິງຄົນກັບໃຈໃໝ່ທຸກຄົນ, ສ່ວນຜູ້ອ້າຍບໍ່ຍອມເຂົ້າໄປໃນງານສລອງຕ້ອນຮັບນ້ອງຊາຍນັ້ນໄດ້ແກ່ພວກນັກທັມຟາຣີຊາຍທີ່ຖືວ່າຕົນເອງເປັນຄົນສິນທັມທີ່ຄອຍຖ້າຈັບຄວາມຜິດທຸກປະການ (ຂໍ້ 2).

ລູກຊາຍຜູ້ນ້ອຍຂາດຄວາມອິດທິນທີ່ຈະເຮັດໄຮ່ໄຖນາຈົນເຖິງເວລາຮັບສົມບັດສ່ວນແບ່ງທີ່ພໍ່ຈະມອບໃຫ້ໃນອະນາຄົດ, ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ພໍ່ແບ່ງຊັບທີ່ພໍ່ຕຽມຈະມອບໃຫ້ນັ້ນມາໃຫ້ລາວດຽວນີ້, ເມື່ອພໍ່ບໍ່ສາມາດຍັບຍັ້ງລາວໄດ້ຈຶ່ງແບ່ງຊັບນັ້ນໃຫ້ລາວ. ເມື່ອຊາຍໜຸ່ມໄດ້ເງິນແລ້ວກໍອອກເດີນທາງໄກໂດຍຕັ້ງໃຈວ່າຈະເອົາເງິນນັ້ນໄປລົງທຶນ ແຕ່ເມື່ອໄປເຖິງເມືອງໄກແລ້ວກໍຢຸດພັກຜ່ອນສາກ່ອນໆລົງມີຄ້າຂາຍ, ລາວໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງພູມເພືອຍຈົນໃນທີ່ສຸດເງິນທີ່ເອົາມານັ້ນກໍໝົດຢ່າງບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ. ຄຣິສຕຽນວັນນີ້ກໍຄ້າຍຄືຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນີ້ ດ້ວຍວ່າພຣະບິດາຂອງພວກເຮົາມີຊັບສົມບັດໄວ້ທີ່ຟ້າສວັນ ແຕ່ຄຣິສຕຽນສ່ວນຫລາຍຢາກໄດ້ຊັບສົມບັດທີ່ພຣະບິດາຕຽມຈະມອບໃຫ້ໃນເວລານີ້.

“ເມື່ອໃຊ້ຈ່າຍຊັບເຫລົ່ານັ້ນໝົດແລ້ວ ກໍເລີຍເກີດການອິດຍາກອັນໃຫຍ່ທີ່ເມືອງນັ້ນ ແລ້ວລາວກໍຕົກຢູ່ໃນຄວາມຂັດສົນ ລາວຈຶ່ງໄປຂໍອາສັຍຢູ່ກັບຄົນຜູ້ນຶ່ງໃນເມືອງນັ້ນ ແລ້ວຜູ້ນັ້ນໄດ້ໃຊ້ລາວໄປລ້ຽງໝູທີ່ທົ່ງນາ” (ຂໍ້ 14-15). ການເຮັດຕາມໃຈນັ້ນມັກຈະຕົກຕໍ່າຢູ່ເລື້ອຍ, ຊາຍຄົນນີ້ເມື່ອກ່ອນເປັນຮອດລູກເສດຖີ ແຕ່ເມື່ອອອກຈາກບ້ານຕອນແຮກກໍອາດມີໝູ່ເພື່ອນຢ່າງຫລວງຫລາຍເພາະລາວມີເງິນ ແຕ່ເມື່ອໝົດເງິນແລ້ວໝູ່ເພື່ອນກໍໝົດໄປດ້ວຍ ເບິ່ງແລ້ວຊີວິດຂອງລາວຄືຢ່າງລົງຂັ້ນໄດແຫ່ງຊີວິດ ແລະສິ່ງຕໍ່າທີ່ສຸດລາວໄດ້ກາຍເປັນຄົນໃຊ້ ແລະບໍ່ແມ່ນຄົນໃຊ້ທັມມະດາ ລາວກາຍເປັນຄົນໃຊ້ລ້ຽງໝູທີ່ຖືວ່າເປັນສັດທີ່ມີມິນທິນ “ຢ່າກິນໝູເພາະໝູເປັນສັດທີ່ຖືວ່າເປັນມິນທິນ ມັນບໍ່ຄຽງເອື້ອງ ແຕ່ມີໂບກຕິນເປັນກີບ, ຢ່າກິນສັດເຫລົ່ານີ້ ແລະຢ່າ

ແຕະຕ້ອງແມ່ນແຕ່ຊາກສົບຂອງມັນ” (ພຣະບັດຍັດສອງ 14:8 ແລະກິດຣະບຽບຂອງພວກເລວີ 11:7). ມັນ ຄ້າຍຄືຄຣິສຕຽນລາງຄົນທີ່ໄດ້ຫລົງຈາກພຣະເຈົ້າໄປແລ້ວຍ່ອມພົບກັບບັນຫາຕ່າງໆນາ ແຕ່ຂໍກຸນແຈສໍາຄັນ ຄືການຮູ້ເມື່ອຄົງວ່າຕົນເອງເປັນຄົນຫລົງທາງຫລືໄດ້ເຮັດຜິດໄປແລ້ວດັ່ງຊາຍໜຸ່ມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວນີ້.

“ເມື່ອລາວຮູ້ເມື່ອຄົງແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ລູກຈ້າງຂອງພໍ່ເຮົາຫລາຍຄົນ ເຂົາຍັງມີອາຫານກິນອີ່ມຈົນເທລືອ ສ່ວນ ເຮົາຈະມາຕາຍອິດຢາກຢູ່ທີ່ນີ້ ຈໍາເປັນເຮົາຕ້ອງລຸກກັບຄືນໄປຫາພໍ່ຂອງເຮົາ ແລ້ວເວົ້ານໍາເພິ່ນວ່າ ພໍ່ເອີຍ, ລູກໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ສວັນ ແລະຕໍ່ພໍ່ແລ້ວ” (ຂໍ້ 17-18). ການຮູ້ເມື່ອຄົງວ່າຕົນເອງໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງເປັນຄື ຂົວຂ້າມເຫວເລິກໄປຍັງຈຸດໝາຍຂອງຊີວິດ, ລາວໄດ້ຝຶກຫັດຄໍາເວົ້າທີ່ຈະຕ້ອງເວົ້າກັບພໍ່ດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ສຸ ພາບແລະອ່ອນຫວານ. ວ່າແລ້ວລາວກໍຕັດສິນໃຈກັບຄືນໄປຫາພໍ່ຂອງລາວແລ້ວກ່າວວ່າ “ພໍ່ເອີຍ, ລູກໄດ້ ເຮັດຜິດຕໍ່ສວັນ ແລະຕໍ່ພໍ່ແລ້ວ, ແລະບໍ່ສົມຄວນຈະເອີ້ນຊື່ວ່າເປັນລູກຂອງພໍ່ອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຂໍໃຫ້ເປັນເໝືອນ ລູກຈ້າງຂອງພໍ່ຄົນນຶ່ງທ້ອນ” (ຂໍ້ 21). ຫາກຄຣິສຕຽນຝຶກຫັດຄໍາເວົ້ານີ້ ເພື່ອໃຊ້ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະຝຶກຫັດ ຄໍາເວົ້າຄ້າຍຄືກັນນີ້ໃຊ້ກັບຄອບຄົວແລະເພື່ອນຝູງໃນການຄົນດີກັນຄົງຈະດີ.

“ແຕ່ພໍ່ໄດ້ເອີ້ນບອກຄົນໃຊ້ຂອງຕົນວ່າ ຈຶ່ງຮີບເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຢ່າງດີທີ່ສຸດອອກມານຸ່ງໃຫ້ລູກຂອງເຮົາ ແລະເອົາ ແຫວນມາສວມໃສ່ມື ກັບເອົາເກີບມາສູບໃສ່ຕີນ ແລ້ວຈຶ່ງເອົາຫຼົວໜຸ່ມຕົວອ້ວນພິມາຂ້າລ້ຽງກັນເພື່ອຊົມຊື່ນ ຍິນດີ” (ຂໍ້ 22). ທ່ານພໍ່ຈະວາດພາບເຫັນຊາຍໜຸ່ມຄົນນີ້ກັບບ້ານດ້ວຍຄວາມໂຊກໂຊນຊຶ່ງພາສາພື້ນເມືອງ ເວົ້າວ່າ ຄືໄກ່ຕີກນ້ໍາ ເພາະເມື່ອເວລາຂົນໄກ່ຍັງແຫ້ງຢູ່ກໍເປັນສີສັນອັນງົດງາມ ແຕ່ເມື່ອຂົນໄກ່ປຽກຊຸ່ມຂົນ ຂອງມັນກໍບໍ່ເປັນຕາເບິ່ງ, ຕົວຂອງມັນຈະໜາວສັ້ນຢ່າງທົດຫູ່, ຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນີ້ຕ້ອງຢູ່ໃນສະພາບນີ້ແນ່ນອນພໍ່ ຈຶ່ງບອກເອົາເຄື່ອງນຸ່ງ, ເອົາເກີບ, ເອົາແຫວນ ແລະຂ້າງໜຸ່ມຈັດງານລ້ຽງ ໃນຄວາມຄິດຂອງພໍ່ຄິດວ່າຊາຍ ໜຸ່ມຜູ້ນີ້ປຽບເໝືອນຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວຄືນມາອີກ ຈຶ່ງເປັນໜ້າຊົມຊື່ນຍິນດີຫລາຍ. ຄຣິສຕຽນທີ່ຫລົງທາຍ ຈາກພຣະເຈົ້າ ຫລືຄົນທີ່ກັບໃຈເຊື່ອພຣະເຢຊູຈະໄດ້ການຕ້ອນຮັບແນວນີ້ຢ່າງແນ່ນອນ.

4. ເຊີນເຂົ້າຮ່ວມງານສລອງ: (ລູກາ 15:25-32)

“ຝ່າຍລູກຊາຍກົກຍັງຢູ່ທີ່ງ່າ ເມື່ອກໍາລັງມາໃກ້ຈະເຖິງເຮືອນແລ້ວລາວກໍໄດ້ຍິນສຽງເສບແລະການເຕັ້ນລໍາ ລາວຈຶ່ງເອີ້ນເອົາຄົນໃຊ້ຜູ້ນຶ່ງອອກມາຖາມວ່າ ນັ້ນແມ່ນການຫຍັງ” (ຂໍ້ 25-26). ເມື່ອຊາບເຫດການຈາກຄົນ ໃຊ້ແລ້ວລາວກໍຄິດຄຽດບໍ່ພໍໃຈຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຂົ້າເຮືອນ. ຫາກເຮົາກັບຄືນໄປອ່ານ ຂໍ້ 2 ເຮົາກໍຈະຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູ ກໍາລັງສອນພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກນັກທັມ ທີ່ໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ພຣະເຢຊູວ່າພຣະອົງຕ້ອນຮັບຄົນນອກສິນທັມ.

“ທາງພໍ່ກໍໄດ້ອອກໄປອອຍໃຈຊວນເຂົ້າມາ ແຕ່ລາວກໍຕອບພໍ່ວ່າ ເບິ່ງເທາະພໍ່, ລູກໄດ້ປະຕິບັດພໍ່ເໝືອນເປັນ ຂ້ອຍໃຊ້ໄດ້ຈັກບິມາແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ສະເມີດຕໍ່ຄໍາສັ່ງພໍ່ຈັກເທື່ອ ແຕ່ພໍ່ກໍຍັງບໍ່ໃຫ້ລູກແກະຕົວດຽວ ເພື່ອຈະ ຈັດການລ້ຽງໃຫ້ມິດສະຫາຍຂອງລູກ ມາຮ່ວມຍິນດີນໍາ” (ຂໍ້ 29). ນອກຈາກລາວຈະຈົ່ມຮ້າຍພໍ່ລາວຍັງກ່າວ ປະນາມຜູ້ເປັນນ້ອງອີກວ່າ “ແຕ່ເມື່ອລູກພໍ່ຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ຜານສົມບັດຂອງພໍ່ດ້ວຍການຄົບກັບຍິງແມ່ຈ້າງນັ້ນໄດ້ ມາແລ້ວ ພໍ່ກະຍັງຂ້າງໜຸ່ມຕົວອ້ວນພິຈັດການລ້ຽງມັນ” (ຂໍ້ 30).

ລູກຊາຍຜູ້ນີ້ອ້າງຕົນເອງວ່າເປັນລູກທີ່ຟັງຄວາມຈຶ່ງຄຽດຮ້າຍຜູ້ເປັນພໍ່ຈົນເວົ້າວ່າ ລູກແກະຕົວດຽວພໍ່ກໍບໍ່ໃຫ້, ລາວອາຈເວົ້າດ້ວຍຄວາມອິດສາ ລາງເທື່ອລາວອາດຄິດເຖິງແກະຕົວດຽວທີ່ໄດ້ຂ້າລ້ຽງພວກເພື່ອນຝູງ ແຕ່ ລິມໄປວ່າຂອງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຂອງພໍ່ກໍແມ່ນຂອງລາວ “ລູກເອີຍ, ຝ່າຍເຈົ້າຢູ່ນໍາພໍ່ເລື້ອຍ ສິ່ງຂອງທັງໝົດຂອງ

ພໍ່ກໍເປັນຂອງເຈົ້າ” (ຂໍ້ 31). ລາວເປັນລູກທີ່ຕິດຢູ່ກັບເຮືອນ, ເປັນລູກທີ່ເຊື່ອຟັງຄວາມ. ພວກຟາຣີຊາຍແລະ ພວກນັກທັມນັ້ນນັບວ່າເປັນລູກທີ່ຕິດຢູ່ກັບໂບດ ແລະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດທຸກປະການ ແຕ່ໜ້າເສັງ ດາຍທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປີດໃຈຕ້ອນຮັບຄົນກັບໃຈໃໝ່ ຈຶ່ງນັບວ່າພວກເຂົາຂາດສິ່ງສໍາຄັນອັນໃຫຍ່ຫລວງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເລົ່າຄໍາອຸປະມານີ້ເພື່ອສັ່ງສອນເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາມີຈິດໃຈຕ້ອນຮັບຄົນນອກສິນທັມ.

ຄໍາຖາມ:

1. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຮັບຄົນເກັບພາສີ?
2. ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກນັກທັມເຫັນພຣະເຢຊູຕ້ອນຮັບຄົນເກັບພາສີເຂົາມີໃຈຄິດຢ່າງໃດ?
3. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວຄໍາອຸປະມາເຣື່ອງແກະເສັງ? ເຣື່ອງນີ້ສອນຫຍັງທ່ານແດ່?
4. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເລົ່າຄໍາອຸປະມາເຣື່ອງຜູ້ຍິງກັບເງິນຫລຽນ? ເຣື່ອງນີ້ສອນຫຍັງທ່ານແດ່?
5. ຄໍາອຸປະມາເຣື່ອງບຸດຫລົງຫາຍ ແມ່ນເຣື່ອງສໍາຄັນອັນໃດ?
6. ຜູ້ນ້ອງຄິດແນວໃດຈຶ່ງຮວບຮວມຊັບແລ້ວໄປທຸ່ວງເມືອງໄກ?
7. ເມື່ອລາວໝົດເງິນແລ້ວມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ລາວຝຶກຫັດການສາຣະພາບແນວໃດ?
8. ລາວສາຣະພາບຕໍ່ພໍ່ແນວໃດ? ແລະພໍ່ເຮັດແນວໃດກັບລາວ?
9. ຜູ້ອ້າຍໝາຍເຖິງຜູ້ໃດ?
10. ວັນນີ້ທ່ານຈະປ່ຽນທ່າທີຂອງທ່ານແນວໃດຈຶ່ງຈະບໍ່ເປັນຄືສອງນ້ອງອ້າຍນີ້?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ພິດໂອກາດແລ້ວ

ບົດຮຽນທີ 16

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 16:19-31
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 16:19-31
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອສອນທ່ານໃຫ້ມີໃຈຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ອື່ນ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານໄດ້ເຮັດອັນໃດແດ່ແລ້ວເພື່ອຊ່ອຍຄົນຍາກຈົນ.
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຊັກຊວນທ່ານໃຫ້ມີຄວາມເພື່ອແຜ່ຕໍ່ຄົນຍາກຈົນທັງປວງ.

ຄຳນຳ

ເສດຖີຊື່ຖີຄົນນຶ່ງຕາຍໄປແລ້ວກໍຕົກໝັ່ນະຣິກ ການທີ່ລາວຕົກໝັ່ນະຣິກນັ້ນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນລາວຮັ່ງ ແຕ່ແມ່ນຍ້ອນຂາດຄວາມເມດຕາສິງສານບໍ່ແບ່ງປັນຄົນອື່ນ. ທ້າວລາຊະໂຣເປັນຄົນຍາກຈົນ ແຖມຍັງມີຄວາມເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ ແຕ່ເມື່ອລາວຕາຍໄປແລ້ວກໍໄປຢູ່ໃນອ້ອມອີກຂອງອັບຣາຮາມຜູ້ມີສາຍານາມວ່າພຣະບິດາແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ, ການທີ່ລາຊະໂຣໄປຢູ່ກັບອັບຣາຮາມບໍ່ແມ່ນຍ້ອນທຸກຈົນ ແຕ່ແມ່ນຍ້ອນລາວມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາພິເສດທີ່ໄດ້ທົນທຸກໃນໂລກນີ້.

1. ເມື່ອມີໂອກາດ: (ລູກາ 16:19-21)

ຄວາມຈະເຣີນຜາສຸກນັ້ນຄືພຣະພອນສຳລັບສາຍຕາທົ່ວໄປ ເພາະວ່າໃນບ້ານມີຮີດຮາຄາແພງມີຄວາມປອດພັຍສູງແລະສວຍງາມອີກ, ບ້ານເຮືອນເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບປະດາຢ່າງຫລູຫລາແລະກວ້າງຂວາງແລະບໍ່ຕ້ອງກັງວົນກັບອາກາດຮ້ອນຫລືໜາວ ເພາະມີເຄື່ອງປັບອາກາດແລະມີການບົວຣະບັດຢ່າງດີ, ອາຫານການກິນມີແຕ່ອາຫານຊັ້ນຍອດ, ເສື້ອຜ້າກໍມີແຕ່ຍີ່ຫໍ້ດັ່ງໆ, ພວກສັດລ້ຽງໃນບ້ານເຮືອນເຊັ່ນໝາ, ແມວ, ປາ ແລະສັດລ້ຽງອື່ນໆຍັງມີຊີວິດກວ່າສາມັນຊົນຕັ້ງຫລວງຫລາຍ, ພວກຕ່າງປະເທດໂດຍສະເພາະປະເທດນ້ອຍມັກຈະເຫັນຄົນອະເມຣິກາມີສະພາບຄອບຄົວເຊັ່ນນີ້ກັນທຸກຄົນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຢາກມາຢູ່ອະເມຣິກາເພາະບໍ່ຮູ້ວ່າໃນອະເມຣິກາມີຄົນໄຮ້ທີ່ຢູ່ອາສັຍນອນກ້ອງຂົວຕັ້ງຫລວງຫລາຍ. ສ່ວນພວກທີ່ຮຸ້ງມີກໍມີຢູ່ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນດັ່ງທີ່ເຂົາຄິດ. ຍັງມີເສດຖີຜູ້ນຶ່ງໃນບົດຮຽນວັນນີ້ເພິ່ນມີຊັບສິນແລະເຄື່ອງຂອງທຸກຢ່າງຄ້າຍຄືໄດ້ກ່າວມາແລ້ວຂ້າງເທິງ ແຕ່ລາວຂາດຢູ່ສອງຢ່າງທີ່ສຳຄັນຄື 1. ອາຈບໍ່ໄດ້ເຊື່ອພຣະເຢຊູ ເພາະພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ບອກວ່າລາວເປັນຜູ້ເຊື່ອ 2. ລາວບໍ່ໄດ້ແບ່ງປັນຫຍັງແກ່ລາຊະໂຣແລະໝາທີ່ຄອຍຖ້າອາຫານຕົກລົ່ນຖ້າຫາກເສດຖີແບ່ງປັນອາຫານໃຫ້ໝາແລະລາຊະໂຣ ໝາກໍຈະບໍ່ເລັ່ງບາດຂອງລາຊະໂຣດ້ວຍຄວາມຫິວ. ລາຊະໂຣເກີດມາໃນຄວາມຍາກຈົນ, ບໍ່ມີຮອດບ່ອນຢູ່ອາສັຍ, ເຄື່ອງນຸ່ງກໍຂາດທັງ ແຖມຍັງມີຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະມີບາດແຜຢູ່ເຕັມຕົວ ແຕ່ລະມື້ອາສັຍຂໍທານກິນຕາມຖົນທົນທາງ. ວັນນຶ່ງມີ ພວກຄົນໃຈບຸນພາກັນຫາມລາວມາຖິ້ມໄວ້ທີ່ປະຕູບ້ານຂອງເສດຖີໂດຍຫວັງໃຈວ່າຈະໄດ້ກິນອາຫານທີ່ເສດເຫລືອຂອງເສດຖີ. “ລາ ຊະ ໂຣ ຢາກກິນຂອງກິນທີ່ຕົກມາຈາກໂຕຂອງເສດຖີນັ້ນໃຫ້ອີ່ມ ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນໝາຍັງມາ

ເລັງບາດລາວ” (ຂໍ້ 21). ເບິ່ງຕາມຮູບພາບແລ້ວເຮົາຈະເຫັນວ່າໝາແລະລາຊະໂຣມາຄອຍຖ້າອາຫານເຫລືອ ຈາກໂຕຂອງເສດຖີ ດັ່ງນັ້ນຊີວິດຂອງລາຊະໂຣມາບໍ່ໄດ້ໄປກວ່າໝາໂຕນຶ່ງ, ແຕ່ພວກນັກທັມລາງຄົນເຂົ້າ ໃຈວ່າ ການຮັ່ງມີແມ່ນພຣະພອນ, ເຂົາໄດ້ຍົກຕົວຢ່າງອັບຮາຮາມພຣະບິດາແຫ່ງຄວາມເຊື່ອນັ້ນເປັນຄົນຮັ່ງ ມີ ແລະເມື່ອຈາກໂລກນີ້ໄປແລ້ວກໍໄດ້ໄປຢູ່ສວັນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເພິ່ນໄດ້ໄປຢູ່ສວັນຍ້ອນຄວາມຮັ່ງມີຫລືຄວາມ ຍາກຈົນອັນໃດ ການທີ່ເພິ່ນໄປຢູ່ສວັນແມ່ນຍ້ອນເພິ່ນມີຄວາມເຊື່ອແຖມຍັງເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ໃນຂະນະທີ່ ເພິ່ນຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ອີກ.

2. ເມື່ອໝົດໂອກາດ: (ລູກາ 16:22-26)

“ຢູ່ມາຄົນຍາກຈົນຜູ້ນັ້ນກໍຕາຍ ແລະຜູງເທວະດາໄດ້ຮັບເອົາໄປໄວ້ໃນເອິກຂອງອັບຮາຮາມ” (ຂໍ້ 22ກ) ລາວ ອາດມີຊີວິດສັ້ນກວ່າເສດຖີແດ່ ເພາະສະພາບການເປັນຢູ່ຂອງລາວອາດເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງລາວສັ້ນ, ອາຈານ ຜູ້ນຶ່ງເທສນາວ່າ ການທີ່ລາຊະໂຣຕາຍກໍຍັງດີກວ່າມີຊີວິດຢູ່ເສັງອີກ ເພາະໃນໂລກລາວຂາດທຸກຢ່າງ ແຕ່ເມື່ອ ຕາຍໄປລາວມີທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອຸດົມສົມບູນ ເພາະເທວະດາມາຮັບດວງວິນຍານຂອງລາວ ດ້ວຍ. “ຝ່າຍເສດຖີກໍຕາຍເໝືອນກັນ ແລ້ວເຂົາກໍຝັງໄວ້” (ຂໍ້ 21ຂ). ຄວາມຕາຍບໍ່ໄດ້ໄວ້ໜ້າຫລືໃຫ້ກຽດຜູ້ໃດ ຄວາມແຕກຕ່າງເມື່ອເວລາເສດຖີຕາຍໄປເຂົາໄດ້ເຮັດພິທີຝັງສົບຢ່າງດີ ສ່ວນລາຊະໂຣບໍ່ໄດ້ຂ່າວວ່າມີພິທີຝັງ ສົບແຕ່ປະການໃດ. ພິທີແມ່ນເຮັດໃຫ້ຈົບງາມແຕ່ບໍ່ສາມາດຊ່ອຍຜູ້ໃດຂຶ້ນໄປຢູ່ສວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ການ ທີ່ຈະຂຶ້ນໄປຢູ່ສວັນຂຶ້ນຟ້ານັ້ນແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຊື່ອໃນຂະນະທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອຕາຍໄປກໍໝົດໂອ ກາດທີ່ຈະເຮັດດີ ຫລືເຮັດຊົ່ວ, ໝົດໂອກາດທີ່ຈະເຊື່ອຫລືບໍ່ເຊື່ອ. ດັ່ງນັ້ນເຮົາທຸກຄົນບໍ່ຄວນພາດໂອກາດອັນ ສໍາຄັນນີ້ຄືວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແລ້ວເຮົາກໍຈະບໍ່ເສັງໃຈຄືເສດຖີຜູ້ນີ້.

ທັງເສດຖີແລະລາຊະໂຣໄດ້ຕາຍໄປທັງຄູ່ ແຕ່ເມື່ອຕາຍໄປແລ້ວທັງສອງກໍໄດ້ໄປຮັບຊີວິດນິຣັນຄົນລະບ່ອນທີ່ ເຮົາມັກເວົ້າກັນວ່າຊາດໜ້າ. “ເມື່ອຢູ່ໃນແດນມໍຣະນາເປັນທຸກເວທະນາຫລາຍເສດຖີນັ້ນຈຶ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນເຫັນ ອັບຮາຮາມຢູ່ໄກ ແລະເຫັນລາຊະໂຣຢູ່ໃນເອິກຂອງທ່ານ” (ຂໍ້ 23). ແປວ່າເສດຖີນັ້ນໄປຕົກຢູ່ນະຣິກ, ສ່ວນ ລາຊະໂຣໄປຕົກຢູ່ໃນອ້ອມເອິກຂອງອັບຮາຮາມ ແປວ່າຢູ່ໃນການປົກຄອງດູແລຂອງອັບຮາຮາມ ຫລືຮ່ວມ ຮັບພຣະພອນກັບອັບຮາຮາມ. “ແລ້ວເສດຖີຈຶ່ງຮ້ອງວ່າ ອັບຮາຮາມບິດາເອີຍ, ຂໍເອັນດູຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ ຂໍ ຈົ່ງໃຊ້ລາຊະໂຣມາ ເພື່ອຈະໄດ້ເອົາປາຍນິ້ວມືຈຸ່ມນໍ້າມາແປະໃສ່ລິ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຊຸ່ມເຢັນ ດ້ວຍວ່າຂ້າ ນ້ອຍກໍລັງທົນທຸກທໍຣະມານຢູ່ໃນແປວໄພນີ້” (ຂໍ້ 24). ໃນຄໍາເວົ້ານີ້ເຮົາເຫັນວ່າ; 1. ເສດຖີຂໍໃຫ້ອັບຮາ ຮາມເມດຕາສົງສານ ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ເຄີຍສົງສານ. 2. ເສດຖີຕາຍໄປແລ້ວຍັງບໍ່ຖືມີສັຍເກົ່າ ຍັງຢາກໃຊ້ລາຊະ ໂຣໃຫ້ເອົານໍ້າມາໃຫ້ດື່ມທັງໆທີ່ລາວເອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຊະໂຣດື່ມໃນຂະນະທີ່ຍັງເປັນຄົນ. 3. ເສດຖີຕົກຢູ່ໃນ ບ່ອນທີ່ມີໄຟຮ້ອນແລະຫິວນໍ້າ ແຕ່ກໍບໍ່ມີນໍ້າພໍຈະໃຫ້ລິ້ນປຽກຊຸ່ມ.

“ອັບຮາຮາມຕອບວ່າ ລູກອີຍ, ເຈົ້າຈຶ່ງລະນຶກວ່າເມື່ອເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ ເຈົ້າໄດ້ຮັບຂອງດີສໍາລັບຕົວ ແລະລາ ຊະໂຣໄດ້ຮັບຂອງບໍ່ດີ ຢ່າງດຽວກັນນັ້ນແຫລະ, ບັດນີ້ລາຊະໂຣໄດ້ຮັບຄວາມເລົ້າໂລມຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບ ຄວາມທຸກທໍຣະມານ. ນອກນັ້ນອີກ, ລະຫວ່າງພວກເຮົາກັບພວກເຈົ້າຍັງມີເຫວໃຫຍ່ຊຶ່ງຊົງຕັ້ງໄວ້ຂວາງຢູ່ ເພື່ອວ່າຖ້າຜູ້ໃດປາຖນາຈະຂ້າມທີ່ນີ້ໄປເຖິງພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ ຫລືບໍ່ໃຫ້ເຂົາຂ້າມຈາກທີ່ນັ້ນມາເຖິງພວກເຮົາ”

(ຂໍ້ 25-26). ອັບຣາຮາມຕອບດ້ວຍສຽງອ່ອນຫວານວ່າ “ລູກເອີຍ” ແລະແລ້ວເພິ່ນກໍຊັກຊວນເສດຖີໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງຊີວິດກ່ອນຕາຍໄດ້ຮັບແຕ່ຂອງດີ ທີ່ຄົນທັງຫລາຍເວົ້າວ່າຄົນບຸນຫລີຄົນມີພຣະພອນ ອັບຣາຮາມພະຍາຍາມບອກລາວວ່າ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຍັງເປັນຄົນເຈົ້າມີໝົດທຸກຢ່າງ ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແບ່ງປັນຜູ້ໃດມາບັດນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຫວເລິກໄວ້ໃນຣະຫວ່າງເຈົ້າກັບລາຊະໂຣ ແລະລາຊະໂຣຈະຂ້າມໄປກໍບໍ່ໄດ້ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຂ້າມຈາກບ່ອນເຈົ້າຢູ່ມາຫາລາຊະໂຣໄດ້.

3. ສວຍໃຊ້ໂອກາດເທົ່າທີ່ມີ (ລູກາ 16:27-31)

ຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ເຮົາກໍມີໂອກາດແລະມີຄວາມຫວັງ ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າເວລາຂອງເຮົາຍັງເຫລືອຫລາຍປານໃດ? ເຮົາຈະເຮັດຫຍັງແດ່ກັບເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່? ເສດຖີຜູ້ນີ້ກິນແໜງໃຈທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນໂລກຊອກຄົ້ນຫາຊາດໜ້າ ລາວໄດ້ແຕ່ມີເມົານຳຄວາມອຸດົມສົມບູນໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ ເຄື່ອງຂອງແລະເຂົ້າປາອາຫານກໍມີໄວ້ສຳລັບຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພໍເມື່ອຈາກໂລກນີ້ໄປບໍ່ມີຮອດນ້ຳຈະຕື່ມ. ລາວໄດ້ຄິດກິນແໜງໃຈທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດການດີເຫລົ່ານີ້ ແລະໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນລາວກໍຄິດເຖິງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວທີ່ໃຊ້ຊີວິດຢ່າງດຽວກັນໃນໂລກລາວຮູ້ແລ້ວວ່າແນວໃດລາວກໍຈຳຕ້ອງຢູ່ຢ່າງທໍຣະມານຢ່າງນີ້ຕລອດໄປ ແຕ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວມາທຸກຄືກັບລາວຈຶ່ງຂໍຮ້ອງອັບຣາຮາມເປັນເທື່ອທີສອງວ່າ “ບິດາເອີຍ, ຖ້າຢ່າງນັ້ນຂໍໃຫ້ລາຊະໂຣໄປຍັງເຮືອນພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີອ້າຍນ້ອງທ້າຄົນ ເພື່ອໃຫ້ລາຊະໂຣໄປເຕືອນເຂົາ ເພາະຢ້ານເຂົາຈະເຂົ້າມາໃນບ່ອນທໍຣະມານນີ້ເໝືອນກັນ” (ຂໍ້ 27-28).

ເສດຖີຜູ້ນີ້ຕາຍແລ້ວຍັງບໍ່ຖືກມີສັຍເຈົ້ານາຍຍັງຢາກໃຊ້ລາຊະໂຣອີກ, ແຕ່ຄວາມດີຂອງລາວຄືລາວຍັງຮັກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຢ້ານວ່າເຂົາຈະມາຕົກບ່ອນດຽວແລະທົນທຸກເວດທະນາຄືລາວ. ຫາກຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວຄືເສດຖີຄົນນີ້ສາມາດກັບຄືນມາບອກອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນໃນໂລກອີກເທື່ອນຶ່ງຄົງຈະດີ ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດນີ້ອັບຣາຮາມຈຶ່ງຕອບລາວວ່າ “ເຂົາມີໂມເຊແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລ້ວ ໃຫ້ເຂົາຟັງຄົນເຫລົ່ານັ້ນສາ” (ຂໍ້ 29). ແປວ່າໃຫ້ເຊື່ອຟັງພຣະທັມທັງທ້າເຫລັ້ມທີ່ໂມເຊໄດ້ບັນທຶກໄວ້ແລະໃຫ້ຟັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ອື່ນອີກ. ແຕ່ເມື່ອເສດຖີໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮູ້ທັນທີວ່າເຂົາຈະບໍ່ຟັງໂມເຊແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ບາງທີຕອນລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນອາດໄດ້ຍິນເລື່ອງຂອງໂມເຊແລະເລື່ອງຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົນໃຈອັນໃດ ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງເວົ້າອີກວ່າ “ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ແຕ່ຖ້າຄົນນຶ່ງຈາກໝູ່ຄົນຕາຍໄປຫາເຂົາ ເຂົາຄົງຈະຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່” (ຂໍ້ 30). ເບິ່ງແລ້ວເຫັນວ່າເສດຖີແລະອ້າຍນ້ອງທັງທ້າຄົນຂອງເສດຖີຮູ້ຈັກລາຊະໂຣໝົດທຸກຄົນ ເຂົາອາດເຄີຍເຫັນລາຊະໂຣມາຂໍທານທີ່ໜ້າບ້ານພວກເຂົາ ແລະເຂົາກໍຮູ້ວ່າລາຊະໂຣຕາຍໄປແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນເສດຖີຈຶ່ງຄິດວ່າຖ້າລາຊະໂຣໄປບອກເຂົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອ. ມີຫລັກຖານໃນພຣະຄັມພິລາຊະໂຣອີກຄົນນຶ່ງຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູເອົາລາວຄືນມາຈາກຕາຍຫລັງຈາກຖືກຝັງໄວ້ສາມວັນ, ພຣະເຢຊູເອງກໍຕາຍເພື່ອຄວາມຜິດບາບຂອງຄົນທັງປວງ ແລະໃນວັນຖ້ວນສາມພຣະອົງກໍຊົງເປັນຄົນມາແລ້ວສະເດັດສູ່ສວັນທັງເປັນ ໂລກກະຍັງບໍ່ເຊື່ອ ເຫດອັນໃດເຂົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອລາຊະໂຣຊາຍຂໍທານຜູ້ນີ້. ດ້ວຍເຫດນີ້ອັບຣາຮາມຈຶ່ງຕອບເສດຖີວ່າ “ຖ້າເຂົາບໍ່ຟັງໂມເຊແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຖິງຈະມີຄົນນຶ່ງຄົນມາຈາກຕາຍ ເຂົາກໍຈະບໍ່ຍອມເຊື່ອເໝືອນກັນ” (ຂໍ້ 31).

ຄໍາຖາມ:

1. ເຮືອງເສດຖີກັບລາຊະໂຣນີ້ສອນທ່ານຫຍັງແດ່?
2. ເປັນຫຍັງລາຊະໂຣເມື່ອຕາຍແລ້ວຈຶ່ງໄປຢູ່ໃນອ້ອນເອິກຂອງອັບຣາຮາມ?
3. ຄຳວ່າຢູ່ໃນອ້ອນເອິກແປວ່າຫຍັງ?
4. ເປັນຫຍັງເສດຖີຈຶ່ງຕາຍໄປຢູ່ແດນມໍຣະນາ?
5. ເສດຖີມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດໃນແດນມໍຣະນາ?
6. ລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງອັບຣາຮາມຫຍັງແດ່?
7. ອັບຣາຮາມຕອບລາວແນວໃດ?
8. ດ້ວຍເຫດໃດເສດຖີຈຶ່ງຄິດວ່າຖ້າຄົນຕາຍກັບຄືນໄປບອກຄົນເປັນເຂົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອ?
9. ເຮັດແນວໃດເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ເປັນຄືເສດຖີ?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 17

ຊົງວາຍພຣະຊົນເພື່ອເຮົາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 23:1-26, 32-49
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 22:14--23:56
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ, ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ເປັນຫຍັງການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະອົງຈຶ່ງສຳຄັນແທ້?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ວາຍພຣະຊົນເພື່ອສອນເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ແລ້ວທ່ານຈະຮູ້ຈັກຂອບພຣະຄຸນດ້ວຍການກະທຳ.

ຄຳນຳ

ພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ບໍລິສຸດຕໍ່ການກ່າວຫາໃດໆໄດ້ຍອມຖືກເຂົາຕອກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນເພື່ອຊ່ວຍເຮົາທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະໄດ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບ.

1. ພຣະເຢຊູບໍ່ມີຄວາມຜິດ: (ລູກາ 23:1-16)

ພວກຜູ້ນຳຊາດຍິວໄດ້ຈັບກຸມພຣະເຢຊູໄປຫາປີລາດຜູ້ປົກຄອງຢູດາຍເພື່ອໂຕ້ສວນໂດຍບ້າຍຄວາມຜິດໃສ່ພຣະອົງ, ໃນເວລານັ້ນຊາດຍິວຕົກຢູ່ໃນອຳນາດຂອງຈັກກະພັດໂຣມ. ພວກຜູ້ນຳຊາດຍິວພ້ອງພຣະເຢຊູໃນສາມເຣື່ອງຊ້ອນ 1.ເຣື່ອງຂອງການເມືອງວ່າເປັນກະບົດຊັກຊວນປະຊາຊົນບໍ່ໃຫ້ເສັ້ງພາສີແກ່ກາຍຊາ. 2. ເຣື່ອງພົ້ນປາດພຣະເຈົ້າ ໂດຍຕັ້ງຕົນເອງເປັນພຣະຄຣິດ. 3. ໂຄ່ນລົ້ມຣາຊບັນລັງໂດຍຕັ້ງຕົນເອງເປັນກະສັດ. ເຂົາຮູ້ວ່າເຣື່ອງການເມືອງເປັນເຣື່ອງໃຫຍ່ສຳລັບຈັກກະພັດໂຣມໃນຂະນະທີ່ເຂົາປົກຄອງຊາດຍິວທີ່ວແຜ່ນດິນ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອົາເຣື່ອງການເມືອງຮວມເຂົ້າສອງປະເດັນແລະເຣື່ອງສາສນານຶ່ງປະເດັນ. ພວກເຂົາພ້ອງວ່າ “ພວກເຮົາໄດ້ພົບຄົນນີ້ກຳລັງຊັກຊວນຊາດຂອງເຮົາໃຫ້ເຮັດຜິດ ຄືບໍ່ໃຫ້ເສັ້ງສ່ວຍແກ່ກາຍຊາ ແລະຍັງເວົ້າວ່າຕົນເອງເປັນພຣະຄຣິດຄືກະສັດອົງນຶ່ງ” (ຂໍ້ 2). ຄຳວ່າພຣະຄຣິດຄືກະສັດອົງນຶ່ງ ແປວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ຖືກທົດສົງແລະສິ່ງມາເປັນກະສັດຂອງຄຣິສຕຽນ ຫລືຄົນຈະມັກເວົ້າວ່າເປັນກະສັດຂອງສາສນາ.

ພວກເຂົາກ່າວຫາພຣະອົງໃນເຣື່ອງການເມືອງເປັນສ່ວນໃຫຍ່ເພື່ອຈະມີນ້ຳໜັກໃນຂໍ້ກ່າວຫາ ເພາະອົງຕາມກົດໝາຍຂອງຈັກກະພັດໂຣມຜູ້ໃດຜິດກົດການເມືອງກໍ່ການກະບົດຈະຕ້ອງຖືກປະຫານ. ປີລາດໄດ້ສອບຖາມພຣະອົງວ່າ “ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວຫລື (ຂໍ້ 3ກ) ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ “ທ່ານເວົ້ານັ້ນແລ້ວ” (ຂໍ້ 3ຂ). ແປວ່າທ່ານເວົ້າຖືກແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເປັນກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນແຕ່ເປັນກະສັດປົກຄອງຈິດວິນຍານຂອງພວກຍິວ. ພຣະເຢຊູຕອບຕາມຄຳທີ່ປີລາດຖາມໂດຍບໍ່ຈຳເປັນອະທິບາຍຫລືໂຕ້ຖຽງແຕ່ຢ່າງໃດ ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ເຮົາບໍ່ເຫັນຜິດໃນຜູ້ນີ້ຈັກປະການ” (ຂໍ້ 4). ແລ້ວເຂົາກໍ່ຄຸມພຣະອົງໄປຫາເຮໂຣດ ແຕ່ເຮໂຣດພັດຕິໃຈທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບພຣະອົງ ເພາະເມື່ອກ່ອນນີ້ເຮໂຣດເຄີຍໄດ້ຍິນແຕ່ເຣື່ອງອັສຈັນ

ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ, ວັນນີ້ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນໃດໆໃຫ້ເຮົາເຮັດເບິ່ງ ດັ່ງນັ້ນເຮົາເຮັດຈຶ່ງສິ່ງພຣະເຢຊູ ກັບຄືນຫາປີລາດ ແລະເມື່ອປີລາດສືບສວນອີກຄັ້ງໜຶ່ງແລ້ວກໍຍັງບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດອັນໃດເປັນເທື່ອທີສອງຈຶ່ງ ຊອກຫາທາງປ່ອຍພຣະເຢຊູ.

2. ຊົງຕາຍແທນບາຣາບາ: (ລູກາ 23:17-26)

ໃນເທສການລະນຶກເຖິງການພົ້ນຈາກເປັນຂ້າທາດ ເຂົາຈະຕ້ອງປ່ອຍນັກໂທດຜູ້ໜຶ່ງເພື່ອສລອງວັນເທສການ ປີລາດຈຶ່ງສິ່ງພວກທະຫານໃຫ້ນຳເອົານັກໂທດຜູ້ໜຶ່ງມາ ດ້ວຍຄິດວ່າເຂົາຈະຕ້ອງປ່ອຍພຣະເຢຊູເພາະວ່ານັກ ໂທດທີ່ຈະນຳເອົາມານັ້ນເປັນນັກໂທດຂ້າຄົນ ນັກໂທດຜູ້ນີ້ມີຊື່ວ່າບາຣາບາ. “ດ້ວຍວ່າໃນງານເທສການນັ້ນ ຕ້ອງປ່ອຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາ ແຕ່ຄົນທັງປວງຮ້ອງຂຶ້ນພ້ອມກັນວ່າ ເອົາມັນໄປຂ້າເສັງ ແລ້ວຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາໃຫ້ ພວກເຮົາ” (ຂໍ້ 17). ແຕ່ປີລາດພະຍາຍາມຈະຫາທາງປ່ອຍພຣະເຢຊູໃຫ້ພົ້ນຈາກການລົງໂທດປະຫານນີ້ຈຶ່ງ ກ່າວຂຶ້ນວ່າ “ຄົງເຮັດທັງ ຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ ເຮົາບໍ່ເຫັນວ່າມີຜິດອັນໃດທີ່ສົມຄວນຈະໃຫ້ຖືກໂທດເຖິງ ຕາຍ ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາຂຽນແລ້ວກໍປ່ອຍໄປເສັງ” (ຂໍ້ 22). ດ້ວຍວ່າສຽງຂອງປະຊາຊົນດັງສນັ້ນດ້ວຍ ຄວາມໂກດຮ້າຍຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ປີລາດເກງໃຈເຂົາຈຶ່ງຕັດສິນໃຈປ່ອຍບາຣາບາໃຫ້ເຂົາຕາມທີ່ເຂົາຮ້ອງຂໍ ວັນນີ້ ບາຣາບາໄດ້ລອດພົ້ນຈາກໂທດປະຫານ ເພາະເຂົາເອົາພຣະເຢຊູຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດໄປປະຫານຕາງໂຈນຜູ້ຮ້າຍ ແຕ່ ປີລາດໄດ້ສາຣະພາບເປັນເທື່ອທີສາມວ່າ “ເຮົາບໍ່ເຫັນວ່າມີຜິດອັນໃດທີ່ສົມຄວນຈະໃຫ້ຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາຂຽນແລ້ວກໍປ່ອຍໄປເສັງ” (ຂໍ້ 22).

3. ເຂົາຄົງພຣະເຢຊູ: (ລູກາ 23:32-43).

ເມື່ອເຂົາປ່ອຍບາຣາບາແລ້ວເຂົາກໍບັງຄັບພຣະເຢຊູແບກກາງແຂນໄປຍັງບ່ອນປະຫານນັກໂທດ ທີ່ນັ້ນມີ ໂຈນຮ້າຍສອງຄົນຕຽມຄຶງພ້ອມກັນກັບພຣະເຢຊູ ເຂົາໄດ້ເອົາພຣະເຢຊູຄຶງໃນຣະຫວ່າງໂຈນຮ້າຍທັງສອງ ອັນເປັນພາບພິດວ່າພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ຖ້າມກາງຄົນດີແລະຄົນຊົ່ວຮ້າຍໃຫ້ໂອກາດເຂົາກັບໃຈ. ພວກທະຫານໄດ້ ຂຽນຕີ, ປະຊາຊົນດ່າວ່າ, ຜູ້ຮ້າຍຜູ້ໜຶ່ງກັບໃຈ ອີກຜູ້ໜຶ່ງເຍາະເຍີ້ຍ ແຕ່ພຣະເຢຊູອ້ອນວອນວ່າ “ໂອ ພຣະບິດາ ເຈົ້າຂໍໃຜຕອະພັຍເຂົາ ເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາກຳລັງເຮັດອັນໃດ” (ຂໍ້ 34). ອ່ານຂໍ້ 36-43 ແລ້ວທ່ານຈະເຫັນ ວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດແນວໃດນຳພຣະອົງ ແຕ່ພຣະອົງມີໃຈອະພັຍພວກເຂົາທຸກຄົນຕາມຄຳສອນຂອງພຣະອົງທີ່ ສອນວ່າ “ຈົ່ງຮັກສັຕຣູຂອງທ່ານ ຈົ່ງອ້ອນວອນສຳລັບຄົນທີ່ຂົ່ມເຫງທ່ານ” (ມັດທາຍ 5:44). ສິ່ງທີ່ພຣະອົງ ສອນພຣະອົງກໍປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫງດັ່ງທີ່ເຂົາຂົ່ມເຫງພຣະອົງ ມີອັນໃດຈອງ ດົງເຮົາບໍ່ສາມາດໃຫ້ອະພັຍ ແລະອ້ອນວອນສຳລັບຄົນທີ່ຂົ່ມເຫງເຮົາ?.

4. ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ: (ລູກາ 23:44-49).

ຫລັງຈາກຊົງຖືກຂຽນຕີແລະຖືກແທງດ້ວຍອາວຸດສົງຄາມເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ ຕົກມາໃນຊົ່ວໂມງທີຫົກ ຂອງວັນນັ້ນ ((ໝາຍເຫດ: ພາສາລາວພົມວ່າ “ຫົກໂມງ” ໜ້າຈະພົມວ່າ “ຊົ່ວໂມງທີຫົກ” ແປວ່າສິບສອງໂມງ ທ່ຽງເມື່ອນັບຈາກ 6-7ໂມງເຊົ້າ ແມ່ນຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ສິບສອງໂມງທ່ຽງຈຶ່ງເປັນຊົ່ວໂມງທີຫົກ)) ໄດ້ມີ

ພ້າມິດຝົນຕົກເກີດຂຶ້ນ “ເວລານັ້ນພໍປະມານທົກໂມງ ກໍບັງເກີດມິດມົວທົ່ວແຜ່ນດິນຈົນເຖິງເວລາເກົ້າໂມງ ແສງຕາເວັນກໍມິດໄປ ແລະຜ້າກັງໃນພຣະວິຫານກໍຊົງຖືກຈົກເຄິ່ງກາງ” (ຂໍ້ 44). ແປວ່າຈາກ ທ່ຽງເຖິງສາມໂມງແລງເກີດພ້າມິດຝົນຕົກ, ແລະໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນຜ້າກັງໃນພຣະວິຫານໄດ້ຈົກ ແຕ່ເທິງຮອດລຸ່ມ ແຜ່ນດິນກໍສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວ ສິລາກໍແຕກອອກຈາກກັນ ຕາມການບັນທຶກຂອງມັດທາຍ 27:51. ທ່ານອາດແປກໃຈວ່າເປັນຫຍັງຜ້າກັງຈຶ່ງຈົກ ແລະກໍຈົກຈາກເທິງຮອດລຸ່ມ ແຖມຍັງຈົກກາງເຄິ່ງແບ່ງເປັນສອງທ່ອນອີກ ລາງເທື່ອທ່ານອາດຈະຄິດວ່າແມ່ນການອັດສະຈັນອັນນຶ່ງ, ລາງເທື່ອທ່ານອາດເຂົ້າໃຈວ່າເປັນໝາຍຄຳຄັນອັນນຶ່ງ, ລາງເທື່ອທ່ານອາດບໍ່ຄິດຫຍັງເລີຍກໍເປັນໄດ້. ສາສນາຈານຜູ້ນຶ່ງຕີຄວາມໝາຍວ່າ ໃນສັມຍບູຮານນັ້ນໃນພຣະວິຫານໄດ້ເຮັດຜ້າກັງຝືນໃຫຍ່ໄວ້ ເພື່ອສຽວນປ່ອນສັກສິດບໍ່ໃຫ້ໃຜຜູ້ນຶ່ງທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຜ່ານຜ້າກັງນັ້ນໄປເຖິງທີ່ສັກສິດຂອງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ (ອ່ານອົບພະຍົບ 26:33) ເວລາພຣະເຢຊູຊົງສິ້ນພຣະຊົນນັ້ນຜ້າກັງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຖືກຈົກ (ເປີດ) ໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃນພຣະວິຫານແລະເຂົ້າໄປເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.

ການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູເປັນຂໍ້ກຸນແຈໃຫ້ມະນຸດທັງຫລາຍສາມາດເຂົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ “ສິ່ງເຮັດແລ້ວ” “ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງກຶ້ມພຣະສຽນລົງພຣະອົງຊົງມອບຈິດວິນຍານໄວ້” (ໂຍຮັນ 19:30). ພາຣະກິດອັນສຳຄັນຂອງພຣະອົງແມ່ນມາໄຖ່ຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ ດັ່ງນັ້ນໃຜກໍຕາມທີ່ຊອກສແວງຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ນັ້ນກໍຈະພົບ, ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດກິດກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍເຂົ້າເຖິງພຣະອົງອີກແລ້ວ, ພຣະເຢຊູຄຣິດຕາຍຄັ້ງດຽວສາມາດໄຖ່ຄົນທົ່ວໂລກໃຫ້ພົ້ນ ພຽງແຕ່ທ່ານວາງໃຈເຊື່ອເທົ່ານັ້ນທ່ານກໍຈະພົ້ນທັນທີ.

ຄໍາຖາມ:

1. ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ? ການຄົງພຣະອົງນັ້ນຖືກຕາມກົດໝາຍບໍ່? ເປັນຫຍັງ?
2. ຖ້າທ່ານຢູ່ໃນເຫດການໃນວັນທີ່ເຂົາຮ້ອງວ່າ ຄົງພຣະເຢຊູ, ປ່ອຍບາຣາບາ ທ່ານຈະວ່າແນວໃດ?
3. ພຣະເຢຊູຊົງຕາຍແທນບາຣາບາ ແລະຕາຍແທນທ່ານແນວໃດ?
4. ສົມມຸດວ່າທ່ານເປັນບາຣາບາຫລືໂຈນທີ່ໄມ້ກາງແຂນໃນວັນນັ້ນ, ວັນນີ້ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 18

ຊົງພື້ນພຣະຊົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 24:1-10, 33-39, 44-48
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 24:1-52
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ການພື້ນພຣະຊົນເປັນເຄື່ອງພິສູດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ເປັນຫຍັງ ການພື້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງຈຶ່ງສຳຄັນແທ້
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອເລົ່າເຮືອງການຄົ້ນພຣະຊົນ, ເພື່ອເລົ່າສິ່ງທີ່ກະທຳ, ເຮົາຈະຕອບສນອງຢ່າງໃດ?

ຄຳນຳ

ລູກາບັນທຶກຄຳພະຍານສາມປະການເຮືອງການພື້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຕາມທິວຂໍ້ຂ້າງລຸ່ມ. ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພຣະເຢຊູຈຶ່ງສັ່ງສາວົກຂອງພຣະອົງໃຫ້ອອກໄປບອກແກ່ທຸກຊາດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອຄວາມຕາຍ.

1. ຄຳພະຍານພວກຜູ້ຍິງ: (ລູກາ 24:1-10)

ພວກສາວົກແລະພວກຜູ້ຍິງຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈເຮືອງທີ່ພຣະອົງບອກວ່າພຣະອົງຈະເປັນຄົນມາຈາກຕາຍອີກໃນວັນຖ້ວນສາມ (ມັດທາຍ 16:21) ດັ່ງນັ້ນ, ແຕ່ເຂົ້າເດີກຂອງວັນຕົ້ນສັບດາ ພວກຜູ້ຍິງທີ່ຮັກແພງພຣະເຢຊູຈຶ່ງພາກັນໄປຍັງອຸບໂມງຝັງສິບໂດຍຕັ້ງໃຈວ່າຈະເອົານ້ຳຫອມໄປທົດສົງພຣະສິບພຣະອົງ ເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມຮັກແພງຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອເຂົາໄປເຖິງກໍມີເຫດການທີ່ບໍ່ຄາດຝັນເກີດຂຶ້ນ ຄົບພວກເຂົາໄດ້ເຫັນກັອນທິນໃຫຍ່ທີ່ອັດປາກອຸບໂມງໄດ້ກຶ່ງອອກຈາກປາກອຸບໂມງແລ້ວ, ພວກແມ່ຍິງຈຶ່ງພ້າວແລ່ນເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງດ້ວຍຄວາມຕົກໃຈເປັນອັນໃຫຍ່ເມື່ອບໍ່ເຫັນສິບພຣະເຢຊູຕາມຄາດໝາຍຂອງເຂົາ. “ເມື່ອເຂົາກຳລັງສົງສົນເທດ້ວຍການນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ມີຊາຍສອງຄົນຍືນຢູ່ໃກ້ເຂົາ ນຸ່ງເຄື່ອງອັນອົດງາມຈົນເຫລື້ອມຕາ” (ຂໍ້ 4). ຊາຍສອງຄົນນີ້ແມ່ນເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແປງຮ່າງເປັນຊາຍໜຸ່ມ ເພື່ອຈະບອກຂ່າວແກ່ພວກແມ່ຍິງເຂົາໄດ້ເຫັນເທວະດາທັງສອງນຸ່ງເຄື່ອງອັນອົດງາມຈົນເຫລື້ອມຕາມີຄວາມໝາຍວ່າຄວາມບໍ່ນິສຸດຂອງເທວະດານັ້ນເບິ່ງຈົນເຫລື້ອມຕາ ແຕ່ພວກນາງບໍ່ຮູ້ວ່າຊາຍທັງສອງແມ່ນເທວະດາ.

ພວກແມ່ຍິງຍ້ານຫລາຍຈຶ່ງກົມໜ້າລົງດິນໂດຍບໍ່ກ້າເຖີຍໜ້າເບິ່ງຊາຍທັງສອງ ແລ້ວຊາຍທັງສອງຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ “ພວກນາງຊອກຄົນເປັນໃນໝູ່ຄົນຕາຍເຮັດຫຍັງ” (ຂໍ້ 5). ເປັນຄຳຖາມທີ່ມີຄວາມໝາຍເລິກທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເວົ້າຄຳນີ້ມາກ່ອນ ຄຳເວົ້າຂອງເທວະດາມີຄວາມໝາຍວ່າ ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນຄົນຕາຍ ຫລືພຣະອົງຊົງມີພຣະຊົນຢູ່ ເທວະດາເວົ້າອີກວ່າ “ພຣະອົງບໍ່ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ແຕ່ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາແລ້ວ ຈຶ່ງລະນຶກເຖິງຄຳທີ່

ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບທ່ານທັງຫລາຍເມື່ອພຣະອົງຍັງຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລນີ້ນ, ວ່າບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ໃນມິຄົນບາບ, ແລະຈະຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ, ແລະໃນວັນຖ້ວນສາມກໍຈະຄົນມາອີກ” (ຂໍ້ 6-7). ເມື່ອພວກຜູ້ຍິງໄດ້ຍິນຄຳບອກເລົ່າຂອງເທວະດາແລ້ວ ເຂົາກໍທວນຄິດເຖິງຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ແລ້ວຈຶ່ງຟ້າວກັບໄປບອກພວກສາວິກທີ່ກຳລັງຊຸມນຸມກັນດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວຢູ່ໃນຫ້ອງ.

2. ຄຳພະຍານພວກສາວິກ: (ລູກາ 24:33-39)

ມີສາວິກສອງຄົນ (ສອງຜົວເມັງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ) ກຳລັງເດີນທາງໂດຍຍ່າງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປຍັງບ້ານເອມາອູດ ພຣະຄັມພິບອກວ່າປະມານຫົກພັນວາຕາມຄຳກະຕວງຂອງບູຮານ ຫົກພັນວາໄດ້ຖືກຄຳນວນປະມານ 15 ໄມລ໌ ຫລື 24.1 ກິໂລແມດ ລະຍະທາງແລະຄຸນນະພາບຂອງຫົນທາງໃນສມັຍນັ້ນຄາດວ່າພວກເພິ່ນຄົງຍ່າງແຕ່ເຊົ້າຈົນຄ່ຳ. ນັກເທດຜູ້ນຶ່ງເວົ້າວ່າສາວິກທັງສອງຄົນນີ້ໄດ້ເດີນທາງຈາກເອມາອູດໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອໄປເບິ່ງເຂົາຄົງພຣະເຢຊູແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເຖິງວັນນີ້ຈຶ່ງກັບບ້ານ. ເຂົາທັງສອງໄດ້ສິນທະນາກ່ຽວກັນເຣື່ອງເກີດຂຶ້ນກັບພຣະເຢຊູຈາກວັນຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນຈົນຮອດມື້ອຸບໂມງຫວ້າງເປົ່າ ໂດຍເຂົາໃຈວ່າເຂົາລັກສິບພຣະເຢຊູໄປໄວ້ບ່ອນອື່ນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງຮ່ວມກັບເຂົາ, ສິນທະນາກັບເຂົາມາຕລອດທາງເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງ ຈົນພຣະອົງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຂົາຮູ້ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຈັບເອົາເຂົາຈີ່ມາໂມທະນະພຣະຄຸນ ແລ້ວຍື່ນໃຫ້ເຂົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງ “ພຣະອົງຊົງຈັບເຂົາຈີ່ມາໂມທະນາພຣະຄຸນແລ້ວຊົງຫັກຍື່ນໃຫ້ເຂົາ ແລະຕາຂອງເຂົາຖືກຊົງເປີດອອກ ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງຫາຍໄປຈາກເຂົາເສັ້ງ” (ຂໍ້ 31).

ເມື່ອເຂົາຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງແລ້ວຄວາມອິດເມື່ອຍຈາກການເດີນທາງນັ້ນກໍຫາຍໝົດ ເຂົາພາກັນຟ້າວໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອໄປບອກພວກສາວິກ “ໃນໂມງນັ້ນເຂົາທັງສອງໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ພົບສາວິກສິບເອັດຄົນຊຸມນຸມກັນຢູ່ພ້ອມກັບພັກພວກ ກຳລັງເວົ້າກັນວ່າ ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຄົນມາແນ່ແທ້” (ຂໍ້ 33-34). ສັງເກດວ່າການເດີນທາງຂອງສາວິກທັງຕອນນີ້ຮູ້ສຶກວ່າໄວກວ່າຕອນເດີນທາງກັບບ້ານ ເມື່ອໄປເຖິງທັງສອງກໍເລົ່າເຫດການທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ເຂົາເດີນທາງກັບບ້ານເອມາອູດຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງຫັກເຂົາຈີ່ທັງສອງຈຶ່ງຊວາດຮູ້ເມື່ອຄົງວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູຮ່ວມເດີນທາງແລະຮ່ວມຮັບທານອາຫານແລງກັບເຂົາ, ມາຣະໂກບັນທົກວ່າພວກສາວິກສິບເອັດຄົນບໍ່ເຊື່ອສິ່ງທີ່ສາວິກທັງສອງແຕ່ຢ່າງໃດ (ອ່ານ ມາຣະໂກ 16:13). ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງເລົ່າເຫດການຢູ່ນັ້ນພຣະເຢຊູກໍຊົງປາກົດຕົວຕໍ່ພວກເຂົາ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ “ສັນຕິສຸກຈຶ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ” (ຂໍ້ 36ຂ). ພວກສາວິກສິບເອັດບໍ່ເຊື່ອຄຳລາຍງານຂອງສາວິກສອງຄົນ ເພາະເຂົາມີຄວາມຍ້ານໃນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ໃນຂະນະນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປາກົດຕົວກັບເຂົາ “ຝ່າຍເຂົາກໍຍ້ານສະດັງຕົກໃຈໂດຍຄິດວ່າເຫັນຜີ” (ຂໍ້ 37). ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາອີກວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍວຸ້ນວາຍເຮັດທັງ ດ້ວຍເຫດໃດຄວາມຄິດສົງຄົມສິນເທຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໃຈພວກທ່ານ ຈຶ່ງເບິ່ງມືແລະຕີນຂອງເຮົາວ່າແມ່ນເຮົາເອງ ຈຶ່ງຄຳເບິ່ງຕົວຂອງເຮົາ ເພາະວ່າຜີບໍ່ມີເນື້ອບໍ່ມີກະດູກເໝືອນກັບທ່ານເຫັນເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້” (ຂໍ້ 39). ພຣະອົງຊົງໃຫ້ເຂົາພິສູດວ່າພຣະອົງເປັນຄົນມາແທ້ຈິງ ຈຶ່ງເຊີນໃຫ້ພວກສາວິກມາເບິ່ງຮອຍບາດແຜທີ່ຕີນແລະມືຂອງພຣະອົງ.

3. ພຣະຄຳພີເປັນພະຍານ: (ລູກາ 24:44-48)

ຫລັງຈາກພຣະອົງຊົງຮັບທານອາຫານຕໍ່ໜ້າສາວິກເພື່ອພິສູດວ່າພຣະອົງເປັນຂຶ້ນມາແລ້ວ ພຣະອົງຊົງກໍຊົງກ່າວເຖິງການບັນທຶກຂອງໂມເຊໄດ້ເກີດເປັນຈິງແລ້ວ “ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ “ນີ້ແຫລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຊຶ່ງໄດ້ບອກໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານວ່າບັນດາຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ເຖິງເຮົາໃນບັນຍັດຂອງໂມເຊ, ໃນຄຳພີຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ແລະໃນຄຳພີເພງສັຣເສີນນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງສຳເຣັດ” (ຂໍ້ 44-45). ໃນພຣະຄຳພີເດີມຫລາຍຕອນໄດ້ບັນທຶກເຣື່ອງຕ່າງໆໃນອະນາຄົດນັ້ນ ແມ່ນແນໃສ່ພຣະເຢຊູ ແຕ່ບໍ່ມີຫລາຍຄົນເຂົ້າໃຈ ເປັນຕົ້ນແມ່ນພວກຟາຣີຊາຍ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງອະທິບາຍໃຫ້ສາວິກເຂົ້າໃຈ “ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານຈິດໃຈຂອງເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ” (ຂໍ້ 45). ຫລາຍເທື່ອທີ່ເຮົາອ່ານພຣະຄຳພີແລ້ວບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ສາວິກສອງຄົນເດີນທາງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປຍັງບ້ານເອມາອູດໂອລິມກັບພຣະເຢຊູໄປຕລອດທາງແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງຈົນເຖິງເວລາພຣະອົງຊົງເປີດຕາເຂົາ, ສາວິກສິບເອັດຄົນນີ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູເປັນເວລາສາມປີແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ ມາບັດນີ້ພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈ ຫລືເປີດຫິນທາງໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈ ສລຸບແລ້ວການທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີຈຶ່ງເປັນເຣື່ອງໃຫຍ່ຕໍ່ທຸກຄົນ.

“ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ ມີຄຳຂຽນໄວ້ຢ່າງນີ້ ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍໃນວັນຖ້ວນສາມ ແລະຈະຕ້ອງປະກາດທົ່ວທຸກປະເທດໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຮັບການຍົກບາບໂທດ ຕັ້ງແຕ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປ” (ຂໍ້ 46-47). ພຣະອົງຊົງເປີດຄວາມຄິດຂອງເຂົາໂດຍບອກເຂົາເຖິງເຣື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າ (ມັດທາຍ 16:21; 17:23; 20:19 ແລະອື່ນໆ). ວ່າພຣະອົງຈະຟື້ນພຣະຊົນໃນວັນຖ້ວນສາມ ແຕ່ໃນເວລານັ້ນບໍ່ມີໃຜຄ່ອຍສົນໃຈຈົນເຖິງວັນນີ້. ເມື່ອພຣະອົງຊົງຟື້ນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍ ຫລືຂະນະຄວາມຕາຍແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ສາວິກຈຶ່ງອອກໄປບອກຄົນທຸກຊາດໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມຈົນເຖິງທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ.

ຄຳຖາມ:

1. ເປັນຫຍັງຕ້ອງແມ່ນພວກຜູ້ຍິງໄປອຸບໂມງແຕ່ເຂົາ ແທນທີ່ຈະແມ່ນພວກສາວິກໄປ?
2. ພວກຜູ້ຍິງຕັ້ງໃຈໄປເຣັດຫຍັງ?
3. ເມື່ອໄປຮອດແລ້ວມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ?
4. ເມື່ອພວກຜູ້ຍິງໄດ້ຮັບຂ່າວດີແລ້ວເປັນຫຍັງຈຶ່ງຟ້າວໄປບອກພວກສາວິກ?
5. ໃນຊີວິດຂອງທ່ານທາກມີຂ່າວດີ ທ່ານຢາກບອກໃຜກ່ອນໝູ່?
6. ສາວິກສອງຄົນທີ່ເດີນທາງໄປບ້ານເອມາອູດຊື່ຫຍັງ?
7. ໃນຂະນະທີ່ເດີນເຂົາສັນທະນາກັນເຣື່ອງຫຍັງ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຟ້າວກັບຄືໄປເຢຣູຊາເລັມ?
8. ພຣະຄຳພີເປັນພະຍານເຣື່ອງການຟື້ນພຣະຊົນພຣະເຢຊູແນວໃດ?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌